

Đồ Lém Linh ... Bắt Được Em Rồi

Contents

Đồ Lém Linh ... Bắt Được Em Rồi	1
1. Chương 1	2
2. Chương 2	3
3. Chương 3	7
4. Chương 4	10
5. Chương 5	15
6. Chương 6	22
7. Chương 7	28
8. Chương 8	34
9. Chương 9	39
10. Chương 10	47
11. Chương 10 Tt	57
12. Chương 11	60
13. Chương 11 Tt	65
14. Chương 12	74
15. Chương 12 Tt	78
16. Chương 13	79
17. Chương 13.2	81
18. Chương 13.3	83
19. Chương 14 - End	83

Đồ Lém Linh ... Bắt Được Em Rồi

Giới thiệu

Nó:Nguyễn Hoàng Thiên Anh (Bi) 17 tuổi xinh đẹp,có khuôn mặt trẻ con phúng phính búng ra sữa

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/do-lem-linh-bat-duoc-em-roi>

1. Chương 1

Trên sân bay Tân Sơn Nhất mọi ánh mắt đều đổ dồn vào 1 người con gái với khuôn mặt baby búng ra sữa lan da trắng hồng mái tóc buông dài bông bênh màu hạt dẻ đang tung bay trước gió 1 tay kéo vali 1 tay đang ra miệng tùm tùm cười hít lấy hít để bầu không khí trong lành sau chuyến đi dài từ Mỹ về Việt Nam.

-Tiểu thư.._1 ông lão mái tóc bạc phơ khuôn mặt phúc hậu mỉm cười và gọi khi thấy nó

-AAAAAA.Bác Phúc...con nhớ bác quá à_nó mừng rỡ chạy lại ôm chầm lấy bác Phúc quần gia cũng như người cha thứ 2 của nó lun iu thương chăm sóc nó.hết cái ôm nó lại quay xang nũng nịu trách móc.

-Hix..bác không thương con nữa ak mà gọi con tiểu thư xa lạ vậy con thích bác gọi con là Bi cơ_nó xụ mặt xuống phụng phịu.bác mỉm cười vì tính nũng nịu trẻ con của nó

-Được rồi Bi về nhà thôi chuẩn bị mai còn đi học nữa.

-Tuân lệnh_nó giơ tay chào kiểu quân đội rồi kéo vali chạy tọt vào trong chiếc xe limo đậu bên ngoài.

Từ trong xe nhìn ra bên ngoài là cảnh tấp nập dòng người qua lại 2 hàng cây cổ thụ bên đường đung đưa trước gió.Các ngôi nhà mọc san sát nhau những hàng ăn những quán lẩu bốc khói nghi ngút. Chẳng mấy chốc chiếc xe đã dừng lại ở ngôi biệt thự của anh nó được thiết kế theo kiểu cổ kính phương tây bên ngoài là chiếc cổng với giàn hoa giấy xung quanh.Nó bước xuống xe hít thở bầu không khí trong lành rồi từ từ đi vào. Bên trong là khuôn viên rộng lớn cỏ mọc xanh rờn nhưng được cắt tỉa gọn gàng , những bông hoa ly đan xen hoa hồng mọc bao quanh khu vườn.Chợt nó khựng lại mở to con mắt “Trời ơi gì đây?”AAAAA....Táo...._nó hét lên sung sướng chạy lại cây táo xuyết xoa rồi quay lại bác Phúc gương khuôn mặt đang yêu nhất có thể.

-Bác ơi?cho con ăn nhé...

Bác Phúc mỉm cười gật đầu chỉ đợi có thể nó nhảy phốc lên cây hái táo ăn chóp chép.Sau khi đã thỏa mãn nó xoa bụng nhảy xuống chạy vào trong thay đồ rồi đi mua sắm.Nó tung tăng vừa đi vừa hát thì...Bụp...ăng...ăng...nhìn theo hướng phát ra tiếng kêu” Trời ơi...con gì đây...a...con chó.Sao bé tí bé tẹo lai con rưng hết lông thế kia chắc bị ghê ọy.” 1 loạt suy nghĩ của nó hiện lên. Nạn nhân bị nó đá một cách không thương tiếc sau khi la oai oái thì đứng dậy thủ thế tấn công.

-Grừ..grừ.._Nhìn nó bằng con mắt tóe lửa.

Thấy tình hình không ổn nó giở chiêu nịnh nọt - chó xinh,chó ngoan.Về nhà với chủ của mày đi không chủ của mày ăn hết xương không phân mày pi giờ..._vừa nói nó vừa lẩn đi.

-AAAAAAA...Bớ người ta.....Cứu với.....chóooooooooo...._nó la thất thanh rồi co giò bỏ chạy.Cảm thấy công suất chạy bị trì trệ nó dừng lại quan sát “Trời ơi dai dũ zậy nè” tháo giày cầm trên tay chạy hết công suất.

Ở bên kia đường, hần nhìn nó như sinh vật lạ, bất giác mỉm cười mà không hay. Sau 1 hồi chạy cảm thấy không còn nguy hiểm nữa nó dừng lại chống 2 tay vào đầu gối thở dốc rồi đi giày chạy tung tăng xang bên kia đường.

-Bụp...ui da...sao sui zậy trời..._vì mãi ngắm cảnh nó vấp phải cục đá hiện tại là đang đo đường 1 cách ngoạn mục..

-Tôi biết là tôi đẹp trai rồi không cần cô phải nằm dạp dưới chân tôi thế đâu._1 giọng nói lạnh lạnh vang lên.Nó ngược nhìn đập vào mắt là khuôn mặt mỹ nam với mái tóc bạc kim làn da trắng mịn đôi mắt to đen lầy hàng mi dài cong vút, sống mũi cao, đôi môi đỏ đang nhếch môi cười điệu cười khinh bỉ.” Woaaa.còn đẹp hơn cả Bun nhà mình ” mà hình như có gì không đúng.

-Anh đang nói tôi à???_nó ngơ ngác hỏi

-Thế cô nghĩ còn ai vào đây nữa? Sao vẫn chưa đứng dậy cơ à hay chưa hoàn hồn..._hần quay nhìn nó chế giễu

-Này tên điên kia anh nghĩ mình là ai chứ anh không biết về nhà soi gương à. Cái mặt xấu hoắc mà tự nhận là đẹp trai tôi thấy con miu nhà tôi còn đẹp hơn anh gấp vạn lần và ít ra nó biết sửa đúng lúc không như ai kia....hix....mà anh có phải con trai không vậy thấy con gái ngã không chạy lại đỡ thì thôi đi lại còn ns

nữa. Đúng là cái đồ...ĐÀN BÀ..._nghe hẳn ns vậy nó tức khí đứng dậy phui vẩy tuôn ra 1 chàng lan đại hải rồi lù lại lấy hòn đá đặt dưới chân và.....Búp..về...bóp...ui da...

-Yeah_nó nhảy tung làm động tác chiến thắng ù té chạy trong khi hẳn ôm cục u to tướng la oai oái

-Này...nhóc con....đứng lại..._hắn nhăn mặt quát khi thấy nó bỏ chạy

-Tui đâu có ngu đứng lại cho anh oánh tui chắc.lêulêu._nó quay lại nói rồi lè lưỡi chọc hẳn rồi lại cầm đầu cầm cổ chạy.

- Đừng để tôi gặp lại cô không cô đừng mong sống sót._hắn đứng ôm đầu tức nổ đóm mắt hét. Lần đầu tiên trong đời có người ns với hắn như vậy lại là 1 đứa con gái nữa chứ không những thế mà còn ném đá vào đầu hắn nữa chứ thật không thể chịu được mà. Hắn nắm chặt tay nghiền răng ken két khuôn mặt đỏ bừng vì tức giận.

Còn về phần nó sau khi thoát khỏi hẳn miêng vẫn lẩm bầm ” Uống công mình nghĩ hẳn đẹp trai hơn a hai ai zè còn chẳng bằng a hai mình.A hai mình vẫn là số 1.” nghĩ đến mai nhập học được gặp a hai nó lai cười toe toét đi mua đồ chuẩn bị.

Nó vào 1 shop lớn chạy lăng quăng mua mấy vật dụng cần thiết nó xuống gian hàng giày hi vong có ván trượt cho nó đi học đúng như mong đợi có rất nhiều ván cho nó chọn sau 1 hồi tìm kiếm lựa chọn thì cũng có 1 ván ưng ý. Nó xách đồ tung tăng về nhà chạy ủa vào bếp.

- Bác Năm! Có gì cho con ăn không? Con đói quá à._ Nó nhăn mặt lấy tay xoa bụng than vãn

- Tiểu thư ngồi vào bàn đi tôi bưng ra liền._Bác Năm mỉm cười nói rồi bưng đồ ăn ra..

Nó mừng rỡ ngồi vào bàn ăn ngấu nghiến. Sau khi giải quyết xong thì chạy tót lên phòng nằm dài xuống giường nghĩ đến ngày mai sẽ được gặp anh. Nó chìm vào giấc ngủ nhanh chóng.

2. Chương 2

Sáng hum nay cũng như mọi sáng bình thường trời trong xanh quang mây. Những tia nắng ban mai len lỏi qua những tán cây chiếu xuống phòng nó.

-Reng...reng..._chiếc đồng hồ nó đặt báo thức kêu lên inh ỏi

Nó nhăn mặt nhắm nghiền 2 mắt lấy tay quơ quơ tìm thủ phạm phá giấc ngủ giờ lên cao định đập đột nhiên lại mở to mắt hí hửng hôn chụt cái đồng hồ oy ns -Đi gặp hai thỖy.Oh yeah._phi 1 mạch vào nhà tắm làm vsen

15' sau nó bước ra vs bộ đồng phục trường JK chiếc váy đen sọc đỏ dài đến đầu gối (vì nó là người năng động nên mặc 1 quần ngắn đen trong váy) chiếc áo somi viền đen thay vì thắt nơ nó lại thích phá cách đeo 1 chiếc caravat đỏ, mái ngố tóc búi cao gọn gàng trông nó thật baby đáng yêu. Nó chạy lon ton xuống nhà chào buổi sáng mọi người rồi ăn sang. Xong xuôi nó lấy ván trượt đang chuẩn bị đi thì...

- Bi! Để bác đưa con tới trường. Trường con học là trường JK nổi tiếng nhất nước con phải ở ký túc xá trong đó không được mang ván trượt vào đâu._Bác Phúc nhẹ nhàng ns

- Bác ơi con ms mua cái ván này con thích nó lắm bác cho con trượt thử hum nay đi khi nào gần tới trường con đưa bác rồi bác mang vào ký túc xá cho con để con ngắm vs trang trí cho phòng thêm đẹp con k nỡ xa con kitty này đâu. Nha bác. huk...huk._nó giở chiều ninh nọt cổ dạn ra nước mắt, đã được nghe danh trường nổi tiếng nghiêm khắc cha nuôi nó làm hiệu trưởng trường đó là đã bít thế nào oy nhưng không sao nó vẫn quậy chứ cha nuôi thương nó lắm.

-Thôi được rồi giờ Bi đi theo xe đến trường vậy_bít là không thể bảo được nó nên bác đành chấp nhận theo.

Nó sung sướng ôm chầm lấy bác hôn chup vào má bác rồi nhảy lên ván trượt phi thẳng ra cổng. Chẳng mấy chốc cánh cổng trường nó hiện ra nó dừng lại đưa ván cho bác Phúc dạn dò bác nhớ mang vào ký túc xá cho nó xong xuôi nó tung tăng tiến lại phía cổng chợt nghe thấy tiếng hét hồi tiếng quát nạt. Nó tò mò lần theo tới con ngõ nhỏ cách trường nó khoảng trăm mét nhưng rất vắng người.

- Mấy người thả tôi ra tôi không sợ mấy người đâu._thằng bé tầm 6 7 tuổi kêu lên khi bị 1 tên côn đồ túm cổ áo
- Khôn hồn thì đưa tiền cho tui tao nhìn mày nghe về con nhà giàu đấy nhỉ_thằng côn đồ đứng cạnh ns
- PHỤT...Ăn mày tôi còn thương tình tôi cho chứ cái loại như mấy người 1 xu tôi cũng không bỏ thí_thằng bé nhỏ toẹt bãi nước bọt xuống đất mắt nhìn tên đối diện đầy căm phẫn ns.
- Mày...mày..._tên vừa ns tức khí vùng tay định tát thằng bé
- Dừng lại...Mấy người to đầu mà đi bắt nạt con nít hả..._Nhìn thấy cảnh đấy lòng nghĩa hiệp của nó nổi lên tuy là con gái nhưng nó đã có đai đen karate oy đấy.
- Mày là con nào??? Aí trà xinh à nha. Đây cô em đi chơi với mấy anh nè rồi anh tha em của em ra nha được không cưng?_Tên côn đồ vừa định tát thằng bé vuốt cầm ns rất chi là dâm dề.
- Chị chạy đi em không sao mấy tên này bắn thiu lăm_Thằng bé hét lên khi thấy thằng côn đồ ns thể nhìn nó yếu đuối thể thằng bé sợ
- Mày im đi chán sống rồi hả?_tên côn đồ chùng mắt quát
- Thôi được mấy anh thả em tôi ra đi tôi sẽ đi cùng mấy anh._nó dụ giọng đàm phán.Khi thằng bé được thả xuống rồi chạy nhanh về phía nó đứng trước dang tay ra như mún bảo vệ. Ns kéo thằng bé ra đằng sau và giở giọng
- Trời ơi. Anh thật biết giữ lời đáng yêu quá à ra đây em hun cái nak_nó đưa tay vẫy tên côn đồ sượng cười tít mắt lật đật chạy ra...BỤP....nó giơ chân đá cái búp vào chỗ ***** của tên kia.Hắn ôm ***** mặt đỏ tía tai rồi lăn ra đất. Tất cả mắt chữ O mồm chữ A (bao gồm cả thằng bé) ngạc nhiên như không tin nổi sự thật..
- Con này....mày...mày....đánh chết nó cho tao.._sau vài giây ngơ ngác 1 tên hét lên rồi cả bọn xông vào đánh nó.
- Bụp...bụp...chát...chát.....hây da....bụp...bụp...1 loạt tiếng động vang lên và chỉ 5' sau cả bọn nằm la liệt nó phủ vấy 1 tay chống hông 1 tay chỉ vào đám nằm đất - Như vậy mà đòi đi bắt nạt trẻ con hả??? Đây mấy bé bự về nhà bú ** mẹ đi nhé yếu mà bày đặt ra gió cảm méo mồm đầy mấy cu. Đi thôi nhóc._nó tuôn ra 1 chàng oy kéo thằng bé đi.
- ChỊ numberone...chị ỳnh lộn giới ghê mà chị tên gì nhỉ cho em làm quen đi._thằng bé sung sướng miệng cười toe ns
- Chị tên Bi..Hi hi...mà này em cũng mạnh miệng quá ha không sợ bị ăn đánh à. _nó ns
- Dạ em tên Boo. Em không sợ đâu tui nó động tới em thì anh em không tha cho đâu.Hi. Mà chị cũng học trường JK à?
- Ừa..em cũng học trường đó hả?
- Vâng chị em mình có duyên ghê. Thôi em vào lớp đây giờ ra chơi hẹn chị dưới cắntin nhé_Boo vẫy tay tạm biệt khi đã tới trường nó mỉm gật đầu.
- Phan Vũ Minh Khang (BOO) 7 tuổi em trai của hắn rất quý nó hay cùng vào hùa chọc hắn.
- Giờ nó ms nhìn toàn cảnh trường ” woa..rộng thật phòng hiệu trưởng đâu ta??” đi lòng vòng mãi nó ms nhìn thấy cái biển mạ vàng chói ” ý đây rồi”.
- Cộc...cộc...vào đi_1 giọng ns lạnh lạnh vang lên
- Babaaaaa._ nó kêu lên chạy ừa vào lòng ba nuôi
- Ôi cô công chúa nhỏ của ba. Ba nhớ con quá à...chà...để xem nào con ngày càng xinh xắn đáng yêu đấy_ba ôm nó ns
- Con cũng nhớ ba lắm..hí hí...con gái ba lúc nào chả xinh.hi. Mà con học lớp nào vậy ba?

- Cái con nhỏ này...con học lớp 11a1 tầng 2 dãy nhà A. Giờ ba bảo cô chủ nhiệm dẫn con đi nhé?
- Không cần đâu ba con mún tham quan trường 1 lúc con tự đi được mà. Mà ba sửa hồ sơ cho con chưa ba con k mún ai bít thân phận mình đâu..
- Ba sửa rồi thế cũng được khi học xong ba bảo cô chủ nhiệm dẫn con về kí túc xá sau. Đây cầm có được phá trường ba nghe chưa.
- Hì hì. Vậy thôi con đi nha ba_ nó cười cười trừ ns
- Uhm con đi đi.

Nó hôn chụt vào má ba nuôi rồi chạy tót ra ngoài. Trường JK là 1 trường danh tiếng, nghiêm khắc, đào tạo ra những nhân tài. Trường có 4 khu riêng dạy học theo từng cấp (1 , 2 , 3 , đại học) 1 khu riêng dành cho thể thao (bể bơi , sân bóng , sân chơi cầu lông....) 2 khu riêng cho ký túc xá của học sinh và 1 khu dành cho giáo viên học sinh ở khi túc xá 1 tháng ms dc về 1 lần. Đi tham quan hết các khu mỗi đời cả chân nó đi ra sau trường có 1 cánh cổng tò mò bước vào " woa...đẹp wa...." 1 bãi cỏ rộng vs 1 vườn hoa hồng đủ màu sắc nó thích thú lon ton chạy qua..

- Cây gì thế kia...táo..._nó hét lên sung sướng chèo tót lên cây hái táo ăn ngấu nghiến.
- Ý trái này không ngon...BỤP...UI DA...Chết cha có người._nó giật mình khi mình ném trúng ai đó...Ngó...Ngó...rắc...rắc...aaaaaaa..._nó bám phải cành khô nhắm mắt đợi chờ số phận. 1'....2'....3'..." Uả sao không thấy gì ta?" mở mắt ra nó dường như bất động tròn con mắt " ai đây? là hần sao hần lại ở đây không phải trả thù đây chứ? sao nhìn mình giữ zậy trời " 1 loạt suy nghĩ nổi òn trong đầu nó.

Còn về phần hần sau khi ăn chọn trái táo vào đầu hần hùng hổ bước đến thấy 1 sinh vật lạ từ trên cây táo rơi xuống theo bản năng đưa tay ra đỡ và trước mặt hần bây giờ là người con gái gương mặt baby làn da trắng hồng 2 má phúng phính đôi môi nhỏ xinh mọng đỏ mím lại 2 hàng mi dài cong vút nhắm chặt rồi từ từ mở ra để lộ đôi mắt đen láy long lanh.

- Ê! Nhìn gì vậy không định cho tui xuống à đừng ns là anh mê tui oy đóa nha._Nó mỉm cười thích thú nhìn bộ dạng hần bây giờ 2 má đỏ chót xinh kinh khủng.

Lời ns của nó có sức công phá lớn kéo hần đang trên 9 tầng mây bay về thực tại.

- Búp...ui da...anh không nhẹ tay hơn chút được à???_ nó nhăn nhó kêu lên khi bị hần ném xuống đất 1 cách không thương tiếc
- Cô pao nhieu cân zậy nặng chít đi được._ hần ns rùi quay đi che khuôn mặt đỏ ửng của mình - Mà cô làm gì ở đây vậy?
- Anh nhìn mà không thấy hay sao tui đang trèo cây hái táo nè._ nó vừa nói vừa chìa quả táo trên tay ra khoe.
- Thế cô chính là người ném trái táo vào đầu tui đó hả? _ hần quắc mắt hỏi
- Chứ anh nghĩ ai?_nó hồn nhiên trả lời mà không hay núi lửa đang phun trào chột rùng mình ngược lên thấy mặt hần xám xịt ms nhận ra mình bị hớ nó lấy tay cốc đầu miệng lẩm bẩm " trùi ui không đánh mà tự khai Bi ời là Bi "

- Hề hề. Anh bị sao vậy trong người không khỏe à? Sao đầu anh sưng 1 cục thế này anh đi không nhìn đập đầu vào tường à? hì. Anh ăn táo không tui có việc đi trước anh ở lại mạnh giỏi nha._ ns xong nó vắt chân lên cổ chạy 1 mạch ngoái đầu lại nhìn...- AAAAAA...Bớ người ta..._nó la lên khi thấy hần cầm vợt cầu lông đuổi

- Nhóc con....Đứng lại....đứng lại nhanh còn kịp_ Hần đuổi theo nó chạy vòng quanh sân sau.

Ở giữa sân trường có 2 người con trai chết sững khi nhìn cảnh trước mắt ngạc nhiên, ngỡ ngàng không ai bảo ai đồng loạt giơ tay dụi mắt. Thấy không ổn nó chuyển hướng phi 1 mạch ra sân

- BI_ anh nó hét lên

Bất được tín hiệu nó đứng lại quay ngoắt xang nơi phát ra âm thanh.

- ANH BUNNNN._Nó mừng rỡ phi 1 mạch đến cho Bun nhảy cái phốc lên anh bù lu bù loa nức nở- Huhu. Anh hai, anh hai đây rồi, em nhớ anh lắm,huhu.

Anh nó vui mừng không thốt được lên lời ôm chặt lấy Bi hun lấy hun để trán, mắt ,má, miệng rồi cười khanh khách.

Toàn trường há hốc mồm mắt tròn tròn (cả Bin và Kin) nhìn như không tin vào mắt mình.

-TRỜI ƠI? ANH....BUN....KIA. _Hs A hét lên lấp bắp chỉ về hướng nó

- Ủ A Bun hôn...hôn con nhỏ đó kia._hs B

-Sao anh Bun lại ôm con nhỏ đó_hs C

-Tin hot nhất năm đây_hs D

.....

- TÁCH...TÁCH...TÁCH...._Sau 1 hồi ngỡ ngàng chẳng ai bảo ai đồng loạt giơ máy ảnh, điện thoại lên chụp.

- Ảnh này mà đăng FACEBOOOK thì phải mấy chục nghìn like y_hs a

- Không biết page Hội phát cuồng vì hoàng tử băng giá Bun cool sẽ phản ứng thế nào đây_hs b

.....

Quay lại với nó khi ôm hôn thắm thiết Bun buông nó ra mỉm cười lấy tay lau những giọt nước mắt còn vương trên mặt nó dịu dàng hỏi:

- Nín đi. ngoan nào. sao em lại khóc về lúc nào sao không báo cho anh biết

- Tại em vui quá chứ bộ. hì hì. mún làm anh bất ngờ mà _nó ns miệng cười toe toét

- Bun! Ai đây?????_ sau khi hoàn hồn 2 chàng nhà ta đồng thanh hỏi, Kin có chút tức giận tay chỉ về phía nó

- Hì. Em gái tao.

- HẢ??? EM GÁI???_Đồng thanh tập 2

- UKM. Em gái tao mới từ Mỹ về.

- Sao tao không thấy mày nhắc đến??? _đồng thanh tập 3

- Thì bây giờ tao nhắc nè. Mà Kin sao mày đuổi em gái tao ghê thế???

- Anh hai. Tên này bắt nạt em đó hai. Hai ỳnh hấn bầm dập lun đi nãy giờ đuổi em chạy hựt hơi lun nè._nó phùng mồm tròn má kể tội.

- Này con khỉ leo cây kia tự dưng tôi đuổi cô chắc. Tôi không dỗi hơi đi chơi vs khỉ._hấn vênh mặt ns

- Anh gọi ai la khỉ đây cái đồ đàn bà _nó không chịu thua.

- Stop. dừng ngay lại đi có gì ns nghe coi Kin mày ns đi _ Bun lên tiếng ngăn cản

- Thì chuyện hum qua tao kể tui mày nghe đó đã thế hum nay cô ta con tương nguyên quả táo vào đầu tao nữa u cả đầu tao oy nè _Kin vừa ns vừa xoa cục u trên đầu nhăn mặt.

- Hahahahahaha_3 người lăn ra đất cười rũ rượi.

- Đáng đời.hahahaha_ nó vừa cười vừa ns.

- Cô còn giám ns nữa ak? Mấy người im đi vui lắm à mà cười_hấn tức giận ns

RENG...RENG...

- Thôi vào học rồi Bi em về lớp học đi ra chơi đợi bọn anh cùng xuống căn tin mà em học lớp nào vậy? _Bun cố nhin cười ns khi nghe tiếng chuông.

- Dạ. Em học lớp 11a1 ak. Thôi em về lớp đây._nó cười tươi rói để lộ má núm đồng tiền siêu kute làm cho ai đó ngây người nhìn.
 - PHỈ...Ê...Mày không đi còn đứng ngây người ra đó làm gì??? _Bin phì cười nhìn bộ dạng hần
 - À..Ờ..Ờ_ hần ấp úng trả lời
 - Bun.! em gái mày xinh thế giới thiệu cho tao nha..ui da.._Bin vừa đi vừa ns và bị lĩnh chọn cái cốc đau điếng từ Bun
 - Mày đừng có mơ._Bun nhìn Bin tóe lửa
 - Không thì thôi làm j ghê zậy? Làm anh trai cũng được Kin nhây_ Bin vừa ns vừa quay xang Kin
 - Hả??? Chuyện gì??_ hần ngơ ngác
 - Ô cái thằng này tâm hồn mày bay đi đâu vậy??
 - Bay đi đâu thôi nhanh lên mụn học oy_hần đánh trống lảng. Thật sự hần đang nghĩ về nó nụ cười của nó làm cho tim hần đập loạn nhịp.
- Trong lúc ấy ở 1 góc khuất 1 cuộc hội thoại đã diễn ra...
- Chị Vi chị biết gì chưa?_1 con nhỏ mái tóc đỏ choét hỏi
 - Biết gì???_người tên Vi hỏi lại
- Bla..bla..bla..
- CÁI GÌ??? TAO KHÔNG TIN._ Vi hét lên khi nghe con nhỏ kể
 - Em chụp cả hình đây nè chị xem đi con nhỏ đó vừa anh Bun đã ôm chầm lấy nước mắt ngấn nước mắt dài nhìn mà ngứa cả mắt_vừa ns tóc đỏ vừa đưa đt cho Vi xem.
- Vi cảm phần ánh mắt sắc lên tia tức giận ném búp cái đt rồi bỏ đi.

3. Chương 3

Về phần nó vừa rời khỏi chỗ anh nó loai hoay đi tìm lớp vừa hay gặp cô giáo chủ nhiệm. Cô bảo nó đứng ngoài cô vào giới thiệu.

- Cả lớp trật tự. Hôm nay lớp chúng ta đón chào 1 thành viên mới từ Mĩ chuyển về. Em vào đi._cô giáo ns xong thì gọi nó vào
- Xin chào. Minh là Nguyễn Hoàng Thiên Anh các bạn cứ gọi mình là Bi cho thân mật_ns xong nó nở nụ cười chết ruồi làm mấy anh nam sinh mém chút sệt máu mũi.
- Woa xinh wa_HS 1
- BABY kinh khủng_hs 2
- Oh bạn này là người ở dưới sân trường vs anh Bun ma_hs 3
- Ukm đúng rồi_hs 4
-
- TRẬT TỰ.. em xuống kia ngồi gần bạn My nhé_cô giáo chần át tiếng ồn rồi chỉ chỗ cho nó.
- Vâng ạ _ nó lễ phép rồi đi xuống bàn mình.
- Chào bạn xin thật đấy mình là Hạ Kim My rất vui được làm quen với bạn_cô bạn ngồi cạnh cười tươi làm quen nó
- Hi..phổng mũi mình oy nè._nó cười toe
- Thật mà thôi cô vào rồi học thôi._ns rồi My quay về chỗ mình chăm chú nhìn lên bảng

Nó cười trừ rồi gục đầu xuống ngủ. Thật ra nó đã học hết chương trình đại học ở bên Mỹ rồi nên chẳng cần thiết nghe giảng nữa..

- Bụp...Em học sinh kia giờ thôi mà em giám ngủ hả có biết giải bài này không lên bảng làm bài nhanh..._bà cô dạy toán thấy nó ngủ tức giận phi ngay viên phấn vào đầu nó. Bà cô nổi tiếng hách dịch nhất trường mà nó giám ngủ tiết của bà coi như xong.

- Bi ơ có sao không, bà cô này ghê lắm giờ của bà mà bạn giám ngủ bạn mà không làm được bài thì bà ý không tha cho bạn đâu_ My lo lắng hỏi han nó.

- Thưa cô nếu em làm được em có thể ngủ chứ_nó mỉm cười quay sang cô giáo nói

- Nếu em làm được tôi sẽ bỏ qua cho em con nếu không em đã mắc 1 tội chắc em là học sinh mới nên chưa biết, nếu ai mà mắc 3 tội sẽ chịu 1 hình phạt thích đáng của tôi em hiểu tôi ns gì chứ???_ bà cô nghiêm mặt nói

- Vâng._nó bước hiên ngang lên bảng. Chỉ 5' bảng đen đã kín nét chữ của nó tất cả há hốc mồm nhìn bài giải của nó không ngoại trừ bà cô đó.- Sao ? em giải xong rồi có thể về chỗ chứ_ vừa ns nó vừa búng bóp viên phấn đập ngay vào tay bà cô rồi khoanh tay trước ngực tiến về chỗ.

- Em...em...thái..thái độ gì đây?_bà cô lắp bắp ns trước giờ chưa có ai có thái độ như thế bao giờ.

- Thái độ gì đâu cô, làm xong thì em phải trả cô phần chứ không lẽ em lại mang về vứt sọt rác mà sao cô già mà bị cà lăm à có cần em giúp không em có vài cách chữa hiệu quả lắm_ nó khinh khỉnh trả lời, nó tức lắm giám ném phấn vào đầu nó chứ thế con nhe đấy. Mà thật ra thì cô vẫn chưa già đâu tầm khoảng 30 thôi nhưng nhìn mặt vênh vênh nó thấy ghét quyết chọc cho bà nổi điên.

- Em...em..._bà cô tức sôi máu không ns được gì mặt xám xịt quay sang bài nó bắt lỗi nào thì chữ xấu không nhìn rõ, nào thì viết cộng trừ mờ...và kết luận cuối cùng là nó vẫn bị mắc 1 lỗi. Hazz. Tự nhiên chọc bà ấy chỉ giờ thì...nó chán nản gục đầu xuống ngủ tiếp được 1 lúc thì có chuông ra chơi. Nó định rủ My xuống ăn tin thì...

- Rầm...Mày là đứa sáng đứng với anh Bun đúng không???_Vi từ đâu xuất hiện đập bàn vênh mặt hỏi

- Ukm là tao_ nó nhìn mặt khhong ưa tý gì đáp trả bằng thái độ y hệt.

- Đi theo tao._nói rồi Vi quay đi

Nó đi theo Vi xuống sân sau trường vắng tanh chỉ có 2 người.

- Tao cảnh cáo mày không được bám theo anh Bun của tao nữa tránh xa anh ý ra nếu không mày đừng trách tao_Vi cảm phần nhìn nó cảnh cáo.

- Nếu tao không tránh thì mày làm gì được tao_nó nhếch mép cười khinh bỉ

- Làm gì được hả tao sẽ ày sống không bằng chết nên tốt hơn hết khi tao còn nhẹ nhàng thì biết điều 1 chút đi.

- Oh thế à? Sợ quá cơ tao cũng tò mò xem mày có thể làm gì đây.

- Mày...mày...nhẹ không ưa ưa nặng phải không?_ ns rồi Vi giơ tay định tát nó.

- DỪNG LẠI_ Bun hét lên

- Huhu. Anh Bun ơ em sợ lắm bạn ấy dọa em nếu không tránh xa anh ra thì bạn ấy sẽ giết em. huhu. em ns là em với anh không có gì cả mà bạn ấy không tin định đánh em, em có làm gì đâu. hukhuk._Thấy Bun ra nó trở về khóc chạy lại ôm tay anh ra về sợ sệt ns.

- Anh...anh..Bun anh...anh...đừng tin nó...nó là con cáo già anh đừng bị sắc đẹp bề ngoài của nó dụ dỗ_Vi lắp bắp chỉ vào mặt nó ns

- CÚT NGAY._Bun trừng mắt hét lên.

Vi sợ hãi bỏ chạy không quên ngoái lại ném cho nó ánh mắt cay độc nghiêng răng hàm dọa ” mày cứ chờ đấy ”. Nó lúp sau Bun đưa mắt thích thú nhìn Vi.

- Bi! em bị sao vậy?_ Bin lo lắng hỏi khi nhìn nó run lên bần bật

- HAHHAHAHA...Mắc cười quá....hahahaha....nhìn mặt con nhỏ xanh như tàu lá chuối y.....haha..._ nó không nhịn được cười lần lộn.

- Em quậy zậy đủ chưa mình đi ăn thôi anh đói quá._ Bun lắc đầu ns

Nó lặng lẽ theo anh miệng vẫn không thôi cười khi nghĩ về Vi xuống căn tin - AAAAAA...anh BUN , anh KIN, anh BIN...tiếng thét của tất cả nữ sinh khi nhìn thấy 3 anh chàng tiếp đó hàng trăm hàng nghìn con mắt đổ dồn vào nó ngưỡng mộ (con trai thôi) có, ghen tỵ có, căm thù có...những lời xì xào bàn tán.

- Tại sao con nhỏ đó lại đi cùng hoàng tử vậy? _hs a

- Con nhỏ đó là ai sao cứ bám vào 3 anh ý vậy _hs b

- Đúng là trơ trên mà _hs c

Bla...bla...bla...bla...

Nó khoác tay anh hai mặc kệ bọn nữ sinh đang nhìn nó bằng con mắt tóe lửa. Bun dẫn nó đến cái bàn đã chuẩn bị đồ ăn sẵn nó sung sướng ngồi vào bàn ăn lấy ăn để.

-Bi! Em ăn từ từ thôi có ai ăn mất của em đâu mà ăn vội thế coi chừng nghẹn giờ_Bun nhẹ nhàng nhắc nhở khi thấy nó ăn như vậy.

- ẶC...ặc...Nước...._Bun vừa ns khỏi mồm nó nghẹn thật với tay cầu cứu. BIN đưa nước cho nó còn Bun chạy ra sau vuốt lưng cho nó.

- PHÌ..._ hần nhìn bộ dạng nó phì cười. RẦM..RẦM...hàng loạt nữ sinh nhập viện cấp cứu vì mất máu.

- Cười gì mún chết hả?_ Nó chu mồm tay giơ nắm đấm lên hăm dọa.

- Haha. Em dễ thương thật đấy.Hì. táo nè anh là Lãnh Thiên Quân mọi người gọi anh là Bin anh là bạn thân của Bun em làm em gái anh nha?_ Bin nở nụ cười siêu kute đưa nó quả táo nói.

- Vâng.hì._nó cười toe.(thỉnh thích... trái tim ai đó đang lồi nhịp)

- Chị Bi... chị đi đâu này giờ mà em kiếm hoài không thấy zậy._ Boo từ đâu chạy đến ns

- À! Chị có chút chuyện ngồi xuống đây ăn táo với chị nè._ nó mỉm cười vẫy tay gọi

- Boo! Sao em lại quen con khỉ leo cây này_ hần thắc mắc hỏi

- Này! Anh bảo ai là khỉ anh đừng thấy tôi không nói gì mà được đà làm tới nha_nó quát lên ” gì chứ nó như vậy mà hần ta ví là khỉ. Thật là bực mình mà.”

- Sáng nay em bị mấy tên côn đồ chặn chị ấy cứu em đánh cho tụi nó 1 trận te tua_Boo hồn nhiên kể

- Gì chứ? Em biết võ hả? Em đánh chúng nó vậy em có sao không, có bị thương chỗ nào không?_Bun kêu lên rồi lật qua lật lại người nó xem xét.

- Hì. Em có sao đâu hai em khỏe lắm lun đó_nó gồng tay khoe cơ bắp.

- Phì..được rồi nghe anh hỏi đây em học võ hồi nào ba biết không_ Bun phì cười trước cử chỉ đáng yêu của nó rồi nghiêm giọng hỏi

- Có ba cho em học 1 chút phòng thân thôi à.

- Chút gì chứ hồi sáng chị ý ỳnhh....ư...ư..._BOO lên tiếng phản bác chưa ns hết câu đã bị cái bánh của nó lấp đầy mồm.

- Hì.hì..không có gì đâu em giúp Boo ăn bánh thôi à_nó cười trừ

Bun nghi hoặc nhưng cũng không hỏi gì thêm. Từ này tới giờ hần im lặng ngắm nhìn nó trong lòng len lỏi tia ấm áp. Bin tranh thủ tán mấy em xinh xinh ở gần đó. Còn Vi sau khi đi khỏi ” Không ngờ con nhỏ đấy lại cao tay như thế đúng là cáo già cứ đợi đấy tao mà không ày bài học thì tao không phải Hoàng Nhật Vi ”

Hoàng Nhật Vi 17 tuổi cảnh chọi fan cuồng của Bun rất ghét nó con gái của giám đốc công ty nhỏ trong tập đoàn nhà hắn.

Hạ Kim My 17 tuổi bạn cùng lớp nó xinh xắn dễ thương mít ướt con gái của giám đốc công ty về ẩm thực

Chuông báo giờ vang lên nó tạm biệt mọi người lon ton chạy, về lớp trên mặt ai cũng có dấu hỏi to đùng bạn lớp nó không ai ghét nó vì đi cùng Bun nhưng vẫn tò mò.

- Ê! Bi! Bạn có quan hệ gì với tam đại hoàng tử vậy vậy?_ My chồm người lên hỏi nó

- Hoàng tử?_ nó hỏi lại

- Ủ! Bun Kin và Bin đó. Chắc bạn không biết họ là hoàng tử của trường mình đó vừa đẹp trai học giỏi lại nhà giàu nữa nên ai cũng mê họ à, bọn nó còn lập cả page riêng dành cho 3 người trên FB cơ. Chuyen bạn và Bun hồi sáng bị chụp lại đăng lên rồi bọn fan căm thù bạn lắm ai cũng thắc mắc thế cậu vs họ có quan hệ gì?_My giải thích

- À! Ra là thế. Thế sao mình thấy mấy đứa cứ bám theo anh Bin chứ có bám anh Bun và Kin đâu?_ nó gật gù ra vẻ hiểu chuyện rồi hỏi lại.

- Thì trong 3 người mỗi anh Bin là vui vẻ hòa đồng thôi con Bun và Kin thì lạnh lùng quá không ai dám gần bọn fan kêu lạnh lùng thế ms men nên chúng nó càng hâm mộ 2 anh hơn.

- À...Thế bạn có ghét mình khi mình đi cùng mấy anh ý không các bạn nữ lớp mình có ghét mình không?_nó tò mò hỏi

- Không lớp mình cũng chỉ ngưỡng mộ coi họ là thần tượng thôi chứ không giám với cao đầu họ đi vs ai cũng chả sao chỉ tò mò thôi.. Mà này giờ mình hỏi bạn vẫn chưa trả lời đâu đấy.

- À...mình là em gái anh Bun_nó thản nhiên trả lời.

- HẢ? CÁI GÌ?????????_ My hét lên trợn tròn mắt ngạc nhiên.

- Suyt...Be bé cái mồm thôi. Mình chỉ ns vs bạn thôi đấy đừng ns cho ai nha_nó giật mình suyt mồm ra hiệu im lặng ns

- Em gái thật hả?_ My hỏi lại

- ỪM. Thôi học đi._ns là học chứ thực ra nó lòi dờrêmon ra đọc.

Tiết học mau chóng kết thúc nó thu dọn sách vở đi theo cô giáo về ký túc xá nghe cô phổ biến 1 số luật lệ nào thì phải đi học đúng giờ nè, không được đi ra khỏi trường nè, không được bỏ tiết nè....sau 1 hồi lâu cô đi để lại mình nó trong phòng vs 3 chiếc giường. Tại 1 phòng có 3 người ở chung nhưng vì đủ hết oý nên phải ở 1 mình. Nó vút cặp xuống giường phi ngay vào nhà tắm ngâm mình trong nước thật lâu. Ngày đầu tiên đi học của nó như vậy đấy. Ngày mai rắc rối ms thật sự bắt đầu không biết nó có đủ sức chống chịu??????????

4. Chương 4

- Renggggggggggggggggggggggggggggggg

" Uà, đồng hồ ở đâu vậy ta mình nhớ là mình đâu có để báo thức " thì ra là cái đồng hồ của nhà trường được đặt chế độ tự báo thức.

- Ngoáp_nó ngáp 1 hơi dài uể oải lết vào làm vsen

- Cốc..cốc..Bi ơi em dậy chưa xuống ăn sáng thôi_Bun gọi với từ ngoài vào.

- Good morning hai. Good morning anh Bin_nó mở cửa chào buổi sáng Bun và Bin rồi liếc xéo hắn.

- Ê! Sao cô không chào tui?_hắn bức xúc khi nó coi hắn như vô hình.

- Xí..mắc mớ gì mà tui phải chào anh chó đồ...đồ...

- Đồ gì?

- Đàn bà_ nó nhún vai trả lời
- Cô...cô..._hắn lấp bắp ns, mắt long lên sòng sọc
- Cô cháu gì ở đây tui hông đủ tuổi làm cô anh đâu gọi chị được oy_ nó phân bua
- Cô còn giám ns nữa à? Cô hại đầu tui sưng u 1 cục giờ vẫn chưa khỏi nè tôi còn chưa tính sổ vs cô thì thôi đứng đó mà ns nữa , không nể tình anh cô là bạn thân của tôi thì tôi đã băm cô ra rồi.._hắn vừa ns vừa vén tóc mái chỉ vào cục u to đùng vẫn đỏ đỏ ở trên đầu bất mãn.
- Bọn anh xuống căn tin trước đi lát em xuống sau ha_ns rồi nó cầm tay hắn kéo đi. 2 chàng nhà ta đứng đơ như tượng 1 lát rồi lủi thủi đi xuống.
- OMG...Nhìn kìa con nhỏ hum qua ôm anh Bun giờ lại cầm tay anh Kin kìa__ hs a
- Đâu.? con nhỏ đẩy kính thật đấy_hs b

Bla...bla...

- Anh Bun chưa đủ hay sao mà giờ bám theo cả anh Kin nữa tao sẽ không tha ày đâu , chờ đấy...alo...điều tra xong chưa?...ừm....tao biết rồi...sax..bố làm giám đốc công ty nhỏ nhờ học giỏi chạy tiền nên ms vào được đây ak. Tầm thường mà giám vs cao...hix_ Vì nghiện rằng ken két ns rồi gọi điện cho ai đó xong ngồi lăm bằm.
- Đúng rồi đấy chị xấu hoắc lại con tầm thường cứ bám lấy mấy anh chị định xử nó thế nào ạ?_ con nhỏ tóc đỏ ns

Vi ngoắc tay ấy con nhỏ lại gần rồi thì thảo chuyện gì đó xong cả bọn cười ha ha.

Như 1 luồng điện chạy sộc qua người hắn tim hắn đập thành thịch 2 má đỏ ửng ” tim ơi , từ thôi, bộ mày mún nhảy ra lun hay sao.” hắn chần an tìm mình, nó kéo hắn xuống phòng y tế. Không có cô y tá ở đây chắc do sớm quá nó tìm thuốc nhẹ nhàng bôi lên vết thương của thương của hắn rồi băng lại. Nhìn hắn rồi lấy 2 tay bé nhỏ của mình ốp lên má hắn - Sao mặt anh đỏ vậy? Ốm à?_nó hỏi. Hắn vô thức lắc đầu mắt không rời khỏi khuôn mặt baby kia.

- Hi Hì! Vậy tôi và anh hết nợ nha giờ đi thôi hai đang chờ._nó cười toe toét khoe 2 má núng rồi đứng dậy đi

1 lần nữa hắn đứng hình khi tỉnh dậy nó đã đi mất rồi hắn đuổi theo xuống căn tin miệng tùm tùm cười suốt.

- Thôi em lên lớp đây tý gặp lại hai sau nha_nó ns khi đã ăn xong 2 cái bánh piza 1 quả táo và 1 hộp sữa
- Ừm. Kẹo này Bi._Bun đưa nó cây kẹo mút loại nó thích nhất
- Thanh kiu hai...chụt..._nó hôn chụt vào má Bun
- Ó! Còn anh_ Bin sưng cò đòi hỏi khi thấy nó hun mỗi Bun
- Kẹo em đâu?_NÓ xoe 2 tay bé xinh đòi hỏi
- Đây, hun đi_ Bin đưa kẹo cho nó rồi lấy tay chỉ vào má
- Chụt...phù...Anh Bin bắt lấy _nó hôn chụt vào tay mình rồi xoe tay ra thổi phù
- Thế này thôi á? Em thiên vị_ Bin đưa tay bắt lại nu hôn gió của nó nhìn nắm tay nhăn nhó phụng phịu
- hì hì. Thôi em lên lớp đây_nó cười trừ chạy vọt đi
- Hahahaha, nhìn cái mặt mày dần thối ra mắc cười quá hahahaha _Bun ôm bụng cười chảy nước mắt.
- Thằng quỷ mày thì sướng oy mày mà cười nữa người ta ày lên Trâu Qùy đấy. Mà thằng Kin nó làm sao mà ngồi chẳng nói gì tùm tùm cười từ nãy tới giờ thế kia_ Bin bất mãn ns rồi quay sang hỏi khi bắt gặp tình trạng của Kin

- Ê! Mắt không chớp, nó bị tàu hỏa nhập ma rồi mà ới ngồi xa nó ra không lấy chết__ Bun hươ hươ tay trước mắt hần không thấy phản ứng giả bộ co rúm người ns đều

- Ủm! chuẩn lẹ thôi mà ới__ Bin đồng tình rồi cả 2 chuẩn

- Này! Mấy thằng kia chán sống phải không?__ hần tỉnh mộng tức khí đuổi theo.

3 chàng đuổi nhau cười đùa vòng quanh sân trường trước bao con mắt ngưỡng mộ của nữ sinh trong trường. Nó về lớp chào buổi sáng My rồi lại gục đầu xuống ngủ

- Cả lớp trật tự. Hôm nay lớp chúng ta đón thêm 2 bạn nữa cũng từ Mỹ chuyển về, các em vào đi__ cô giáo ns

- Boy hay girl hả cô?__hs 1

- Xinh không hả cô?__hs 2

Cả lớp nhao nhao, từ ngoài cửa 2 thiếu nữ bước vào

- Hello. Mình là Chu Lê Mai Thư các bạn cứ gọi mình là Zummy__ Zummy mỉm cười nhẹ nhàng

- Còn mình là Trịnh Vũ Tuyết Mai các bạn gọi mình là Suny cho thân mật nhé__ns oy Suny nháy mắt lăm lăm nam sinh xem chút xị máu

- Các em muốn ngồi đâu?__ cô giáo hỏi

- Bọn em mún ngồi vs bạn Bi ạ.__cả 2 đồng thanh ns oy chạy về phía nó đang mồm há hốc mắt tròn tròn - Biiiiiiiiiiiiiii! Bọn tao về vs mà ới nè nhớ quá cơ__ đồng thanh tập 2 oy ôm hun nó chùn chụt rồi lại véo má nó.

- Ui ui 2 con trâu mộng, ngạt thở...__chân tay quơ quơ trc không trung mặt nhăn như *** khi.

- CON QUỲ KIA! MÀY NÓI CÁI GÌ?__ đồng thanh tập 3

- HỀ HỀ. Bạn thân yêu. Tao có ns gì đâu hì. mà sao bọn mà ới bắt tao ở đây?__nó thắc mắc

- Mà con hỏi nữa à về mà không ns vs bọn tao. Hix, tao gọi điện tìm mà ới ba mà ns mà ới về Việt Nam nên tao rủ Zummy về vs mà ới. Mà không sao chứ?__ Suny quát xong lo lắng hỏi

- Tao thì có thể làm sao chứ bọn mà ới yên tâm tao quên rồi. Thôi học đi.__nó thoáng chút bần ns rồi quay xang đọc truyện

- Khiếp. Mà ới chăm quá ha. Học cơ đấy, có mà đờreemon thì có ý__ Zummy mĩa nó

- Hì hì.__nó cười trừ.

Cả lớp ai cũng chăm chỉ nghe giảng riêng tụi nó đứa đờreemon đứa cõnan đứa picachu cho tới giờ ra chơi nó kéo 2 nhỏ bạn thân quay đi quay lại tìm My mà không thấy đâu đi ra cửa đã gặp 3 chàng đứng ngoài cửa chờ. Cả bọn kéo nhau xuống căn tin.

- Hey...chị Bi, anh hai ở đây nè.__Boo gọi vẫy tay gọi khi thấy bọn đi đến.

- Xin giới thiệu vs mọi người đây là Chu Lê Mai Thư gọi tắt là Zummy và Trịnh Vũ Tuyết Mai Suny__nó chỉ về phía 2 nhỏ - Còn đây là Nguyễn Hoàng Thiên Minh Bun anh trai tao, Lã Thiên Quân Bin anh trai kết nghĩa của tao, Boo em trai tao ms quen, còn đây là...ủa mà anh tên gì vậy???__ nó chìa tay giới thiệu từng người đến lượt hần thì ngáy thơ hỏi

RẦM....RẦM....RẦM.... Bun, Bin, Boo nghe nó hỏi đổ sầm xuống đất , Suny và Zummy há hốc mồm nhìn nó còn hần tức long sông sọc ” cái con nhỏ này, thật là mún làm người ta tức chết mà ” suy nghĩ của hần

- Bi ới là Bi nói chuyện với nó từ hum qua tới giờ mà em không pít nó tên gì.__ Bin nhăn mặt

- Anh chịu em lun đấy__ Bun lắc đầu ngao ngán.

- Hazz! Em phục chị sát đất__ Boo thở dài

- Ớ hay mọi người, em nói chuyện với hần hỏi nào toàn cãi lộn đấy chứ có ai nói tên hần đâu sao em pít em chỉ pít mọi người gọi hần là Kín thôi còn tên thì chịu__ nó phản bác.

- Nó là Phan Vũ Hoàng Anh tên thường gọi là KIN em pít chưa???_Bun nhấn mạnh tên hấn
 - Her! Giờ mới pít_nó đáp
 - Thôi giờ bọn em ăn gì để anh gọi__ Bin hỏi
 - Piza, bánh ngọt, đùi gà chiên....bla...bla..._bọn nó thi nhau ns làm mấy chàng toát mồ hôi hột. Chỉ 2' sau 3 người con trai mang đến cung kính mời Bin phẩy tay gia hiệu đi rồi quay lại nói
 - Đồ ăn tới rồi chiến thôi
 - ừ à ủa ao (Đùi gà của tao)__ 1 tay cầm piza 1 tay giật lại đùi gà nó ns mềm nhai đầy bánh
 - Bimbim của tao__ Suny giật lấy gói bimbim từ Zummy
 - Piza của tao__ Zummy giật miếng piza đang sắp sửa chui vào miệng nó
 - Của tao trả đây__ đồ ăn tới miệng mà còn bị giật nó tức khí đòi lại.
 - Của tao__ Zummy không thua
 - Của tao_nó không nhin. Thế là màn tranh dành thức ăn bắt đầu trong khi bàn đầy thức ăn tụi nó thích vậy ăn thế mới vui. 4 chàng nhà ta phì cười ngắm nhìn tụi nó ăn.
 - Cô đúng là heo mà_hấn ns sau khi kiểm chế cơn giận
 - Anh nói gì vậy mún chết hả__nó trừng mắt hăm dọa
 - Không đúng à, đã là khỉ leo cây rồi giờ lại ăn như heo đồ ăn thì đầy bàn mà cứ tranh dành ăn vừa thôi không lú mề đây__ hấn nhếch mép mỉa mai
 - Anh đi chết đi__nó nói rồi cầm đồ ăn chọi vào người hấn
 - Cô...__ hấn không vừa cũng chọi giả
 - Hê hê...Trượt rồi__nó cười toe toét lộ lưỡi trêu chọc
 - Cái anh kia anh xem anh đã làm gì đây? Chết nè.__Sunny nổi xung khi ăn trọn miếng piza vào người rồi ném lại
 - Cô kia sao ném tôi__Bin giãy nảy khi bị dính trứng
 - O sao anh ném em__ Boo kêu lên khi bị Bin ném trứng
- Thế là chiến tranh vùng vịnh nổi lên Zummy và Bun cũng tham gia vì bị dính trứng. Thức ăn không cánh mà bay lơ lửng giữa không trung tiếp đất không mấy an toàn bên đối phương. Cả căn tin rộn vang tiếng cổ vũ, tiếng hét xót thương khi nhìn thấy hoàng tử của mình bị ném trứng. Bọn nó nhảy từ bàn này sang bàn khác vơ đồ ăn ném đũa nào người cũng dính be bét đồ ăn nhưng miệng vẫn cười hô hố (vui quá mà).
- Tên phản nghịch kia! Hãy nhận lấy 1 trứng của bốn cô nương...hey...vèo....bốp..._nó cầm nguyên cái bánh gatô phi vào mặt hấn.
 - Lêu lêu.! Trượt oy. haha.__hấn lộ lưỡi chọc nó cảm thấy có điều gì không ổn hấn quay lưng lại thì OMG cả căn tin nín thở mắt tròn tròn há hốc. Bọn nó chết đứng nhìn ông giám thị nút trai mặt mũi toàn kem trứng mắt nhìn bọn nó.
 - Hi. Thầy giáo thấy bánh ngon không?_nó cười hi rồi phun ra 1 câu châm ngòi cho quả bom phát nổ.
 - Mấy Cô Mấy Cậu Thật Không Coi Ai Ra Gì Đi Theo Tôi Lên Gặp Hiệu Trưởng__ ông thầy giám thị hét lên đầy tức giận.
- Tụi nó nhìn nhau mặt nhăn như *** khỉ leo đèo đi sau thầy trong lòng nghĩ ” không biết bị gì không đây”. Ông giám thị nút trai dẫn chúng nó đến phòng hiệu trưởng mặt đặng đặng sát khí.
- Cốc...cốc...mời vào. Trời ơi! Thầy Hưng thầy làm gì mà mặt mũi dính đầy kem thế kia?_ba nuôi nó ngạc nhiên hỏi thầy giám thị.

- Hứ...thưa thầy, mấy em học sinh này làm loạn dưới căn tin ném cả bánh vào người tôi đã thế chúng còn hỏi tôi ăn bánh ngon không chứ. Thật vô lễ mà, tôi dẫn chúng lên đây cho thầy xử lý làm gương cho những học sinh khác_ ông thầy nổi sung tuôn ra 1 lèo những ầm ức.

- Thôi được rồi tôi sẽ xử lý chúng thầy yên tâm_ ba nuôi nó nhin cười nói

- Vâng! Vậy nhờ thầy tôi xin phép về thay quần áo_ns rồi ông thầy bỏ đi.

- Mấy đứa chuyện này là sao?_sau khi ông thầy nút trai đi khỏi ba nuôi nó nghiêm giọng hỏi.

- Ba! Tụi con không cố ý đâu ba tha cho tụi con lần này nha ba_nó chạy đến ôm cổ ông nũng nịu

- Ba bít ngay mà con về là con quậy tung trường ba lên mà lần sau không được vậy nữa nghe chưa_ba nuôi nó mắng yêu

- Tuân lệnh ba. hi hi_nó giơ tay kiểu quân đội rồi quay xang thấy 6 người kia đứng đơ như tượng mồm há hốc nó phì cười - Ngậm mồm vào đi kéo ruồi bay vào làm tổ bây giờ hiệu trưởng là ba nuôi của tui_nó chêu ghẹo. Bấy giờ họ ms tỉnh.

- Kin! nay con cũng hùa theo giờ trò quậy trường của bác à_ông ngạc nhiên khi thấy hần cũng nằm trong số đó trước giờ hần có bao giờ chọc phá đâu.

- Hi hi_Kin gãi đầu cười trừ.

- Thôi các con về lớp đi nhớ đóng kịch cho giỏi đấy_ông dặn dò

- Dạ_7 người đồng thanh cười toe hiệu ý.

Vừa bước ra khỏi phòng mặt đứa nào đứa đấy bùn như đứa đám giả bộ sụt xịt khóc đi qua ông thầy nút trai thì kêu than kêu khổ vì hình phạt nặng.(kịch ba nó nói là đây) ông thầy giám thị thấy chúng nó vậy hả dạ lắm nghĩ chúng sẽ bị phạt rất nặng còn bọn nó ngoài khóc nhưng trong lòng cười thầm.

2 tiết cuối trôi qua nhanh chóng tụi nó thu dọn sách vở ra cửa chờ tụi hần cả bọn lết về ký túc xá.

- Chết_nó giật mình kêu lên oy lục cặp.

- Sao thế?_ Cả bọn đồng thanh.

- Hi. Mọi người về trước đi em lên lớp lấy điện thoại quên mất tui oy_nó nói.

- Đúng là đầu heo mà_Hần mĩa.

- Six..kệ tui. Nhieu chuyện

- Để anh đi với em._ Bun đề nghị

- Thôi e tự đi được oy . Anh cùng mọi người cứ về trước đi.

- Thôi mày lên lấy lệ đi tui tao đứng đây đợi mày_Suny lên tiếng

- Hi! zậy đợi tao nha_nói rồi nó chạy tốt đi.

Nó phi 1 mạch lên lớp xuống chỗ mình - ý mày đây rồi điện thoại iêu vầu_ nó hun chụt cái điện thoại rồi nhét vào cặp đi ra thì gặp Vi cùng mấy đứa tóc xanh tóc đỏ - Mún gì?_ nó lạnh lùng hỏi

- Mún ày 1 bài học. Tụi bay lên_ns rồi cả bọn nhao lên đánh nó. Nó nhếch mép cười lao vào đánh chỉ 5' bọn kia nằm la liệt nó chỉnh lại vấy áo toan bước ra thì bị chụp thuốc mê ngã xuống.

- Chị Vi anh Bun đang đứng dưới sân làm sao đây_ nhỏ tóc đỏ hốt hoảng.

- Chết tiệt. Đi lối lan can vớt nó xuống rồi mình đi vòng _Vi chửi thề rồi bày cách.

Thế là 3 đứa khiêng nó vớt xuống sân sau rồi chạy vòng hành lang đi xuống đưa nó vào nhà kho cũ của trường.

5. Chương 5

Mọi người đợi nó dưới sân trường đã 15' rồi mà không thấy nó đâu ánh mắt ai cũng đổ dồn về hành lang ngóng chờ nó. 20'

- Cô ta ngủ trên đây à?_hắn không chịu được lên tiếng

- Tui thấy lo lo sao ý__ Zummy lên tiếng

- Mình đi lên kiểm__ Bin lên tiếng

Cả bọn phi ngay lên lớp nó không 1 bóng người.

- Đúng lớp ọy mà sao không có__ Bin thắc mắc

- Con nhỏ này đi đâu không pít__ Bun sốt ruột

- Không xong rồi cặp nó đây nè__ Suny kêu lên khi thấy cặp nó dưới đất.

- Rầm...***__ Bun đập ban chửi thề mắt đỏ gay vì giận

- Bình tĩnh đi Bun giờ mình chia nhau ra tìm Bi gặp nhau ở chỗ lúc này__ Bin trấn an

Cả bọn chạy tìm nó lòng ai cũng lo lắng " Bi ơi em đừng làm anh sợ mà em ở đâu" suy nghĩ của Bun, " Khi Bi em cô đừng làm sao nha" suy nghĩ của hắn...

Nó bị chói chặt vút 1 góc nhà kho. Ào...1 chậu nước lạnh tạt thẳng vào mặt nó khiến nó tỉnh dậy.

- Tỉnh rồi hả? Mày ngủ hơi lâu đấy_giọng chanh chua của Vi vang lên

- Mún gì?_Nó lạnh lùng

- Mún gì à? Tao cảnh cáo mày rồi tránh xa các hoàng tử của tao ra sao mày cứ bám theo các anh ấy, hết anh Bun rồi lại còn anh KIN nữa mày đúng là cáo già đội lốt người.__Vi cảm phẫn nói

- Thật là đáng thương_nó nhếch mép

- Mày...mày ns cái gì__Vi chỉ vào mặt nó lấp bắp

- Tao bảo mày đáng thương không phải của mình mà tự nhận vì trai mà mất hết lý trí trơ trên mày làm xấu mặt con gái quá_nó lắc đầu thản nhiên trả lời

- Mày...mày....chát....chát.....__Vi lấp bắp rồi tát nó.

- Mày có đánh chết tao đi chẳng nữa loại người như mày không làm cho a Bun để ý tới dù chỉ là nửa con mắt đâu.__ nó khinh khỉnh

- Thế mày nghĩ con của giám đốc công ty nhỏ như con kiến của mày sẽ làm anh ý để mất sao. đồ nhà quê.__Vi mĩa mai rồi quay sang nhỏ bên cạnh - Có chưa?

- Có đây rồi_con nhỏ bên cạnh cầm 1 bao tải giơ lên mặt nhăn nhó.

- Tao có trò vui ày đây ở lại mà chơi nhé__ ns rồi Vi đi ra cửa ns vọng vào - đổ ra__Vi gia lệnh cho con nhỏ đứng gần nó. Con nhỏ vút bao tải xuống rồi chạy 1 mạch ra cửa khóa lại.

- HAHHAHA.... ở đó chơi zui zẻ nhé không ai tới cứu mày đâu.__Vi cười vang rồi bỏ đi.

Từ trong túi chui ra hàng chục con chuột, con rán rồi thản lãn chạy toán loạn.

Quá khứ:

- Mẹ..Đi chơi thôi nhanh đi mẹ__1 cô bé 5 tuổi hồi hã dục

- Con gái ngoan, đứng đây đợi mẹ lấy túi sách rồi 2 mẹ con mình cùng đi ha.__1 người phụ nữ xoa đầu bé nói

- Nhanh nhanh đi mẹ_cô bé sốt sắng chạy ra khỏi cổng thì bị 1 toán người mặc đồ đen bắt. mẹ bé chạy ra thấy rồi lên xe đuổi theo chiếc xe rồi rút điện thoại gọi cho ai đó. Đi đến 1 ngôi nhà hoang chiếc xe bắt cóc

đưa con bé vào trong khi nó đã dựa hết. Mẹ nó lén lút lần ra sau xem địa hình dự định cứu con rồi chôn thoát.

- AAAAAAAA. huhuhuhu. tiếng hét tiếng khóc của nó vang lên mẹ nó hốt hoảng đập cửa vào.
- Bốp...bốp..._tiếng vỗ tay vang lên rồi 1 đám người lao vào bắt mẹ nó.
- Phu nhân của ông chồm khập tiếng có khác đúng thật là hơn người_Người đàn ông khuôn mặt hung hăng
- Quá khen. Mún gì_mẹ nó lạnh lùng lảng lạng tháo dây trói
- Rất thẳng thắn. Chẳng qua kẹt quá kiếm ông chủ ít tiền với mấy lít máu thôi mà_tên đó gật gù
- Thử xem bản lĩnh của chúng mày đã_mẹ nó vùng chân đập tên đó gục hẳn thấy thế mấy tên đàn em xông vào đánh mẹ nó chỉ 15' sau hơn trăm tên nằm la liệt xuống đất. Mẹ nó vội vàng cởi trói cho nó đỡ dành nó.
- Bùm..._tiếng súng vang lên máu của mẹ nó bắn tóe ra phủ đầy váy nó - MẸ_ nó hét lên. Mẹ nó dùng cây gậy bên cạnh đập đầu tên đó ngất lịm rồi ngã xuống đất.
- Mẹ...huhu...mẹ có sao không...huhu...là Bi không ngoan, không nghe lời mẹ. Là Bi hại mẹ...huhu_nó chạy đến ôm mẹ nó vào lòng nức nở.
- Con...gái...mẹ ngoan...không phải lỗi tại con...con...gái ngoan...nghe lời mẹ...không được khóc...nghe chưa...hãy cười vui vẻ...lên con nhé...con gái mẹ xinh lắm...nhớ chăm sóc ba và anh con nha...mẹ luôn bên con...yêu...con..._mẹ nó yếu ớt dặn dò nó rồi tắc thở.
- KHÔNG! MẸ.HUHUHUHUHUHU_ nó hét lên trong nước mắt ôm chặt mẹ nó nức nở. Nó ngồi thẫn thờ ôm xác mẹ nó mấy con chuột từ đâu chạy bên nó cắn xé váy nó rồi xuống mẹ nó nó sợ lắm khóc thét lên ôm chặt mẹ nó hơn như sợ mẹ nó bị chuột cắn.

Hiện tại:

Mắt nó cật không còn giọt máu mồ hôi vã ra nhớ lại quá khứ đau thương - Không...không__ miệng lẩm bẩm co dúm người lại sợ hãi.

- Học...học...Tìm thấy chưa?_ Bun thở gấp hỏi bọn hắn
- Tìm hết các nơi rồi vẫn chưa thấy...học...học__ hắn và Bin đồng thanh.
- Bọn em cũng thế_ Zummy lên tiếng
- Bi! em đang ở đâu? Tách_ Bun ngồi phục xuống đất giọt nước mắt nóng hổi rơi trên gò má đủ cho ta thấy rằng anh đang đau khổ thế nào anh chưa bao giờ khóc từ khi mẹ mất không tìm thấy Bi cảm giác đó lại trở dậy trong anh.
- Bun! mày bình tĩnh đừng như thế mà. À còn nhà kho cũ chưa tìm._ Bin vừa nói hết câu Bun chạy thật nhanh về phía nhà kho cả bọn thấy thế cũng chạy theo.
- RẦM_ cánh cửa nhà kho bị Bun đổ. Cả bọn chết lặng nhìn cái bé nhỏ đang ngồi co rúm run sợ đám chuột, rần, thằn lằn chạy lảng quăng.
- TRỜI ỒI. CHUỘT. ĐUỔI NÓ HẾT ĐI. NHANH LÊN. BI ỒI.HUHU_Sunny hốt hoảng hét lên vừa khóc vừa đuổi lũ chuột.
- Bi! em tỉnh lại đi. Nhìn anh nè Bi. Đừng như vậy anh xin em đấy Bi._Bun chạy lại ôm chặt lấy nó vừa nói vừa khóc.

Sunny và Zummy thấy nó thế khóc nức lên. Hắn nhìn người con gái bé nhỏ đang run rẩy trước mặt lòng nhói lên cũng thắc mắc vì sao nó lại bị như vậy. Bin nhìn nó xót xa rồi gọi điện cho đàn em điều tra gấp thủ phạm.

- Không...không...mẹ...hai ời...mẹ..._nó nói rồi ngất lịm đi.

Bun bế nó chạy nhanh ra ngoài đi về biệt thự gọi bác sĩ riêng (vì từ trường về nhà Bun gần hơn đi viện)

- Tiểu thư chỉ bị xây xát nhẹ nhưng tinh thần bị hoảng loạn nên rơi vào tình trạng mê sảng muộn nhất là mai là tiểu thư sẽ tỉnh__ Bác sĩ Shin (bác sĩ riêng của gia đình nó) nói.

Bun lặng lẽ ngồi bên nó __ Đến giờ em vẫn chưa quên được sao.__ Bun cầm tay nó nói.

Bin, hần, Suny, Zummy từ ngoài đi vào.- Mày đừng lo quá rồi Bi sẽ ổn thôi.__ Bi an ủi.

- Đúng đó nó mạnh mẽ lắm__ Zummy mắt đỏ chót vì khóc thương nó.

- Bun! Mày có thể cho bọn tao pít vì sao Bi lại hoảng loạn như thế được không?__hần đề nghị.

- Bla...bla...__Bun thuật lại quá khứ - Lúc ba tao đến nơi thì đã quá trễ mẹ tao mất còn Bi thì rơi vào tình trạng hoảng loạn hum nào cũng khóc rồi lẩm bẩm tự đốt mình trong nhà không gặp 1 ai. Ba tao nhìn nó xót xa ông cũng khóc nhiều lắm tao cũng không pít làm thế nào để giúp em tao nữa. Rồi 1 ngày nó tự nhiên ra ngoài mỉm cười với mọi người. Ba tao thấy thế mừng lắm nhưng hơi lo lo. Thế là ông đưa tao và nó xang Mĩ được 5 năm thì tao về Việt Nam còn Bi thì ở lại không muốn về. Đợt này nó về tao cũng không biết vì sao nhưng cũng không giám hỏi sợ nó lại pùn.__Bun bần bĩ kể.

- Thôi mày cũng mệt rồi về phòng nghỉ ngơi đi. 2 người cũng vậy__ Bin nói với Bun rồi quay sang Suny và Zummy đang ngồi nhìn nó.

- Còn Kín mày gọi điện cho hiệu trưởng xin cho cả bọn nghỉ đi__ Bin nói với Kín

- Thôi để tao ở lại với Bi mà mày điều tra được ai làm vậy với Bi chưa?__Bun hỏi Bin.

- Tao cho người điều tra rồi chắc cũng sớm tìm ra thôi.__ Bin trả lời.

- Mọi người đi nghỉ hết đi để tôi ở lại chăm sóc Bi được rồi__ hần đề nghị.

Bun và Bin thoáng ngạc nhiên rồi cũng gật đầu đi ra. hần ngồi ngắm nhìn người con gái đang say giấc ngủ đôi má không còn hồng hào như mọi ngày mà lòng nhói đau..

Nó thấy trước mắt nó phủ toàn 1 màu trắng nó hoảng loạn nhìn xung quanh xem đây là đâu. Nó thấy 1 người phụ nữ quay lưng về phía nó bước đi. Mẹ đúng rồi là mẹ nó gọi to người phụ nữ đấy quay lại mỉm cười với nó và nói "" Đừng pùn con gái cười lên nha "" rồi lại bước đi nó vội vã vừa chạy vừa hét gọi người phụ nữ biến mất. Nó giật mình tỉnh dậy mồ hôi như tắm khóc nức lên.

Hần thấy nó hét vội ôm lấy nó trấn an - Ngoan! Đừng sợ có tôi ở đây mà.__hần dỗ dành, nó ôm chặt lấy hần mà khóc, khóc như chưa bao giờ được khóc. Hần cảm thấy người con gái này thật nhỏ bé mong manh rất cần được che chở bất giác hần mún bảo vệ nó không để nó chịu bất kỳ tổn thương nào nữa 1 đứa bé 5 tuổi chứng kiến mẹ chết trước mặt mình đã là quá đủ, quá cay đắng rồi, giờ hần sẽ xoa dịu nỗi đau trong lòng nó. Hần biết là hần đã iu nó mất rồi iu từ lúc nào hần cũng không hay. Nó khóc 1 hồi chắc do mệt quá nó ngủ thiếp đi trong lòng hần. Từ từ đặt nó xuống nhìn nó 1 lượt rồi hần xuống nhà tìm nước uống.

- Tìm được kẻ chủ mưu chưa?__ Bun hỏi Bin. 2 người đang ngồi ở ghế sofa ngoài phòng khách.

- Thăng Ken (Đàn em thân cận nhất của 3 chàng) vừa gọi cho tao bảo là tìm được rồi là do con Vi với tụi đàn em nó làm.__Bun trả lời.

- Xoảng...Mẹ kiếp. Bắt bọn nó về chưa__ Bun bóp nát ly rượu trên tay chửi

- Bắt rồi đang đốt ở mật thất đợi bọn mình đến.

- Đi thôi__ hần từ nhà bếp đi ra.

- Cho tụi tui đi với. Tụi tui mún pít kẻ nào giám cả gan động đến Bi.__ Suny tức giận

- Cho tôi xin 2 chữ bình yên, các cô đi chỉ tổ vướng chân tay__ Bin mĩa mai.

- Hix. Anh đừng có mà khinh thường đi mà Bun bọn em cũng mún biết thủ phạm là ai mà.__ Zummy năn nỉ

- Không là không mà__ Bin gắt

- Oaoa.....huhuhu....hukhuk...__ Suny khóc rống lên ầm ục.

- Ô này...cô đừng khóc nữa__ Bin thấy Suny khóc lúng túng.

- Thôi được rồi nhưng nhờ Bi tỉnh lại thì sao__ Bun nói
- Nhóc đó vừa tỉnh khóc 1 trận rồi ngủ chắc chưa tỉnh lun đâu đi nhanh còn về.__ hấn nói rồi đi thẳng ra ngoài.
- 3 chiếc BMW của hấn Bun và Bin lao vun vút trên đường (Đứng thắc mắc nhè vì 3 chàng ở chung khi được về phép nên xe của họ cũng ở đây) 5' sau thì dừng tại 1 ngôi nhà hoang ở ngoại ô tất cả bước xuống tiến thẳng vào.
- Đại ca?__ Kan cúi đầu chào khi thấy tụi hấn.
- Người đâu?__ Bun hỏi.
- Dạ, đang ở trong đó__ Kan cung kính
- Cả bọn vào trong thấy 3 con nhỏ bị trói mắt mày tím nằm ngất dưới đất.
- Có 3 người này thôi sao?__ Suny thắc mắc
- Vâng ạ__ Kan trả lời
- Không thể. Với sức của 3 con nhỏ này không thể bắt nó được__ Zummy và Suny kêu lên vì họ bít võ của nó cũng không phải dạng vừa.
- Tụi nó chốc thuốc mê rồi ném người qua lan can đưa về nhà kho ạ__ Kan giải thích.
- Ào..__1 chậu nước lạnh tạt thẳng vào 3 nhỏ.
- Anh Bun , anh Kin, anh Bin xin tha cho bọn em bọn em không cố ý làm vậy đâu. Chỉ tại nó không nghe lời bọn em cứ bám lấy bọn anh nên em chỉ định dạy cho nó 1 bài học thôi.huhuhuhuhu__3 nhỏ khóc lóc van xin.
- Bốp....Không cố ý chỉ cố tình thôi chứ gì. Vì trai mà mày hại nó ra nông nổi này giờ mày còn xin tha sao?__Suny bắt mẫn nhảy vào tát cho Vi 1 cái đau điếng.
- Nếu nó nghe tao thì đâu bị như thế, tao cảnh cáo nó rồi chứ có phải không đâu đồ nhà quê chỉ pít bám theo zai__ Vi tức khí nói không nề hà.
- Bốp...cái thứ nhất tao tát vì tội hám trai...bốp....cái thứ 2 là mày không biết thân biết phận...bốp...cái thứ 3 vì mày ăn nói nhố nhăng...BỐP...cái thứ 4 là mày đã động đến Bi em gái tao.__ Bun tát Vi rồi đá 1 phát vào bụng khiến nhỏ lăn beo kêu la. Mất Bun nổi giận đỏ vì giận dữ khiếp Bin và hấn thoáng chút rùng mình vì bộ dạng đó. Hấn nói nhỏ gì đấy với Kan rồi tiến lại gần Vi nâng cằm Vi lên nhếch mép cười khiến Vi run sợ.
- Alo. Rút hết cổ phần trong công ty họ Hoàng rồi thu thập hết chứng cứ phạm tội của giám đốc công ty đó cho tụi__Ns rồi Kin quay xang Vi.- Mày thích chơi chứ gì? Tao có trò chơi ày. Cắt đứt gân chân của 2 con nhỏ kia rồi ném nó ra ngoài. Còn dốt con này vào chuồng chó cho tao__ hấn nói trong điện thoại rồi way lại gia lệnh cho đàn em. Cả bọn ngồi ghế nhìn hành động của hấn cũng là để cho Bun chấn tĩnh lại. 1 lúc sau 1 tên đem vào 1 cái bao tải đang động đậy Vi nằm trong chuồng thấy như phát hiện ra điều gì sợ hãi khóc thét lên.
- Không....không...anh Bun em sai rồi anh bảo anh Kin tha cho em đi nếu em biết Bi là em gái anh em đã không làm vậy.huhuhuhu.__Vi khóc lóc van nài Bun.
- Giờ mày mới biết thì đã quá muộn rồi__ Bun nói.
- Kin đổ hết chuột, gián, thằn lằn, rắn....ở trong bao tải vào người Vi nhếch mép - Game over__ rồi cả bọn đi ra ngoài trong tiếng thét của Vi. Vừa ra khỏi tiếng thét không còn vì được xây bởi kính chắn âm.
- Nãy nhìn mặt mày ghê quá đấy Bun__ Bin rùng mình.
- Nó giám động vào bảo bối của tao, tao không giết nó là may đấy.__Bun nghiêng răng kên két
- Mà Kin, nay mày lạ à nha có bao giờ mày nhúng tay vào chuyện này đâu.__ Bin thắc mắc hấn chẳng nói gì lên xe phóng như bay về nhà Bun. Cả bọn bám theo.

Trên xe Bin:

- Nhìn cái mặt con nhỏ đó tui chỉ mún vắn cổ từ đằng trước ra đằng sau, vắn rụng răng cho bớt sữa bậy đi thôi__ Suny vừa nói vừa vung tay miêu tả.
- Cô vắn cổ gà thì có ý. Tay thì bé tý tẹo mà đòi vắn cổ người khác.__ Bin châm chọc
- Anh có tin tôi vắn cổ anh không hả__ Suny nổi xung
- Hộ cái__ Bin vừa nói vừa chìa cổ về phía Suny. - OÁI. Làm thật à. Buông ra đằm bây giờ...__Bin la oai oái khi Suny lôi đầu anh.

Trên xe Bun:

- Bun! Anh không sao chứ?__ Zummy e dè hởi khi thấy Bun đằm chiêu
- Ờ anh không sao đâu. Anh chỉ đang lo cho Bi thôi__ Bun trả lời thoáng chút bùn
- Anh đừng lo quá nó mạnh mẽ lắm chắc không sao đâu mai nó lại cười toe toét ý mà__ Zummy trấn an nhưng trong lòng lo cho nó lắm.
- Ủm anh cũng mong là vậy__ Bun trả lời rồi cả 2 chìm vào im lặng.

Về tới hấn chạy nhanh lên phòng nó thấy vắn đang ngủ hấn nhẹ nhàng đến bên nó vuốt tóc nó mỉm cười dịu dàng rồi xuống bếp.

- Kin! Mày làm gì vậy?__ Bun ngạc nhiên khi thấy hấn đeo tạp dề.
- Tao nấu cháo cho Bi__hấn thản nhiên trả lời tay vắn khuấy đều nồi cháo. Bun và Bin đổ cái ” rầm” như không tin vào sự thật hấn lạnh lùng không quan tâm 1 ai mà giờ lại đeo tạp dề xuống bếp thật là chuyện lạ Việt Nam.
- Kin! Mày bị làm sao đấy, không khỏe chỗ nào à hay dây thần kinh bị chạm?__Bin sốt sắng hỏi tay mân mê sờ soạn mặt hấn.
- Bỏ ra mày làm gì vậy__ hấn gắt.
- Em ra ngoài 1 chút__ nó từ trên lầu đi xuống.
- Em đi đâu để anh đưa đi__Bun lo lắng
- Em tự đi được rồi.
- Để tui tao đi với mày__ 2 con nhỏ đồng thanh.
- Không cần đâu mọi người cứ ở nhà đi tý nữa em về, em không sao, mọi người đừng lo__nói rồi nó đi thẳng ra ngoài.

Nó cứ đi đi mãi cuối cùng dừng lại ở 1 cánh cổng màu trắng có dây hoa hồng bao xung quanh. Nó rút chìa khóa mở cửa đi vào. Hấn đi theo nó nhìn cái dáng bé nhỏ bước đi cô đơn quá hấn chỉ mún chạy đến ôm nó vào lòng nhưng lý trí không cho phép.

Nó ngồi cạnh 1 ngôi mộ xung quanh toàn cây hoa hồng mỉm cười đưa tay vuốt tấm di ảnh trên mộ.

- Mẹ! Con gái về thăm mẹ đây. Bé Bi nhớ mẹ. Bao giờ bé Bi mới được gặp mẹ đây__ nó mỉm cười nói trong khi nước mắt đã rơi từ lúc nào. Hấn nhìn người phụ nữ trong tấm ảnh nó thật giống bà đôi mắt đen láy với 2 cái má núng đồng tiền quả thật rất giống. Hấn lặng lẽ đến bên ngồi cạnh nó im lặng. Nó ngược nhìn hấn rồi lại nhìn vào khoảng không vô định. Cả 2 ngồi đó rất lâu.
- Mẹ tui rất thích ăn táo, rất thích được trồng hoa hồng. Tui cũng vậy.__nó lên tiếng phá tan bầu không khí im lặng. Hấn không nói gì chỉ ngồi nhìn nó.
- Mẹ tui bên đó có được hạnh phúc không có nhớ đến tui không nhỉ?__nó nói nhưng vẫn không nhìn hấn.
- Nếu cô hạnh phúc bà ấy cũng sẽ hạnh phúc mẹ cô lun ở bên cô mà chẳng qua cô không nhìn thấy bà thôi__hấn trả lời. Nó không nói gì cả được 1 lúc nó đứng lên.

- [illegible]

- Ăn cơm thôi đứng đó mà hết ồn quá._Nó từ trong bếp nói vọng ra.

Cả bọn lật đặt chạy vào bàn ăn.

- Uầy! Ngon thế_Suny xuýt xoa món rau sào thịt rồi đưa tay bốc.- Á đau_nguyên chiếc muống được hạ không thương tiếc xuống tay Suny.

- Đi vào rửa tay nhanh. Ai cho bốc vụng hả? Mày pít tay mày có hàng tiệt con vi khuẩn không._nó chống 2 tay vào hông ra lệnh. Suny nhăn nhó quay đi rửa tay thì nó bốc lun.

- CON KIA. MÀY KÊU TAO KHÔNG ĐƯỢC BỐC VỤNG THẾ MÀY ĐANG LÀM GÌ ĐẤY HẢ? RỬA TAY CHƯA?_Suny bít ngay là nó sẽ bốc vụng mà y như rằng.

- Hề hề. Mày in tâm tao rửa bằng xà phòng Lai boi rồi_nó cười hề hề.

Cả bọn lắc đầu nhìn nó rồi lần lượt vào rửa tay. Ăn xong cả bọn ngao ngán nhìn chồng bát.

- Cô ăn xong rồi thì đi rửa bát đi_Bin ra lệnh cho Suny

- Anh đi mà rửa_Suny phản bác

- Cô là con gái thì phải rửa chứ.

- Tại sao con gái lại phải rửa. Này anh không được phân biệt à nha, giờ nam nữ bình đẳng._Bin và Suny cứ cãi nhau. Zummy đành bê bát ra rửa thấy thế Suny kéo Bin ra rửa, Bun cũng ra rửa cùng Zummy. Hắn thì vào nhà tắm thay đồ. Xong xuôi cả bọn ra phòng khách không thấy nó đâu chạy ra ngoài thấy nó đang nằm vắt vẻo trên cây táo.

- Bi ơ? Tao lên với_Suny và Zummy đồng thanh. Rồi cả bọn chèo lên cây vặt táo ăn.

- A_Nó kêu lên rồi chạy vào nhà làm gì đó 3' sau nó chạy ra với cái lọ nhỏ và mấy cái ống hút được cắt ngắn trên tay. Nó chèo lên cây rồi lấy ống hút thổi. Từng quả bong bóng xà phòng bay lơ lửng trên không Suny và Zummy cũng bắt chiếc thổi theo. 3 chàng nhìn 3 nàng thổi bóng miệng cười toe toét bỗng nhiên trái tim của cả 3 đập thình thịch.

- Ui quả bóng của tao to chưa nè_nó khoe

- Của tao cũng to nè_Zummy nói

- Của tao to hơn_Suny nhận xét

- Không của tao to hơn chứ_nó phản bác

- Không, của tao_Suny cãi lại

- Của tao.

- Của tao.

-Của tao.

.....

3 nàng chí chóe. 3 chàng nhìn nhau lắc đầu bó tay vì tính trẻ con của 3 nàng.

- Của tui to nhất_hắn không chịu được nữa giật lấy ống hút từ tay nó thổi

- Của tui cũng thế_Bun và Bin giật ống hút từ tay Suny và Zummy thổi rồi đồng thanh nói.

3 nàng bị giật mất đồ chơi tức khí nhảy xuống đập cái "bốp" vào quả bóng của 3 chàng rồi chống tay vào hông đồng thanh quát. - Của tôi to nhất._thế là các chàng thổi được quả nào các nàng lại đuổi theo đập cái bốp không còn quả nào sống sót. Đến lúc không còn sức để đập cũng như không còn hơi để thổi 3 chàng và 3 nàng lẫn lộn ra bãi cỏ nhìn bầu trời. Trời đã tối những vì sao lấp lánh.

- Mẹ kia hai_nó nói rồi chỉ tay vào ngôi sao sáng nhất trên bầu trời. - Mẹ đang nhìn mình đó hai_nó rưng rưng, tay nó sờ lên chiếc vòng cổ hình ngôi sao mẹ nó đã tặng nó. Mọi người im lặng nhìn nó xót xa, vết thương lòng nó quá lớn có ai có thể giúp lòng nó được người ngoài. Tất cả nằm đó im lặng nhìn lên ngôi sao

sáng nhất thăm nguyện cầu cho nó. Nằm 1 lúc lâu các chàng quay sang thì 3 nàng nhà ta ngủ từ lúc nào rồi. Bun nhẹ vuốt tóc nó rồi hun lên mí mắt còn dính nước thật lâu. Hấn sôi máu đẩy Bun ra rồi bế nó lên phòng. Bun ngơ ngác nhìn hấn rồi mỉm cười bế Zummy lên phòng. Bin thì bế Suny lên từ lúc nào rồi.(nhà to nên nhiều phòng lắm)

Trên phòng Suny. Bin đặt Suny xuống giường ngồi ngắm. Làn da trắng mịn khuôn mặt tròn tròn mi dài cong khép hờ môi nhỏ hồng hồng

- Con nhỏ này dễ thương phết...thình thịch_tim Bin đập loạn xạ ” trời ơi sao thế này tim ơi đập gì nhanh thế không lẽ....không thể mình không thể nào yêu bà la sát này được không thể ra ngoài thôi ” Bin chần an tim mình vừa hồi rồi vừa trả lời xong đi ra.

Trên phòng Zummy:

- Em là cô bé ngày xưa phải không?_Bun vuốt tóc Zummy mỉm cười hỏi hun nhẹ lên chán nhỏ rồi đi ra(Zummy chơi với anh em Bun từ nhỏ mà đến năm 5 tuổi thì nhà Zummy chuyển qua Mĩ thì nhà nó xảy chuyện 1 thời gian sau nó qua Mĩ gặp lại Zummy và quen Suny).

Trên phòng nó. Hấn bế nó nhìn nó cuộn tròn nép vào người hấn thật đáng yêu. Hấn đặt nó xuống nhìn người con gái trước mặt hơi thở đều đều 2 má phúng phính nhìn chỉ mút cắn cho 1 phút 2 hàng mi dài cong vút khép hờ sống mũi cao bờ môi mọng đỏ thính thoảng lại mút mút hấn phì cười nghĩ ” chắc con khi con này lại đang mơ được ăn đây ” bất giác hấn cúi xuống hun nhẹ vào làn môi kia Vị ngọt lịm lan tỏa như thôi thúc hấn hun ngày càng mãnh liệt hơn nụ hôn dài tưởng chừng như bất tận cho đến lúc nó khê cựa mình nhả mặt hấn mới luyến tiếc rời bỏ. Nhìn làn môi mọng hơi sưng sưng ham mút hấn lại tăng lên ” Không được nhờ khi tỉnh lại thì sao kiểm chế ” hấn tự nhủ rồi đứng phắt dậy về phòng mình.

6. Chương 6

Sáng hum sau nó dậy thật sớm để nấu đồ ăn sáng ọi người tại hum qua ngủ nhiều nên nay nó dậy được chứ không thì con lâu nha.(Bà Năm và bác Phúc đã về Mĩ theo lệnh của baba nó)

- Nay cô ăn từ từ thôi phần tôi nữa chứ_ Bin kêu lên khi thấy Suny gấp lia lịa.

- Xí! Không ăn nhanh mất quyền lợi_Suny cãi

- Cô đúng là lợn..ui da_Bin nhăn nhó khi 1 nguyên cái muống của Suny vào đầu.

- Chết đi_ Suny trừng mắt.

- Khỉ! cô nấu đây á_hấn nhìn nó nghi hoặc tiểu thư như nó mà cũng pít nấu ăn thật lạ.

- Chứ còn ai vào đây nữa_nó tự hào

- Thảo nào ăn cứ thế nào ý_hấn châm chọc.

- Ăn thế nào? _nó thắc mắc.

- Chả thế nào_hấn bình thản trả lời trong khi mồm vẫn nhai nhồm nhoàm.

- Không ăn được thì trả đây_nó nóng máu giằng lấy bát cơm của hấn.

- KHÔNG_hấn giằng lại. Thế là cả 2 giằng co nhau.

- Thôi ăn nhanh lên còn đi học không cãi nhau nữa. Bi em cũng ăn đi_Anh nó phân bua. Ăn xong cả lũ nhảy lên xe đi học. hấn gọi tài xế đến đưa cả bọn đi để tiện đem xe về. 3' sau chiếc xe BMW đỗ xích trước cổng trường cả bọn bước ra.

- AAAAAA. các hoàng tử. Đẹp trai quá_tiếng hét của tất cả nữ sinh trong trường khi thấy bọn hấn. rồi cả 1 lũ hám trai quây vào Bin không giám tiến gần hấn và Bun chỉ đứng ngoài nhìn bằng ánh mắt ngưỡng mộ xen lẫn thèm thuồng. Bin nở nụ cười có tính sát thương khá lớn bọn nữ sinh lại hét lên thất thanh.

- Xí! Lũ hám trai. Thấy trai tươm tướp. Xấu thấy ớn mà cũng bám theo_ Suny nhìn Bin châm chọc trong lòng đang nóng hực (kỳ zậy ta.hehe)

- Cô nói ai vậy. Mắt cô có vấn đề à. Tôi hotboy đẹp trai ngồi ngồi thế này mà cô kêu xấu._ Bin vỗ ngực tự hào.

- Cột điện cao thế kia. Xuống đi không điện giật nhãn răng giờ._nói rồi Suny kéo Zummy bỏ đi để lại Bin tức ói máu. Cả bọn lắc đầu ngao ngán vì đôi này không bao giờ tử tế với nhau được 1 câu.

- Bi! Em lên lớp đi rồi ra chơi anh đón xuống căn tin_ Bun vuốt tóc nó mỉm cười dạn dỏ.

- Rầm....rầm...._ Bọn nữ sinh đổ rầm khi nhìn thấy nụ cười hiếm hoi của hoàng tử. Nó trở mặt nhìn cảnh tượng trước mắt

- Hai ơi! xin chúc mừng. Hai đã làm được 1 việc tốt giúp cho bệnh viện kiếm thêm thu nhập_nó châm chọc

- Cái con nhỏ này_Bun véo má nó

- Hi. Bái bai hai, bái bai anh Bin em lên lớp đây_nó chào

- Ê! Sao cô không nói với tui_ hần bắt mẫn vì nó không bái bai hần

- Mắc mớ gì tui phải nói với anh_nó phản bác rồi chạy ra chỗ 2 nhỏ bạn. Hần tức ói máu mà không làm được gì.

Ngày ngày cứ thế trôi qua ngày nào tụi nó cũng cãi nhau với tụi hần bày trò chọc phá. Ngày hum đó tiết học trôi qua nhanh chóng bọn nó chán nản vứt cặp cho bọn hần rồi kéo nhau ra sau trường.

- Ý mày ơi? Gì kia tổ chim à?_nó chỉ đồng rơm có tiếng chim non kêu ở trên cây sau trường.

- Đâu...đâu..._Suny hỏi dồn

- Ui cả tổ ong đấy mày_ Zummy hốt hoảng

- Làm thế nào để bắt chim xuống bây giờ?_ Suny thắc mắc.

- À! Tao có cách đợi tao tỳ_nói rồi nó chạy đi đâu đó xong cầm về 1 mảnh vải dính ít dầu. Nó quấn vải vào 1 cái que rồi châm đốt dí lên tổ ong.

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA. CHẠY._3 nàng 3 chân 4 cẳng chạy

- AAAAAAAAAAAAAAAAAAAAAA. ONG._3 chàng thấy 3 nàng chạy thực mạng về phía mình theo sau 1 bày ong thì hét lên túm lấy các nàng chạy 1 vòng rồi chui thẳng vào bể bơi nhảy xuống. Cảm thấy không còn nguy hiểm cả lũ ngoi lên.

- Hahahahaha. Zui thật đấy_3 nàng cười nham nhở.

- Em làm cái trò gì vậy_Bun hét lên tức tối.

- Các cô có phải con gái không mà nghịch như quỷ vậy_Bin bắt mẫn

- Hết trò nghịch hay sao mà đi trêu ong hả_ hần xám mặt

- Bi! Em bày trò phải không?_Bun định tội.

- Hề hề. Hai bình tĩnh._nó trấn an

- CÒN CƯỜI ĐƯỢC NỮA À NGHỊCH VỪA THÔI CHỨ_ Bun quát

- Hix.huhu. hai đừng mắng em mà.huhu_nó nức nở

- Thôi. Anh xin lỗi em đừng khóc mà tại anh sợ em bị thương thôi_Bun cuống cuống dỗ dành

- Nhưng giờ em có bị sao đâu.

- Ừm nhưng từ giờ không được nghịch vậy nữa nhé. Thôi về ký túc thay quần áo thôi ướt hết rồi.

Nó cười toe leo lên thế cả bọn cùng về ký túc xá.

- Mọi người đi theo em, em cho xem cái này._thay quần áo xong nó hô hào mọi người. Đi ra cho cái cây ong đã bay hết nó chèo lên lấy tổ chim xuống có 3 con chim non kêu chim chíp 3 nàng thích thú cười toe toét.

- Cô đừng bảo nãy cô đốt tổ ong để bắt chim đấy nhé_hắn nghi hoặc.

- Ồ! Chớ sao_nó bình thản trả lời.

- Trời_hắn thốt lên ngao ngán.

- Hai ơi đem nó về nuôi nhé_nó xin

- Không được nó còn non lắm phải để mẹ nó nuôi mình nuôi thì nó chết mất._ Bun nhẹ nhàng.

Nó thoáng pùn rồi trèo lên để lại tổ về chỗ cũ.- Chim ơi ở lại với mẹ sống tốt nhé_nó nói rồi quay xang mọi người đang đứng nhìn nó - Đi ăn thôi em đói oy. Thế là cả bọn cùng đi ăn rồi về phòng ngủ 1 ngày lại trôi qua.

Sáng hum sau tụi nó lê lét lên lớp học trong tâm trạng không thể nào tốt được hơn vì qua thức khuya chơi game nên đứa nào đứa đấy cũng rũ rượi. Nhờ đồng minh bàn trên bao che tụi nó ngủ hết cả 3 tiết đầu. Nó thức dậy khi nghe thấy tiếng chuông tính rủ 2 nhỏ bạn xuống căn tin mà gọi hoài chẳng đứa nào dậy " tụi mày không dậy thì đừng có trách tao à nha" rồi cười rất chi đều. Nó nhổ vài sợi tóc rồi

- Her...hắt...xì... đứa nào...đứa nào _ Suny và Zummy mơ màng tỉnh dậy dụi mũi quất. Nhìn thấy nó đang đứng cười rũ rượi 2 nhỏ biết ngay thủ phạm.

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH. MÀY CHẾT VỚI TAO_ 2 nhỏ hét lên rượt nó chạy khắp hành lang đã thế nó còn quay lại lè lưỡi chêu nữa cứ 2 nhỏ tức khí tháo giày.

- Vèo...vèo...bộp...bộp... 3 nhỏ trở mắt lên nhìn bà cô dạy toán bị dính trường. Như con tắc kè Mặt bà từ trắng xang xanh xuống xám giờ thì đỏ ngầu.

- CÁC EM THẬT QUÁ ĐÁNG THEO TÔI._ bà cô hét 2 nhỏ lẻo đẻo theo không quên lườm nó cháy áo. Nó bịp mồm cười đưa tay vẫy vẫy chêu người 2 nhỏ.

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH. Em còn đứng đó làm gì._bà cô trừng mắt khi thấy nó vẫn đứng đó.

- Ồ em á._nó ngơ ngác lấy tay chỉ vào mặt mình.

- Còn không mau theo tôi_bà cô ra lệnh 2 nhỏ đứng ôm bụng cười ngặt nghẹo. Nó nhăn nhó theo bà cô chịu hình phạt và hiện tại tụi nó mỗi đứa 2 tay 2 xô nước đứng bằng 1 chân xiêu vẹo do ông giám thị nút chai trông coi. Mặt đứa nào cũng nhăn nhó như khi ăn ớt lắm lắm " Quân tử trả thù 10 năm chưa muộn ui da mỗi quá "

- Huhu! Hai ơi cứu._nó thấy tụi hắn đi đến thì xin cứu trợ. thế là giờ 3 chàng đứng sau cho 3 nàng dựa.Nó dựa vào hắn, Suny dựa vào Bin, Zummy dựa vào Bun. Khi nào ông thầy nhìn thì lại đứng thẳng trả vờ ngó nghiêng.

- Reng...reng...ôi dời ơi...thoát rồi_tiếng chuông báo giờ học vang lên tụi nó ngội thụt xuống thở

- Bà cô già_ Suny chửi

- Ác thế ế là phải_ nó rửa.

- Thôi đi lên lớp đi_ Bun dục. Thế là tụi nó đi lên lớp học được 15' thì:

- Chán quá_Zummy than

- Học chẳng zô gì_ Suny kêu

- Hay là..._nó ns dường như đã hiểu ý 3 nàng cười gian.

- Em thưa cô bạn Thiên Anh đau bụng cô cho em đưa bạn xuống phòng y tế_ Suny nói rồi chỉ vào nó đang ôm bụng trả vờ nhăn nhó.

- Ừm em đưa bạn ấy xuống đi_cô giáo thấy thế chấp nhận.

- Để em phụ bạn_ Zummy nhanh nhẹn 2 nhỏ đưa nó ra khỏi lớp.

- Yeah. Mang đồ nghề không_nó nhảy căng lên rồi hỏi

- Tất nhiên là có rồi__ 2 nhỏ nháy mắt tinh nghịch. Thế là tụi nó lên về ký túc xá lên phòng chuẩn bị đồ nghề. Nó quần tụt đen, áo phông trắng, tóc ngắn. Suny quần tụt đen áo phông đỏ, tóc ngắn. vâng, nó và Suny giả trai ả. Còn Zummy nữ tính quần bò lửng áo phông trắng trễ vai tóc buông dài. xong xuôi nó với Suny cầm ván trượt ra ngoài còn Zummy mang giày trượt thiết kế đặc biệt có thể tháo rời bánh xe rồi lắp lại như thường. Tụi nó nhẹ nhàng lên ra sân sau trèo tường.

- Chị Bi_Boo từ đâu xuất hiện gọi

- Ôh! Boo sao em lại ở đây?__ nó giật mình quay lại hỏi

- Em chán học quá nên chôn ra đây chơi chị cũng chôn à định đi đâu thế cho em đi với nha__ Boo nài nỉ

- Ô! giờ tao chèo lên trước tụi mày đưa ván trượt cho tao rồi mếch Boo lên nhà__nói rồi nó chèo lên cây bám ngay vào bờ tường rồi cầm ván trượt do Suny đưa vút xuống 1 tay bám cành cây 1 tay tay kéo Boo lên. Cả bọn trèo lên nhanh chóng rồi nhảy xuống.

- Chị Bi cao quá em không nhảy xuống được__Boo nhăn nhó

- Cứ nhảy đi chị đỡ__nó dang 2 tay đỡ lấy Boo. Xong xuôi cả bọn định đi thì

- Chị Bi em đi bộ à?__Boo hỏi vì ai cũng có ván trượt giày trượt mình thì không

- Em có biết sai mấy cái này không?__ Nó hỏi

- Em chỉ pít trượt giày thôi.

- Vậy mình đi mua

Nói rồi cả bọn đến cửa hàng gần đấy chọn cho Boo 1 đôi giày trượt rồi cùng đi mua đồ chuẩn bị cho kế hoạch tác chiến.

- Ủa chị mua mấy thứ này làm gì?__Boo thắc mắc khi thấy nó mua dầu ăn, túi bóng, cây xương rồng, rắn giả.....

- Có trò vui để nghịch tối qua phòng chị cho xem__nó hí hửng.

Tụi nó đi mua đồ xong đi lướt lờ ghẹo gái nhà lành rồi đi ăn kem xong mới đi về. Đi đến cái hẻm mà đợt trước Boo bị bắt nạt thì tầm 30 tên côn đồ bấm bóp đi ra chặn đường tụi nó.

- Ê cu! Lại gặp mày rồi nay mày đừng mong thoát. Con chị mày đâu?_tên đợt trước bị nó đá cho đòn chí mạng hất mặt nói với Boo.

- Mày tìm tao?_nó hỏi

- À thì ra mày đây tao không nhận ra đây__ tên đó ns rồi nhìn nó 1 lượt.

- Mún gì?_nó lạnh lùng

- Trả thù_tên đó dốp trả.

- Mày dẫn Boo chạy trước đi mày đi giày trượt không đánh được đâu để bọn này tao với Suny xử lý__Nó nói nhỏ đủ để cho Zummy và Boo nghe thấy rồi quay xang nói với tụi côn đồ - Thích thì chiều. __ Thế là cả bọn xông vào đánh 2 đứa nó. Mặc dù lo lắng mún ở lại giúp nhưng Zummy đành kéo Boo chạy. Có tên đuổi theo chặn Zummy lại nó nhanh chân chạy ra đánh.

- Huhu. Hai ơi hai ra đây cứu chị Bi đi chị bị mấy tên côn đồ đánh giữ lắm. huhu. Em đang ở con hẻm gần trường.__ Boo khóc nức nở gọi điện cho hân.

- Đi thôi Bi đang bị đánh__hân nói rồi chạy nhanh ra cổng trường 2 người kia cũng chạy theo trong sự ngạc nhiên của cả lớp và cô giáo.

Nó và Suny đánh lia lịa còn mấy tên nghe vẻ võ giỏi nên xử lý có chút khó khăn đang đánh thì nó thấy 1 tên định đánh lén Suny - Suny cẩn thận__ nói rồi nó nhảy đá mạnh vào mặt tên đang đánh nhau với nó rồi chạy lại đỡ cho bạn. Nó khẽ nhăn mặt vì đau.

Hắn chạy đến thấy nó bị tên đó lấy gậy đập hắn tức giận đập cho tên đó lăn beo rồi ngồi lên bụng hắn cứ thế đâm cho tới khi mặt tên đó biến dạng. Bun và Bin xử lý mấy tên còn lại xử lý xong cả bọn chạy về phía nó.

- Bi! Em có sao không?_Bun và Bin đồng thanh lo lắng hỏi.

- Hi. Em không..chưa nói hết câu nó ngắt đi hắn bế nó chạy 1 mạch đến bệnh viện ai cũng lo lắng - Cạch-bác sĩ mở cửa bước ra cả bọn chạy lại

- Em/cô ấy sao rồi?_cả bọn đồng thanh

- Bệnh nhân không sao chỉ là vai bị va đập mạnh đau quá nên ngắt đi thôi nghỉ ngơi là khỏi__ bác sĩ trấn an

- Cô ấy tỉnh chưa? giờ vào thăm được không__ Bin hỏi

- Bệnh nhân đã tỉnh có thể vào thăm.

Cả bọn đẩy cửa bước vào.

- Em/Cô/Mày có sao không?_cả bọn đồng thanh. Nó trở mặt nhìn rồi cười toe.

- Không có sao.hì

- Con cười được nữa hả biết anh lo thế nào không? Sao em lại bỏ giờ ra ngoài mà không báo với anh hả nếu mà Boo không gọi điện thì làm thế nào hả_Bun tuôn ra 1 tràng khi thấy nó thản nhiên chẳng chút sợ sệt.

- Hi tại chán quá nên em mới chồn chứ bộ.

- Cô còn cãi nữa à. Cô pít nguy hiểm là thế nào không hả cô có pít mọi người lo cho cô thế nào không mà cô vẫn bình thản như vậy lần sau cô mà còn như thế nữa thì đừng trách tôi_Hắn quát lớn nhìn nó đầy tức giận. Mọi người nhìn hắn trân trân như sinh vật lạ.

- O sao anh lại mắng tui_nó ngạc nhiên hỏi khê rùng mình khi bắt gặp ánh mắt hắn

- Mắng cho cô tỉnh ra cứ để mọi người phải lo lắng hả con gái gì mà chẳng biết quan tâm gì đến bản thân mình mà suốt ngày để bị thương._mắt hắn long sông sọc.

- Tui xin lỗi mà_nó xụ mặt về ăn năn.

- Thôi hai đừng mắng chị ấy nữa._Boo giải vây cho nó

- Lại còn bênh nữa. Hai còn chưa hỏi tội em đâu. Im đi_hắn ra lệnh

- Thôi Kín mày đừng mắng Bi và Boo nữa_Bin lên tiếng. Hắn không nói gì ra ghế ngồi hạ hỏa. Mọi người ai cũng thắc mắc vì sao hắn lại giận đến thế " nay hắn ăn nhằm phải gì zậy trời tự nhìn la mình" suy nghĩ của nó.

- Chị Bi vậy tối nay trò chơi có diễn ra không?_Boo hỏi

- Tất nhìn là có oy mày nhảy_nó hí hửng quay xang hỏi 2 nhỏ

- Ờ tất nhìn_2 nhỏ cười toe.

- Bi! Em lại tính quậy gì nữa hả?_Bun hỏi

- Lại trò gì nữa đây _Bin thắc mắc

- Bí mật_3 nhỏ đồng thanh rồi nháy mắt cười gian.

- Trò gì thế Boo_hắn hỏi. Boo nhún vai ý nói " chịu" " gì nữa đây trời" suy nghĩ của 3 chàng. Cả bọn đưa nó về trường.

- Mà em ăn mặc đầu tóc kiu gì đây?_ về tới ký túc xá Bun mới để ý ngoại hình của nó hỏi.

- Hi hai thấy men hem?_nó cười toe rồi đứng tạo dáng rất chi men lỳ

- Thôi đi cô nương, nghịch như quỷ ý. thôi bọn em vào phòng nghỉ ngơi đi ăn gì không để tụi anh đi mua?_Bun mắng iêu.

- Dạ, đùi gà, piztê, piza, bimbim...và cuối cùng là...
 - Táo_hắn nói gọn rồi xỏ tay túi quần đi xuống.
 - Uả sao anh pít?_nó ngạc nhiên hỏi. Bin cũng ngạc nhiên k kém còn Bun thì mỉm cười nhìn đáng thẳng bạn. Tụi hắn mua đồ ăn lên cho tụi nó cả bọn xúm vào ăn rồi chí chõe. 5H chiều.
 - Hai ơi giờ đã có giáo viên nào về ký túc xá chưa?
 - Chưa! Tầm này giáo viên đang họp chi bộ rồi họ còn đi ăn thường thường 7h họ mới về ký túc xá
 - Thế có chìa khóa dự trữ không?
 - Có ở phòng bảo vệ ý.
 - Thế giờ bác bảo vệ có ở đấy không?
 - Không giờ chắc bác ấy đi kiểm tra khóa các phòng học rồi.
 - Oh yeah, đi thôi._nó reo lên sung sướng
 - Đi đâu?_tụi hắn ngơ ngác hỏi
 - Xuống phòng bảo vệ__ Suny nói
 - Làm gì?_Bin hỏi
 - Xuống thì pít có trò zui__Sunny nói rồi kéo nó và Zummy đi có mang theo cả đồ nghề.
- Tụi hắn ngơ ngác không hiểu gì nhưng cũng đi theo. Nó bắt hắn lên vào phòng bảo vệ lấy chìa khóa ở ký túc xá giáo viên. Cả bọn theo kế hoạch lên vào ký túc xá bày binh bố trận (tụi nó đã tìm hiểu được số phòng của kẻ thù ọy).
- Cái này để đây, cái này treo ở kia, lấy dây chằng đi,... anh làm gì mà chậm vậy?_nó mắng hắn.
 - Cô giỏi thì làm đi_hắn tức lắm từ lúc vào nó toàn sai hắn xong lại kêu la than vãn không được thế này không được thế kia.
- Nó xụ mặt không nói gì cả bọn bày binh bố trận cụ thể có phòng ông thầy nút trai, bà cô dạy toán, ông thầy 2 phai dạy văn lớp hắn. Mỗi phòng nó gắn 1 cái camera mi ly kết nối với máy tính bảng của nó. Xong xuôi cả bọn về phòng nó bật máy tính lên chờ đợi.
- Chị Bi. Em đến rồi nè__Boo chạy vào phòng nó
 - Lại đây với chị_nó ngắc tay gọi Boo
- 7h tối bên ký túc xá giáo viên 1 loạt âm thanh lạ vang lên.
- Ui da...cái mông của tôi...aaaaa...rắn...bụp...bụp...trời ơi tóc tôi...aaaaa...cái váy mới của tôi...vv...vv.
- Còn cả bọn đang nhìn vào màn hình cười sằng sặc ôm bụng lăn qua lăn lại cười.
- Ui chị Bi ơi em đau bụng chết mất thôi. hahaha._Boo ôm bụng miệng vẫn ngoác ra cười.
 - Ui nhìn cái mặt bà cô đen thui mắc cười quá hahaha__Sunny kể vẫn không thôi cười
 - Còn ông thầy nút tai người dính toàn lông lạch bạch như con vịt ý.haha__ Zummy phụ họa kể
 - Ông thầy 2 phai nhìn thấy con rắn giả mà mặt mày tái xanh lại haha__Bin nói
 - HAHAHA. Mắc cùi quá. haha._nó vẫn cười sằng sặc
 - Hahaha. Không tả nổi mà__Bun và hắn đồng thanh cười chảy nước mắt.
- Sau 1 hồi vật lộn với trận cười tất cả về phòng nghỉ chuẩn bị cho ngày mai lên lớp.

7. Chương 7

Sáng hôm sau ở lớp tụi nó và tụi hần.

- Cả lớp trật tự đáng lý là ngày mai bọn em được nghỉ phép nhưng do hôm qua đã xảy ra 1 số chuyện vài giáo viên phải nhập viện nên nhà trường cho các em nghỉ từ hôm nay. Các em có thể về. _cô giáo phổ biến. Cả lớp nhao nhao ai cũng thắc mắc đã xảy ra chuyện gì còn tụi nó và tụi hần thì nhìn nhau cười rất chi đều.
- Em Nguyễn Hoàng Thiên Anh lớp 11a1 lên phòng hiệu trưởng có người gặp _tiếng loa phát thanh của nhà trường vang lên khi tụi nó và tụi hần đang đi dưới sân trường. Thế là cả bọn kéo nhau lên phòng hiệu trưởng. Vừa mở cửa bước vào thì 1 người chạy cái vèo vào ôm chầm lấy nó nói
- Trùi ui tục tưng của anh. Anh xang với em nè. Nhớ em quá
- Kevil_Bun, Suny, Zumy đồng thanh kêu lên trong sự ngỡ ngàng. rồi Bun, Bin, Suny, Zumy chợt rùng mình cảm thấy hàn khí lan tỏa quay sang hần bắt gặp gương mặt đen xì 2 mắt rực lửa đầu bốc khói hần kéo nó ra khỏi Kevil nhìn Kevil như mún ăn tươi nuốt sống vậy trong khi nó vẫn đờ như cây cơ. Bun và Bin toát mồ hôi hột chạy ra chỗ hần ra sức quạt.
- Kin ơi. Mày hạ hỏa_Bun và Bin đồng thanh tay vẫn quạt hết công suất.
- ANH KEVIL_ sau khi đã hoàn hồn nó hét lên rồi chạy lại ôm chầm lấy Kevil miệng cười toe toét.
- Anh về khi nào vậy sao không nói với em?_nó buông Kevil ra hỏi
- Anh vừa mới về. Anh mún tạo bất ngờ cho tục tưng của anh_Kevil miệng cười toe.
- Đi em dẫn anh đi thăm quan trường em_nó kéo Kevil đi trong khi hần sôi máu nào nhìn theo. Bun và Bin không lạnh mà run. Hần bỏ đi còn Suny và Zumy cũng chạy theo nó.

3 nàng dẫn Kevil đi vòng quanh trường thì nhau nói tíu tít rồi kể chiến công phá phách của mình. .

Cuối cùng nó dẫn Kevil đi ra sau trường tụi nó với Kevil ngồi dưới gốc táo cười đùa thì hần từ đâu xuất hiện kéo tay nó đi. Bun và Bin ra bảo Suny và Zumy về thu dọn rồi về.

- Ô anh làm gì vậy?_nó ngỡ ngàng hỏi khi bị hần kéo xềnh xệch
- Thế cô không định đi về à_hần nói trong sự phực tức.
- À ờ Kevil về thôi_nó quay đầu lại gọi Kevil trong khi chàng ta đang ngỡ ngàng.

Thế là cả bọn kéo nhau về.

Tại cổng nhà Bun:

- Kevil giờ anh ở đâu?_nó hỏi
- Anh ở khách sạn. Thôi a về đây tối anh quá với tục tưng nhé._vừa nói Kevil vừa véo má nó. Nó cười toe vẩy tay chào Kevil rồi đi vào.

Kevil 18 tuổi người Mỹ gốc Việt rất yêu nó tuổi trẻ tài cao Kevil sở hữu 1 số các khách sạn 5 sao ở Việt Nam và Tất cả các khách sạn nổi tiếng ở bên Mĩ.

Bun và Bin đang chuẩn bị bữa tối, Suny và Zumy ngồi vắt vẻo xem ti vi còn hần thì chả thấy đâu. Nó lên phòng mình lấy quần áo chuẩn bị đi tắm thì bồn tắm lại không có nước.

- Hai ơi! Sao bồn tắm phòng em vắn nước hồng ra_nó chạy xuống nhà bếp hỏi Bun
- Chác hồng rồi để mai anh kêu người sửa em quá phòng anh mà tắm_Bun trả lời

Nó chạy lon ton về phòng lấy đồ qua phòng Bun ngâm mình vào bồn nước ấm nó nhắm mắt tận hưởng cảm giác dễ chịu len sâu vào da thịt.

- Bun ơi! Mày còn dầu gội đầu không dầu của tao hết mất tiu rồi_hần từ đâu chạy đến hỏi Bun
- Ờ còn đấy lên phòng tao mà lấy_Bun thản nhiên trả lời mà quên mất 1 điều. Hần lên phòng Bun

- Cách...phụt...rầm_mở cửa nhà tắm hấn đứng hình nhìn người con gái mái tóc ướt nhẹ nhàng xoa dính vào da thịt, 2 má hồng hồng vì hơi nước nóng bốc lên, 2 mắt to tròn đen láy mở to hết cỡ, nửa bầu ngực trắng mịn phập phồng dưới lớp bọt sữa tắm. 2 dòng máu mũi của hấn tuôn trào đóng sầm cửa lại hấn vội vàng chạy ra 1 tay vuốt ngực 1 tay bịt mũi ngửa mặt lên ngăn áu mũi thôi chảy.

- AAAAAAAA_nó đang tận hưởng cảm giác thư thái đột nhiên có người mở cửa khiến nó chết sững và giờ nó la thất thanh khi đã hoàn hồn.

- Kin có chuyện gì vậy mà sao thế này_nghe thấy tiếng hét của nó Bun từ nhà bếp chạy lên thấy hấn đứng ở cửa phòng mình máu mũi chảy dòng dòng thì hỏi dồn.

- Không lẽ?_Chợt nhớ ra điều gì Bun hốt hoảng. Hấn hiểu ý gật đầu rồi đi thẳng về phòng mình.

- OMG....cộc...cộc...Bi ơi em có sao không?_Bun kêu lên rồi chạy vào phòng gõ cửa phòng tắm nhẹ nhàng hỏi.

- Cách...huhuhuhuhuhuhuhuhu_nó mở cửa khóc rống lên.

- Thôi đừng khóc mà anh xin lỗi tại anh quên không bảo Kin là em đang tắm trên phòng anh nên mới thế. Anh xin lỗi đừng khóc mà anh thương._Bun thấy nó khóc vội ôm nó vào lòng dỗ dành xin lỗi cuống quýt.

- Cái gì? Thì ra là tại hai à.huhuhuhu. Không pít đâu bắt đền hai đấy. Huhuhuhu._nó sừng cồ.

- Thôi cho hai xin lỗi mà xuống ăn cơm thôi hai làm món sườn sào mà em thích đấy_Bun đưa ra mời nhử

- Thật hả?_nghe thấy ăn mất nó mắt nó sáng rực hỏi lại

- Ừm_Bun gật đầu khẳng định.

- HEHE. Đi ăn thôi_nó lau nước mắt cười toe kéo Bun đi.

Vừa xuống dưới nhà đã thấy Kevil ngồi chễm chệ trên ghế

- Kevil anh đến khi nào vậy.?nó hỏi

- Hi anh vừa mới đến.

- Vậy vào ăn chung lun_Bun mời

Cả bọn kéo nhau xuống bếp ngồi vào bàn ăn hấn cũng đi xuống. Nó nhìn hấn nghĩ tới chuyện vừa nãy đỏ mặt cúi gằm xuống ăn

- Em ẶN cái này đi_Bun gấp miếng thịt gà chiên xù cho Zummy.

- Vâng anh cũng ăn đi_Zummy thẹn thùng trả lời rồi cũng gấp trả cho Bun.

- Miếng thịt bò này của tui_Sunny đòi miếng thịt

- Tui gấp trước mà_Bin cãi lại rồi giằng lấy

- Nhưng tui thấy nó trước_Sunny không vừa thế là 2 người giành giật nhau miếng thịt bò trong đĩa.

- Há mồm ra anh dứt nào...a..._Kevil gấp miếng trứng dứt cho nó.

- Rầm_hấn đập bàn đứng dậy đi ra khiến mọi người ngơ ngác.

- O này anh không ăn à_nó hỏi khi thấy hấn định đi ra

- Nuốt không trôi_hấn trả lời

- Không trôi thì uống nước_nó nói với theo khiến Bun đang và cơm týt thì sặc, hấn lườm nó rồi đi thẳng lên phòng - Uả anh ta sao vậy tự nhìn lườm mình mình có nói sai gì đâu...ui da..._nó hồn nhiên nói rồi bị ăn ngay cái cốc của Sunny vào đầu.

- Ngốc_Bun, Sunny, Zummy, Bin đồng thanh.

Nó xoa đầu nhăn mặt rồi cầm đầu ăn. Kevil nhìn theo dáng hấn khẽ cười pùn rồi ăn. Ăn cơm xong nó bưng 1 ít thức ăn lên phòng cho hấn gõ cửa không thấy trả lời nó mở cửa bước vào thấy hấn đang nằm ngủ

nó nhẹ nhàng để thức ăn xuống bàn rồi tiến đến ngồi cạnh hắn. Lần đầu tiên nó được nhìn kỹ khuôn mặt hắn khi hắn ngủ nhìn như 1 thiên thần vậy. Làn da trắng, lông mày rậm, 2 hàng mi dài cong vút khép lại, sống mũi cao đôi môi đỏ mọng tóc bạch kim rũ xuống. Nó rất thích con trai tóc bạch kim nhưng sao bây giờ nó lại ghét đến thế lúc này đây mái tóc bạch kim tạo cho hắn 1 sự lạnh lẽo, cô đơn quá. Nó nhẹ nhàng đưa tay vuốt dọc sống mũi hắn bỗng dưng tim nó đập loạn nhịp nó đưa tay lên ngực sao tim nó đập nhanh quá vậy 2 má nóng phừng đỏ chót nó vội chạy ra cửa chắn át con tim mình.

- Bi ơi anh về đây mai anh qua với em nhé_Kevil từ dưới nhà nói vọng lên.

- Vâng để em tiễn anh_nó chạy xuống tiễn Kevil ra cổng

Còn hắn sau khi nó ra ngoài hắn mở choàng mắt lấy tay quạt khuôn mặt đang nóng hực của mình. Từ lúc nó chạm vào mặt hắn như có 1 luồng điện chạy dọc người bắt đầu nóng lên tim đập loạn xạ. Hắn nhồm người dậy nhìn thức ăn nó để lại bốc khói nghi ngút trong lòng bỗng ấm áp lạ kỳ niềm hạnh phúc dâng lên mỉm cười nhẹ hắn ngồi thưởng thức từng món.

Nó tiễn Kevil xong thì lên phòng nằm nghĩ đến cảm giác lúc này rồi ngủ lúc nào không hay.

Sáng hôm sau 8h30' tại phòng nó:

- Biiiiiiiiiii! Mày có dậy hay không thì bảo....dậy...._Suny và Zummy gọi nó khản cổ.

- Hai ơi hai đập chết cái bọn điên nào phá giấc ngủ ngàn vàng của em đi_Nó ngái ngủ nói

- Cái gì? Mày bảo ai điên. Thế mày có dậy hay không hay để tao dùng vũ lực đây_Suny và Zummy đồng thanh bẻ tay rôm rốp.

- Vèo_Nó nghe thấy tiếng bẻ tay đứng phắt dậy chạy cái vèo vào nhà tắm làm vệ sinh cá nhân rồi xuống ăn sáng. Xong cả bọn ra phòng khách nằm xem phim.

- A...bà kia chơi bài đi_nó kêu lên khi nhìn thấy bộ bài trong tủ. Cả bọn lại xúm vào chơi.

- Tục tưng ơi anh đến rồi nè_Kevil từ ngoài cổng chạy vào.

- Anh đến thật đúng lúc vào chơi bài lun_nó kéo Kevil vào nhập cuộc. Cả bọn xúm vào chơi rồi cãi nhau chí chóe. 10h30'

- Thôi trưa rồi đi siêu thị mua đồ rồi về nấu cơm thôi nhà hết đồ ăn rồi_Bun nhìn đồng hồ nói.

- Thế các anh đi mua đi rồi về nấu._Suny lên tiếng.

- Cô là con gái sao không đi đi lại lại bảo tui tui đi_Bin phản bác

- Đã nói rồi cấm phân biệt nhé con trai gì mà nhỏ mọn có thể thôi mà cũng tị_Suny cãi lại

- Thôi 2 cái đứa này không tử tế với nhau được 1 câu à._Bun nhăn mặt

- Đây là tại cây mún lạng mà gió chẳng mún ngừng

- Cô

- Cô cháu gì, nhìn mặt thấy ghét

- Ghét của nào trời trao của ấy đây nha_nó ghẹo

- Mày chán sống hả? Cái loại này có cho tao cũng chẳng thèm.

- Cái loại tui thì sao, còn hơn cô, con gái gì mà đánh đá như bà la sát vậy, này không sửa cái tính đó đi có ngày ế chồng trơ ra thì đừng có bảo là tui không nhắc trước đây nha.

- Anh bảo ai là bà la sát, đừng có rửa tui à nha, mà có ế đi chẳng nữa cũng không tới lượt anh.

- Thôi. stop. stop ngay Bin đi thôi_thấy tình hình căng thẳng Bun nhảy vào can rồi kéo Bin đi trong khi Bin bốc hỏa.

4 chàng dắt nhau đi siêu thị mua đồ ăn còn 3 nàng thì ngồi xem phim.

30' sau tụi hấn về:

- HAHHAHAHAHAHAHA_nó cười rũ rượi
 - Ủa bọn em đang xem phim gì thế_Bun hỏi khi thấy nó thì cười còn Suny và Zummy ôm gối run bần bật
 - Phim kinh dị_2 nàng đồng thanh
 - RẦM...RẦM...RẦM...RẦM...._4 chàng đổ rầm khi pít xem phim mà nó như thế.
 - Bi ơi là Bi xem phim kinh dị mà em ngồi cười em có phải con gái không thế_Bin lồm cồm đứng dậy than vãn.
 - Hahaha...mắc cùi lắm...cái con zombi định ra cắn người thì bị nhân vật chính cầm cái chảo đập bốp vào mặt quay đơ lun. hahaha_nó vừa cười vừa kể.
 - Trời_4 chàng kêu lên rồi theo nhau vào bếp. Ăn xong cả bọn kéo nhau ra phòng khách nằm gác chân lên nhau ngủ chiều đến lại kéo nhau ra vườn bày trò nghịch tối lại ăn cơm rồi xem phim xong lại đi ngủ ngày ngày cứ thế trôi trong tiếng cười đùa tiếng cãi nhau chí chóe. Kevil thì lúc nào cũng kè kè bên nó làm hấn tức ói máu. Suny và Zummy cứ nói chuyện với nhau thì y như rằng cãi nhau Bun và Zummy thì nói chuyện nhẹ nhàng miệng lúc nào cũng tùm tùm 2 người đã có tình cảm với nhau và Zummy cũng đã đồng ý làm bạn gái Bun.
 - Bi anh đến rồi nè_Kevil từ cổng nói vọng vào
 - Thằng điên chốn viện lại đến kìa Bi_Bun chêu
 - BỘP...sao anh lại bảo anh ý là thằng điên chốn viện...phải là tâm thần trốn trại mới đúng._nó phi ngay cái gối vào người Bun câu nói của nó khiến 3 chàng 2 nàng té ngửa.
 - Biii_Kevil xụ mặt đáng iu
 - Hi em đùa ý mà_nó cười trừ
 - Chán quá_Suny than
 - Hay đi công viên chơi đi_nó nêu ý kiến.
 - Ừ được đấy_Zummy đồng tình
 - Gọi rủ cả Boo đi nữa_nó quay xang hấn nói. Hấn đi đón Boo xang.
 - Chị Bi, Chị Suny, chị Zummy_Boo thấy tụi nó thì chạy lại ôm chầm lấy
 - Thế em không ôm anh bọn anh à.
 - Xí, em có nhớ bọn anh đâu ôm chi ệt, mà anh này là ai?_Boo hồn nhiên trả lời rồi quay xang nhìn Kevil hỏi
 - Đây là Kevil bạn chị, thôi đi thôi._nó giới thiệu.
- Cả bọn dắt nhau đi chơi đi tới chỗ nào thì y như rằng chỗ đó náo nhiệt bùng sáng hấn. Có bà chị nhìn thấy trai đẹp cứ ngoái lại nhìn hậu quả là đâm đầu cột điện tụi nó đứng cười ngặt nghẽo làm bà ý què 1 cục phi thẳng không ngoái lại nhìn. Tụi nó đi đến công viên gần đấy. Mua vé rồi đi vào.
- Bi ơi anh dẫn em đi chơi trò chơi nha_Kevil cầm tay nó tíu tít.
 - Cái anh kia! Ai cho anh cầm tay chị Bi hả? Nam nữ thụ thụ bất thân buông ra._Boo sững sờ khi thấy Kevil cầm tay nó nhóc chạy lại giàng tay nó ra rồi kéo ra chỗ hấn đặt tay nó vào tay hấn.
 - Ô sao nhóc lại cho tên kia cầm tay Bi_Kevil bắt măn
 - Anh ý khác để em cầm tay anh dắt đi chơi là được chứ gì._Boo cầm tay Kevil dắt đi không quên quay lại nháy mắt với hấn, mặt Kevil méo sẹo. Hấn cứ đứng tùm tùm cười.
 - Anh cười cái gì?_nó thấy hấn cười hỏi

- À có cười gì đâu. Thôi đi chơi thôi_Hắn phản bác rồi kéo nó đi chơi.

Cả bọn chơi hết trò này đến trò khác. Tàu lượn siêu tốc nó ngồi với hắn, Suny ngồi với Bin, Zumy ngồi với Bun và Kevil ngồi với nhóc Boo. Tàu lặn băng tụi nó vừa hết vừa cười khanh khách khiến ấy chàng phải bịt lỗ tai lại nếu không mún thủng màng nhĩ. Hết chơi tàu lượn lại chơi đu quay rồi chơi đập vịt, lái ô tô cả bọn 8 người vào chiếm hết cả ô tô của bọn trẻ con.

- Ê sao cô cứ đâm tui_Bin hỏi khi thấy Suny cứ đâm mình.

- Ghét thì đâm chứ sao._suny vừa đâm vừa nói.

- Cô...chết nè_Bin tức khí đâm lại.

Thế cả cả bọn đuổi nhau đâm nhau 1 tiếng rồi tiếng rưởi bọn nó cứ lái xe đâm nhau rồi cười rũ rượi mặt cho tụi trẻ con bên ngoài nhìn cả bọn bằng ánh mắt hình viên đạn, tụi thanh niên con gái con trai thì nhìn với ánh mắt thèm thuồng, ngưỡng mộ. Thấy tụi nó vẫn hưng phấn lắm không có ý định ngừng nhà chủ bèn ngắt cầu dao rồi nói là điện trực trực không chơi được nữa cả bọn đành luyến tiếc rời bỏ.

- Thôi mụn rồi về đi_Bun nhìn đồng hồ nói.

Thế cả bọn lại kéo nhau về. Nó nhảy chân sáo miệng hát lú lo.

- Ui da_nó trọ chân ngã kêu lên

- Em / mày có sao không?_Cả bọn lo lắng hỏi

- Em bị trọ chân rồi_nó nhăn mặt.

Cả hắn và Kevil ngồi xuống ý bảo nó lên công.

- Em lên đây anh công_Kevil nhẹ nhàng.

Nó nhìn Kevil rồi lại nhìn hắn.

- LÊN NHANH_hắn quát.

Nó giật mình vội trèo lên lưng hắn. Hắn công nó không nói câu nào nó cũng pít ý nên im lặng tim nó bỗng lồi nhịp cũng không hiểu vì sao nhìn hắn giận nó lại sợ đến thế. Kevil nhìn hắn và nó mỉm cười pòn rồi chào mọi người đi về khách sạn. Hắn công nó lên phòng lấy hộp y tế nhẹ nhàng thoa thuốc cho nó

- Ê anh giận tui đó hả_Nó e dè hỏi khi thấy từ nãy tới giờ hắn im lặng.

- Ừm_hắn trả lời.

- Ôh sao giận tui?_nó thắc mắc.

- Cô còn hỏi nữa à đi đứng không cẩn thận gì hết. Cô bít là cô đau 1 nhưng có người đau 10 không._Hắn bôi thuốc xong ngẩng mặt lên nhìn nó nói.

- Ai?_nó ngầu ngô hỏi.

- Tui_hắn trả lời rồi đứng dậy đi ra ngoài.

- O...thình thịch_tim nó lại đập mạnh ” Cứ mỗi lần được hắn quan tâm sao tim mình lại đập nhanh vậy ta. Tên đó nói vậy là sao? ” nó thắc mắc rồi đắp chăn đi ngủ đầu vẫn không thôi nghĩ về câu nói của hắn.

Hắn về phòng nằm vắt tay lên trán suy nghĩ hắn thấy vui khi nó leo lên lưng hắn nhưng nhìn vào vết thương của nó hắn lại giận sao thấy nó ngã nó đau sao tim hắn lại đau đến vậy như có cái gì đâm thẳng vào tim, sao mỗi lần thấy nó vui vẻ cười đùa bên Kevil hắn lại bùn như thế có phải hắn đã quá iu nó rồi không?

Sáng hum sau nó thức dậy chân nó đã khỏi không còn thấy đau nữa nó làm vsen rồi đi xuống dưới nhà không thấy hắn đâu nó hỏi Bun

- Hai ơi! Tên kia đâu rồi?

- Sáng Kevil đến nó và Kevil ra ngoài rồi.

Nó không nói gì ngồi vào bàn ăn mà mặt bần rười rượi. Ăn xong nó ra phòng khách ngồi đợi hấn mãi không thấy hấn về nó bỗng thấy lo lo.

Hấn đang ngồi trong Bar nốc từng chai rượu bần bả

Cuộc nói chuyện giữa hấn và Kevil.

- Tôi có chuyện muốn hỏi với cậu_Kevil mở lời

- Chuyện gì_hấn lạnh lùng đáp

- Cậu yêu Bi?

- Không

- Mai tôi về Mĩ tôi sẽ đưa Bi đi cùng. Tôi tưởng cậu yêu Bi nên tôi nói trước với cậu nhưng giờ cậu nói cậu không yêu Bi thì tôi có thể dễ dàng đưa cô ấy đi được ọy.

- Vậy sao?_nói rồi hấn đứng dậy đi thẳng. Kevil nhìn theo dáng hấn cười bần rồi cũng ra về.

Hiện tại nghĩ về cuộc nói chuyện với Kevil hấn lại uống hấn sợ nó sẽ đi với Kevil sợ nó sẽ dờ xa hấn, hấn sợ lắm chưa bao giờ hấn cảm thấy bất lực như thế này không muốn mất nó nhưng cũng không thể bảo nó đừng đi vì hấn đâu là gì của nó.

- Ôi anh, anh sao lại ngồi uống 1 mình thế này. Anh có chuyện buồn à để em ngồi uống với anh nhé_1 người con gái thân hình nầy nở ọy tiến đến chỗ hấn.

- CỨT...._hấn trừng mắt quát khiến nhỏ giật mình bỏ chạy.

- Ôi ai đây? Chẳng phải bang chủ bạch hổ đây sao? Mà cũng có lúc phải như thế này cơ à? Đánh chết nó cho tao_1 tên bặm chợn thấy hấn say mên không pít gì thì nói rồi ra lệnh đàn em xông vào đánh hấn.

Tại nhà Bun.

- Mai anh về Mĩ_Kevil nói.

- Anh về sớm vậy_nó hỏi

- Ủ ba anh gọi về gấp. Em về với anh nhé_Kevil đề nghị.

- Em...em_nó lúng túng thật sự nó không muốn về chút nào nó không muốn xa hấn.

- Em yêu Kin?_Kevil nhìn thẳng vào mắt nó hỏi.

- O em...em.._nó cúi gằm tránh ánh mắt của Kevil

- Thôi anh hiểu rồi. Em không cần nói gì nữa em vào nhà đi anh về chuẩn bị đồ đạc đây_Kevil nhìn nó hiểu ý nói

- Anh không giận em chứ_nó e dè hỏi

- Ngốc. Sao anh lại giận em chứ anh yêu em còn không hết ý em phải hạnh phúc nhé không anh sẽ giận thật đấy. Thôi anh đi đây. Tạm biệt tục tưng của anh_Kevil véo nhẹ mũi nó thủ thủ.

Nó mỉm cười vẫy tay chào tạm biệt " anh cũng vậy nhé sẽ có người đem lại hạnh phúc cho anh tạm biệt anh trai " nó nghĩ.

Kevil đi nó quay vào thì thấy Bin và Bin vội vàng đi ra.

- Hai anh đi đâu đấy_nó hỏi

- Tụi anh đi có chút chuyện_nói rồi 2 người phóng như bay trên đường.

Nó vào nhà trong lòng cảm thấy bất an 2 nhỏ bạn thì nằm xem phim rồi ngủ quên trên ghế nó cứ thấp tha thấp thỏm nhìn ra cửa mong chờ 1 hình dáng nào đó hấn đi từ sáng tới giờ chưa về không biết có chuyện gì không. 1 lúc sau Bun và Bin dìu hấn vào nhà

- Anh ta sao vậy?nó hốt hoảng khi thấy người hấn be bét máu mùi rượu nồng nặc.

- Nó ra bar uống rượu say bị bọn nó đánh _Bin mệt nhọc trả lời rồi đưa hấn về phòng.

Nó vội vàng lấy hộp y tế mang lên phòng hấn 3 người vắt vẻo lấm mới cởi được áo hấn ra rồi băng lại vết thương rồi 2 chàng đi ra. Nó ngồi cạnh hấn nhìn hấn mà trái tim khẽ nhói nước mắt nó lại rơi. Nhìn hấn bị thương mà tim nó đau thể người con trai này sao lại khiến nó thành ra vậy nó cũng không pít.

- Em sao thế sao em lại khóc _Bun đi vào thấy nó khóc vội vàng hỏi

- À không em không sao._Nó vội quay người lau nước mắt đi.

- Em đừng lo nó không sao đâu tại nó uống say nên mới bị vậy vết thương cũng không nặng lắm mai là nó tỉnh _Bun dường như hiểu ra lý do thì trấn an nó.

- Sao hấn lại uống say vậy _nó hỏi

- Anh không pít chắc nó có chuyện gì pùn chỉ có pùn nó mới uống rượu, thôi em về phòng nghỉ đi kệ nó _Bun giải thích

- Thôi tỳ em về anh cứ về phòng đi _nó nói rồi lại nhìn hấn. Bun không nói gì lặng lẽ đi ra.

- Đừng đi...đừng đi mà _hấn mê sảng

- Không tui không đi đâu ngoan ngủ đi _Nó cầm tay hấn trấn an 1 tay khẽ vuốt tóc hấn.

Hấn nắm chặt tay nó rồi chìm vào giấc ngủ say không mê sảng nữa. Nó ngồi nhìn hấn rất lâu rồi định về phòng ngủ nhưng tay hấn nắm chặt quá nó không giám kéo ra sợ hấn tỉnh giấc nên đành gục xuống ngủ.

8. Chương 8

Sáng hôm sau hấn tỉnh dậy đầu đau như búa bổ cảm giác như tay mình đang nắm chặt vật gì đó mềm mềm hấn nhìn xuống thì thấy nó đang gục xuống giường ngủ hấn đưa tay vuốt tóc nó nhẹ nhàng.

- Ô anh dậy rồi à thấy trong người thế nào? _Nó tỉnh dậy thấy hấn đang ngồi nhìn nó vội vàng hỏi.

- Ừm cô không đi à? _hấn thắc mắc hỏi

- Đi đâu? _nó tròn mắt hỏi

- Tui tưởng cô về Mĩ với Kevil. _hấn nói

- Không Kevil về 1 mình mà. _nó ngạc nhiên

- Thật không? Cảm ơn em _hấn mừng rỡ ôm chầm lấy nó

- Ô sao cảm ơn tui? _nó bất ngờ khi thấy hấn cảm ơn rồi lại ôm nó nữa nhưng thật sự nó không mún đẩy hấn ra.

- Cảm ơn em đã ở lại, cảm ơn em đã không rời xa anh, anh sợ lắm anh sợ em sẽ biến mất sẽ ra khỏi cuộc đời anh nhưng anh không đủ dũng cảm để níu kéo em lại. _hấn tuôn ra 1 chàng

- Ô anh _nó đứng hình như chưa tiêu hết lời hấn nói.

- Bi! Anh yêu em, làm bạn gái anh nha? _hấn buông nó ra nhìn thẳng vào mắt nó nói miệng cười tươi. Nó nhìn hấn nụ cười của hấn sao đẹp đến thế, ánh mắt hấn sao lại chân thành như vậy làm cho nó có cảm giác thật hạnh phúc, nhìn vào nụ cười ấy ánh mắt ấy như thổi miên nó gật đầu trong vô thức. Hấn sung sướng ôm chặt lấy nó miệng ngoác ra cười tươi nhất có thể.

- Hề hề...mày ơi Bi nó ở trong đây đóng phim tình cảm kìa _Sunny dựa tường châm chọc

- Trùi ui lãng mạn quá à _Zummy dựa đầu vào vai Bun giả bộ sụt sịt.

- Em rẻ _Bun và Bin đồng thanh miệng cười rất chi đều.

- Hahahaha nghe hay đấy lần sau cứ gọi thế nha. _hấn nghe Bun và Bin nói khoái trí cười. Nó lườm hấn chấy áo làm hấn im bặt.

- Thôi không đùa nữa Bi ba về kìa._Bun thấy nó đỏ mặt nên giải vây
 - Thật à?_nó ngạc nhiên hỏi lại
 - Ừm cả ba mẹ tao và cả ba mẹ Suny nữa_Zumy kể thêm.
 - BAAAAA_Nó phi 1 mạch ra ngoài với gọi.
- Nó xuống dưới nhà thấy ba nó, ba mẹ Zumy, ba mẹ Suny đang ngồi ngoài phòng khách.
- Con chào ba, con chào bác, con chào cô chú_nó chào lần lượt từng người
 - Ui bảo bối lại đây với ba nào_ba nó dang tay đón nó. Nó chạy ừa vào lòng ba nó.
 - Con chào bác....._hắn xuống chào lần lượt từng người.
 - Ai đây?_Ba nó hỏi
 - Đây là Kin bạn con đó ba_Bun trả lời. Từ ngoài cửa ba mẹ cửa hắn và Bin bước vào.
 - Ba mẹ sao 2 người lại ở đây_hắn và Bin đồng thanh
 - Ôh thì ra đây là con trai của các cậu à_ba nó ngạc nhiên hỏi
 - Ừ còn đây là con gái cậu à cô bé giống mẹ nó quá_Mẹ hắn lên tiếng
 - Ôh ba mẹ quen họ à?_Bin hỏi
 - Ừm không những quen còn thân nữa ý_mẹ Zumy lên tiếng
 - Thôi ta đi thôi kéo trễ_ba nó lên tiếng
 - Ba đi đâu đấy ạ_Nó thá mác
 - Ba với mọi người đi có công chuyện các con ở nhà nhé sáng mai ba và các bác sang với tụi con rồi tối mai ba lại bay về Mỹ_ba nó giải thích
 - Ba đi sớm vậy không ở lại chơi với con sao_nó sụ mặt phụng phịu đáng iu
 - Con gái ngoan đợt này ba về có việc cần giải quyết xong việc ba phải đi liền không ở lại lâu được ba hứa lần sau ba về sẽ ở lại lâu với con được không_ba nó dỗ dành
 - Dạ vâng ba và các bác đi nha mai mọi người qua đây ăn cơm với tụi con nhé._nó đề nghị
 - Ừm mai mọi người qua với các con_mẹ hắn nói. Thế là các bậc phụ huynh đi.
 - Vợ ơi vào nhà thôi_hắn kéo nó vào
 - Xí ai là vợ anh_nó cãi
 - Gớm nhận làm bạn gái người ta rồi còn giả bộ_Zumy ghẹo
 - Bi ơi anh yêu em làm bạn gái anh nha_Suny nhại lại lời hắn
 - Vâng! em đồng ý_Zumy kêu lên giả bộ dựa vào người Suny
 - 2 con quỷ kia, tao giết chúng mày aaaaaa_nó nóng máu hét lên rồi đuổi theo 2 nhỏ chạy vòng quanh sân.Cứ thế hết cãi nhau rồi lại ăn ăn xong lại cãi nhau 1 ngày lại trôi qua.
- Sáng hôm sau 3 nhỏ dậy thật sớm làm đồ ăn. Tầm khoảng 7h các bậc phụ huynh đến các chàng nhà ta vỗ ôm nhau ngủ ở phòng Bun vì hôm qua ngồi chơi game nên ngủ mụn.
- Bun đâu con?_ba nó hỏi
 - Dạ mấy anh ý vẫn đang ngủ ạ_nó trả lời
 - Thế mấy đứa lên gọi tụi nó dậy đi_mẹ hắn bảo
 - Dạ_3 nhỏ đồng thanh rồi chạy lên phòng Bun.

Thấy các chàng vẫn đang ngủ ngon lành

- Á_Nó kêu lên rồi cười gian. 2 nàng kia hiểu ý rồi chạy 1 mạch về phòng mình mang ra 1 đồng đồ.

- Mày tô đậm đậm vào_nó kêu

- Mày đưa tao ít chun_Suny kêu

- Be bé cái mồm thôi các ông ý dậy bây giờ_Zummy la

Sau 1 hồi loay hoay các nàng đứng nhìn tác phẩm của mình

- Khửta..khửta...khửta...khửta....giờ làm sao mà kêu được mấy anh ý xuống nhà giờ?_Suny cười rất chi đều

- À có cách rồi qua đây_nó ngoắc tay gọi 2 nhỏ. Tụi nó thì thâm to nhỏ rồi phi 1 mạch xuống nhà đưa xoong, đĩa chảo đĩa....trước đầu hỏi to dùng trên mặt các vị phụ huynh rồi chạy lên nửa cầu thang chỗ phòng anh nó.

- Bong...bong...cạc cạch...leng keng bớ người ta cháy...cháy nhà...Bun ơi, Kin ơi, Bin ơi cháy nhà_tụi nó đập đồ oang cả nhà mồm đưa nào đĩa đầy hét to hết công suất rồi chạy xuống chỗ các bậc phụ huynh ngồi.

Tụi hấn nghe thấy tiếng kêu đứng phắt dậy phi 1 mạch xuống nhà.

- Đâu cháy nhà đâu nhà nào cháy_tụi hấn đồng thanh.

- O hahahahahahahahahahaha_cả nhà phá lên cười tụi hấn ngơ ngác nhìn nhau.

- Hahaha nhìn mặt mày y như hể ý còn thằng Bun thì y như mèo ý haha mắc cười quá_Bin nhìn mặt hấn và Bun thì phá lên cười.

- HAHAHA cái mặt mày thì như cún con ý hehe_hấn và Bun cười to chọc lại

- Hahahahahahaha_tụi hấn đứng ôm bụng cười tụi nó thì cười chảy nước mắt vì 3 chàng cười nhau, các bậc phụ huynh nhin cười nhưng không được.

- CÁI GÌ?_chợt nhận ra điều gì đó 3 chàng thét lên rồi chạy 1 mạch lên phòng.- AAAAAAAA_3 chàng thét lên

- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH_hấn hét

- TRỊNH VŨ TUYẾT MAI_Bin hét

- CHU LÊ MAI THƯ_Bun hét

3 chàng cùng hét lên làm rồi kiểm chế làm vsen xong đằng đằng sát khí đi xuống phòng ăn. Tụi nó nhin cười khi thấy 3 chàng xuống sát khí bốc lên ngùn ngụt chợt rừng mình cảm đầu ăn như chưa có chuyện gì xảy ra.

- Thôi 3 đứa vào ăn sáng đi rồi ba con ra sân bay_ba nó thấy tình hình không ổn nên giải vây

- Dạ_3 chàng đồng thanh rồi ngồi xuống ăn mất vẫn không thôi lườm 3 nhỏ.

Cả nhà ăn cơm vui vẻ còn tụi hấn ngoài vui trong thì lửa nóng ngùn ngụt. ăn cơm xong tụi nó tiễn các bậc phụ huynh ra cổng. Vẫy chào mọi người tụi nó lẳng lặng bước vào.

- ĐỨNG LẠI...TÍNH CHUỒN À..._3 chàng đồng thanh.

- Hi! Bình tĩnh đừng có nóng máy mà cháy buzi_nó cười trừ.- AAAAAAAA_3 nàng hét lên chạy 1 mạch.

- Đứng lại...đứng lại..._3 chàng vừa quát vừa đuổi theo

- Ngu sao đứng. lêu lêu_ 3 nàng đồng thanh quay lại lè lưỡi. Cả bọn rượt nhau chạy vòng quanh sân la hét âm ỹ.

- Dừng lại_Nó hét lên tay giấu cái gì đó đằng sau 3 chàng nghe thấy dừng lại.- PHỤT...Chết nè...._nó cầm vòi phun nước phun thẳng vào người tụi hấn. Tụi hấn ướt như chuột tức khí lấy vòi phun lại thế là 3 chàng 3 nàng ướt nhẹp cười khanh khách.

Sáng hum sau tụi nó dậy sớm chuẩn bị đi học.

- Hai ơi tụi em đi trước nha.
- Ô em không đi cùng bọn anh à?
- Tụi em trượt ván hai đi ô tô thì làm sao đi chung?
- Ừm thế đợi bọn anh ở cổng trường nhé.
- Vâng.

Thế là tụi nó tọt bon bon trên đường tiếng cười đùa ríu rít ai cũng phải ngoái lại nhìn tụi nó đẹp quá mà. Tới cổng tụi nó đứng chờ tụi hấn.

- Vợ ơi anh đây nè_hấn vẫy gọi nó khi xuống xe.
- Qua đây với em_nó kêu. Hấn cười tí mắt chạy xang chỗ nó.

Cả bọn kéo nhau vào trường dường như mọi người đã quen khi nhìn thấy tụi hấn đi cùng tụi nó nên không còn bàn tán như trước kia nữa.

- Anh Kinnnnnnnnnn_1 con nhỏ tóc vàng từ đâu chạy tới ôm chầm lấy hấn khiến toàn trường trở mắt lên nhìn lời xì xào bàn tán lại vang lên.
- Con nhỏ đấy là ai? Sao lại ôm anh Kin_hs a
- Chắc bồ mới của anh Kin_hs b
- Nhỏ đó nhìn xấu hơn Thiên Anh mà_hs c

Bla....bla...bla....

Sau hàng ngàn lời xì xào là hàng trăm cái máy ảnh giơ lên chụp đăng FB làm tin hót tháng này ai cũng thắc mắc nhỏ đấy là ai.

Còn về bọn nó từ ngạc nhiên đến ngỡ ngàng giờ thì máu nóng của nó đã lên tới đỉnh đầu. Hấn cũng ngạc nhiên không kém đứng hình vài giây rồi vội đẩy nhỏ đó ra mắt thì cứ nhìn nó sợ nó giận.

- Thiên Ân em làm cái gì vậy?_hấn đẩy Ân ra cau có hỏi
- Em nhớ anh quá mà_An phụng phịu
- Nhớ cũng không được ôm ấp như thế chứ._hấn mắng
- Hix. mà mấy người này là ai?_Ân hỏi
- À để anh giới thiệu đây là Nguyễn Hoàng Thiên Minh Bun bạn anh, Lã Thiên Quân Bin bạn anh, Nguyễn Hoàng Thiên Anh Bi vợ anh em gái Bun, Trịnh Vũ Tuyết Mai Suny bạn anh, Chu Lê Mai Thư Zummy vợ Bun cũng là bạn anh_Kin giới thiệu từng người
- Xin chào em là Trịnh Thiên Ân, đây là Dương Ái Vân, Trần Thu Thảo bạn em._Ân nở nụ cười tươi giới thiệu mình và bạn cho 3 chàng coi tụi nó như người vô hình. 2 nhỏ Bạn Ân nhìn thấy Bun và Bin thì hồn đi đây xác ở lại nhé, Nước dãi chảy ròng ròng 3 chàng 3 nàng nhing mà nổi da gà. Lúc sau Vì gọi đến tên nói tỉnh dậy quẹt nước dãi e then chào.

Nó ngứa mắt kéo 2 nhỏ bạn đi.

- Vợ ơi đợi anh với._hấn vội vàng gọi khi thấy nó bỏ đi.
- Anh Kin bọn em đói mấy anh đưa bọn em xuống căn tin ăn nhé_An kéo giật hấn lại nũng nịu kéo đi. 2 nhỏ bạn Ân cũng kéo Bun và Bin đi không kịp để chàng ú ớ câu nào.

Trịnh Thiên Ân 17 tuổi rất yêu tiền của hấn trước mặt tụi hấn thì tỏ ra hiền lành yếu đuối còn bên trong thì mưu mô xảo trá.

Trần Thu Thảo , 17 tuổi bạn Ân và Vân nghe lời Ân gặp tiếng sét ái tình với Bun.

Dương Ái Vân, 17 tuổi bạn Ân và Thảo tính giống hệt Ân rất thích Bin.

Nó kéo 2 nhỏ bạn đi xềnh xệch ” Thấy mình đi cũng không thêm đuổi theo đúng là có mới nới cũ mà ” nó nghĩ mặt hầm hầm vào trong lớp gục đầu xuống ngủ.

- Bi sao vậy?_My thấy nó vậy thì hỏi Suny và Zummy.

- E nờ en gờ en ghen_Suny đánh vắn lý do.

Nó ngẩng mặt lên trừng mắt nhìn Suny khiến nhỏ rùng mình.

- Hề, ngủ đi hì_Suny cười trừ. Nó không ngủ nữa ngồi cầm bút trút giận lên quyển sách. 3 nhỏ bít ý im lặng. 3 tiết đầu trôi qua thật nặng nề đối với nó ra chơi nó kéo 2 nhỏ bạn ra thì thấy tụi hần đi với tụi Thiên Ân nó làm lơ đi thẳng xuống căn tin mua đồ ăn rồi ra gốc cây táo sau trường ngồi. Hần pít nó giận mún đi theo giải thích lắm nhưng vương Thiên Ân nên đành thôi tối qua phòng nó vậy. Nó ngồi ăn mà nuốt không trôi hần không thêm giải thích với nó hần chẳng coi nó ra gì nó ức lắm.

- Ê cây gì kia?_Suny lên tiếng rồi chỉ tay vào phía tán cây sau cây táo

- Mất mèo_Zummy thốt lên.

- HEHE. Có trò nghịch rồi_nó cười toe lót tay bằng giấy bóng ra vật.

- TRỜI_Suny và Zummy đồng thanh ” cái con nhỏ này vừa mới mặt mày bí xì giờ lại cười được rồi” suy nghĩ của cả 2.

- Đi thôi_Nó giục khi hái xong.

Lên đến lớp.

- Có ai không?_nó hỏi

- Không vào lẹ đi_Suny trong lớp vọng ra.

Nó chạy tót vào đi...đi...và đi.. - Cho chết đi bà cô già_nó vừa đi mất mèo xuống ghé giáo viên vừa rửa. Xong xuôi nó chạy ra sau tủ tiêu chuẩn cứ rồi hờn hờ vào lớp ngồi. 5' sau tiếng chuông vang lên cả lớp vào đông đủ tụi nó háo hức chờ đợi bà cô già đến thì 1 cô giáo trẻ măng bước vào miệng cười tươi

- Hum nay cô Nhâm (Tên bà cô già dạy toán) có việc bận nên nghỉ cô sẽ thay cô Nhâm dạy lớp ta tiết này_Cô giáo đó nói rồi ngồi xuống

- Ấy cô đừng_nó hốt hoảng can ngăn nhưng không kịp

- Xin lỗi. Cô...cô xuống phòng y tế chút._Cô giáo đứng phắt dậy nhăn mặt nói rồi đi nhanh ra ngoài tay thì gãi móng.

- Em đã ngăn rồi nhé cô đừng trách em_nó nói nhỏ rồi nhìn 2 con bạn cười. Cả lớp đơ như cây cơ chẳng hiểu gì cả. 5' sau ông thầy nút trai bước vào.

- Do cô Nhâm có việc bận , cô Hoa sức khỏe không tốt nên tôi lên quản lớp tiết này các em lôi sách vở ra tự học đi._nói rồi ông thầy lượn lơ biểu diễn thời trang quanh lớp.

- Ôi thầy giáo hum nay đẹp trai quá_Suny kêu lên mắt long lanh nhìn thầy

- Nhìn thầy hum nay trẻ ra mấy tuổi đấy nhìn như tai 68 à quen 18 ý._Zummy thêm vào.

- Ôi giày mới của thầy giáo đẹp ghê, thầy lên ghế ngồi đi không khéo đi nhieu mỗi chân lại mòn giày mất_nó vừa nói vừa dẫn thầy giáo lên chỗ ghế ngồi. Ông thầy được khen tít mắt lên ghế giáo viên ngồi. Vừa đặt móng ngồi xuống mặt ông xám xịt đứng phắt dậy định đi ra thì.

- Ôh thầy đi đâu đấy ở lại với chúng em đi thầy._nó vội vàng kéo ông thầy lại.

- Mấy khi thấy thầy đẹp trai vậy ngồi lại đây cho bọn em ngắm tí_Suny ghẹo

- Thôi...thôi...thầy có chút việc phải đi liền khi khác thầy lên_ông thầy vội nói tay gãi móng càn cạch

- O kìa thầy đi vội thế._Zummy nói

- Thầy phải đi luôn chào các em_nói rồi ông thầy chạy 1 mạch ra ngoài tay vẫn gãi mông dữ dội.
- Ông thầy vừa đi khỏi tụi nó phá lên cười cả lớp cũng cười theo.
- Trò này là của mấy bạn phải không? hahaha_My vừa cười vừa hỏi
- Yes. hahaha_nó trả lời
- Nhìn cái mặt ổng nhăn như *** khi tay thì gãi mông càn cạch mà đau hết cả bụng, hahaha_Suny nhăn nhó
- Bi! Mày đóng kịch cũng giỏi quá ha_Zumy nói
- Ôi chuyện, tau mà lị_nó vỗ ngực.
- Chịu mấy bạn lun, nghịch hết chỗ nói._My lắc đầu cười.
- Thế là lớp nó được ngồi chơi 2 tiết cuối. Hết giờ tụi nó cất sách vở đi ra ngoài thì thấy tụi hấn đứng ngoài hành lang lớp nó mỉm cười vẫy tay gọi. Tụi nó định đi đến thì:
- Anh Kin. Anh chờ em lâu chưa. Mình về thôi anh_Ân từ đằng sau nó chạy đến ôm lấy tay hấn kéo đi 2 nhỏ bạn Ân thì kéo Bun VÀ Bin đi
- Tụi nó đứng nhìn đứa nào đứa đấy tức sôi máu ” gì chứ hóa ra là chờ nhỏ đó không phải mình đồ phản bội ” nó nghĩ ” mới quen mà đã nắm tay nắm chân vậy rồi à? Đúng là trắng hoa mà ” suy nghĩ của Suny và Zummy. tụi nó bỏ về ký túc xá với tâm trạng không thể nào tốt được hơn.

9. Chương 9

Tụi nó ngồi trong phòng hạm hực

- Cái đồ chết bầm thấy gái tươu tươp_Suny mắng
- Cái đồ vong ân bội nghĩa có mới nới cũ_Nó mắng
- Nắm chân nắm tay thấy ớn_Zummy mắng
- Cái đồ chẳng hoa_Suny chửi
- Cái đồ phản bội_nó chửi
- Cái đồ xấu xa_Zummy chửi.
- Vợ ơi?_hấn và Bun đồng thanh mở cửa bước vào. Tụi nó thấy thế không ai bảo ai chồm chắn lên ngủ. Bun hất chắn ra kéo Zummy đi. Bin thì kéo Suny đi.

Tại chỗ Bun.

- Vợ giận chồng đấy à?_Bun kéo Zummy xuống gốc cây ở sân trường hỏi
- Xí. Ai thèm giận sao chồng không đi với nhỏ hồi chiều đi xang đây làm gì.
- Thế mà kêu hông giận tại nhỏ đó cứ theo chồng chứ bộ chồng có mún thế đâu. Chồng chỉ iu mình vợ thôi. Vợ đừng giận chồng nữa nhé.
- Thật hông
- Thật mà vợ không tin chồng à?
- Nhớ đấy nhé chồng mà xí xón là chít với vợ.
- Rồi rồi chồng nhớ mà không chít dưới tay vợ thì cũng chít dưới tay Bi thôi ck hông giám đâu.
- Bít thế là tốt.

Tại chỗ Bin.

Bin kéo Suny đi dọc hành lang ký túc.

- Anh kéo tui ra đây chi?

- Thế cô định làm kỳ đà à?

- Vậy anh đi đâu thì đi đi không cần phải đi theo tui. Hix.

- Cô sao đấy ghen à?

- Ai...ai ghen chứ

- Làm gì mà lấp bắp thế tui tưởng thấy tui đi với nhỏ kia thì cô ghen chứ.

- Xí! Anh đừng có mơ. Mắc mớ gì tui phải ghen chứ anh đâu có là gì đối với tui_Suny mồm nói 1 đằng lòng nghĩ 1 nẻo.

- Vậy à_Bin trả lời bần thần ra Bin đi với nhỏ kia để thử xem Suny có ghen không vậy mà nhỏ nói vậy.

Tại phòng nó.

- Vợ ơi?

- O sao anh lại nằm giường em?

- Giường vợ anh thì anh nằm ai cấm được anh

- Hix anh đi mà lên giường nhỏ Ân nằm ý, đi ra.

- Hehe. Em đang ghen đấy à?

- Xí ai ghen chứ anh mún đi với ai ôm ai là quyền của anh liên quan gì đến em.

- Hi ui vợ anh đáng iu quá cơ, iu thế.

- Không phải nịnh.

- Thôi ngồi yên nghe anh kể nè cách đây 2 năm anh có iu 1 người con gái hồi đó anh hay cười như bây giờ.

- Gớm anh làm ngang giờ anh ít cười lắm ý.

- Lặng yên, nghe anh kể cô ấy cũng hay cười đùa đi chơi với anh rồi 1 hum anh tỏ tình với cô ấy nhưng cô ấy không chấp nhận rồi hum sau cô ấy đi đâu biệt tăm lun, anh cho người điều tra thì họ nói cô ý ra nước ngoài lấy ông việt kiều nhà giàu ừ ừ nhưng già anh bần thần từ đấy anh trở nên lạnh lùng căm ghét con gái vì anh nghĩ họ cũng như nhau chỉ yêu tiền thôi. Rồi 1 ngày ông Việt kiều bỏ bịch bỏ cô ấy, cô ấy về gặp anh khóc lóc van xin anh quay lại nhưng anh bỏ đi vì anh không còn iu cô ấy nữa cô ấy chạy theo anh và bị xe ô tô đâm rồi qua đời. Anh cũng hối hận nếu anh không bỏ đi thì cô ấy đã không chết nên anh đã chăm sóc em cô ấy là Thiên Ân bây giờ như em mình. Thiên Ân hiền ngoan lắm chỉ tội hay bám theo anh thôi. Nhưng anh chỉ coi Ân như em gái thôi._hắn kể 1 chàng dài

- À_nó gật gù.

- Chuyện là vậy nên vợ đừng có giận anh nha.

- Sao anh không nói sớm làm từ sáng tới giờ em tức mún ói máu lun.

- Thì anh có được gặp vợ đâu nên giờ anh mới qua đây giải thích với vợ nè

- Thôi được rồi anh nói vậy thì tạm tha sau có gì là phải kể hết cho em pít chưa?

- Tuân lệnh vợ, Vợ anh đáng iu thế._hắn cười tươi véo mũi nó

- 2 người xong chưa tui bần thần rũ cả mắt oy nè._Suny từ ngoài cửa bước vào

- Tui cũng zậy_Zumy theo sau nói.

- À ơ ngủ thi_u nó đổ mặt tía tai.

Hắn mỉm cười bai bai nó rồi bước ra cửa miệng hắn và Bun cười tươi như hoa còn Bin thì bần thần rười rượi.

- Ê sao zậy nhìn mặt mày như bánh bao thiêu thê?_hắn hỏi Bin
- Tụi mày thì zui rồi còn tao thì...hix_Bin bần bã trả lời
- Mày yêu Suny?_Bun hỏi
- Cãi nhau riết giờ thì yêu lun chứ chi_hắn khẳng định hộ
- Ờ nhưng cổ đâu có iu tao_Bin bần thảm
- Sao mày bít?_Bun hỏi
- Thì nãy tao hỏi cổ có ghen hông cổ nói tao có là gì của cổ đâu mà cổ ghen...ui da..._Bin kể hậu quả là ăn 2 cái cốc đau điếng của Bun và hắn.
- Ngu. Chẳng lẽ cô lại bảo ừ tui ghen đấy à khác nào thú nhận là cổ iu mày nhớ mày hồng iu cổ thì sao?_Bun mắng
- Nhưng tao iu cổ mà._Bin cãi lại
- Nhưng cổ đâu có bít. Trời ơi sao mày ngu thía thế mà đòi là tay sát gái có tiếng._hắn nảo nề
- Thì từ hồi bé tới giờ toàn gái tán tao chứ tao đâu có tán gái gái nào nhìn thấy tao cũng đổ la liệt mỗi nhỏ thì không_Bin bức xúc
- Thế cổ mới đặc bít_hắn khẳng định
- Thôi mai mày gặp cổ nói rõ hết lòng mình ra đi tao nghĩ cổ cũng có tình cảm với mày đấy_Bun nói
- Thật hả?_Bin mừng rơn hỏi lại
- Ừa thui ngủ đi mụn rồi._Bun kêu

Thế là tụi hắn đi ngủ còn Bin Cứ chần chọc mãi suy nghĩ xem mai phải nói thế nào.

Sáng hum sau vừa bước ra khỏi cửa Bin đã bị Ái Vân kéo đi ra sau trường:

- Em kéo anh ra đây làm gì_Bin nhăn nhó khó chịu khi mới sáng sớm đã bị kéo đi xềnh xệch.
- À em có chuyện mún nói với anh_Vân vừa nói vừa ngó nghiêng như tìm ai đó.
- Có chuyện gì em nói đi anh còn đi có việc_Bin hỏi
- À ..._Vân ngó nghiêng rồi tự nhin ôm chầm lấy Bin - Em thích anh. Anh làm bạn trai em nha_Vân nói. Bin bị ôm bất ngờ nên đơ như cây cơ vài phút sau mới hoàn hồn vội đẩy Vân ra.
- Nhưng anh đã thích người khác rồi_Bin hơi bực vì Vân tự tiện
- Anh thích Suny?_Vân hỏi lại
- Ừm
- Nhưng em vẫn sẽ thích anh, anh thích ai em mặc kệ em vẫn sẽ đợi anh_Vân khẳng định
- Tùy em_Bin lạnh lùng rồi quay đi tìm Suny.

Suny đang ngồi ở gốc cây sân trường cố ngăn cho dòng nước mắt khỏi chảy ra. Sáng Suny tới lớp sớm thì có giấy viết trong ngăn bàn bảo ra sau trường có chuyện mún nói vậy mà ra lại bắt gặp cảnh Vân ôm Bin. Đau con tim nhỏ cảm tưởng như bị ai bóp nghẹt vậy.

- Suny em làm gì ở đây vậy anh tìm em nãy giờ_Bin từ đâu chạy đến hỏi
- Anh tìm tôi có chuyện gì?_Suny lạnh lùng.
- Suny! Anh thích em làm bạn gái anh nha_Bin ngồi đối diện với Suny lấy tay đặt lên vai Suny nhìn thẳng vào mắt nhỏ nói.

Suny nghe những lời Bin nói nước mắt kiềm chế từ nãy giờ trào ra bằng sạch ” gì chứ anh nói anh thích tôi mà anh lại đi ôm ấp người con gái khác giờ anh lại bảo anh thích tôi anh xem tôi ra cái gì? Anh coi thường tôi đến vậy sao.”

- Ô em đừng khóc nếu em không thích anh thì thôi vậy coi như anh chưa nói gì chứ em đừng khóc anh đau lắm_ Bin thấy Suny khóc bối rối, người con gái anh yêu khóc sao anh thấy nhói đau trong tim không lẽ cô ghét anh đến vậy sao.

- Đau ư? Phải tôi không thích anh. Tôi ghét anh._Suny bức xúc thét lên. ” đau ư anh thấy tôi khóc mà anh đau ư nếu thế thì anh đã không làm vậy thật nực cười” Suny nghĩ rồi vùng chạy.

Lời nói của Suny như nhát dao đâm thẳng vào tim Bin đau, đau lắm - Tách_ giọt nước mắt lăn dài trên má anh đang khóc vì người con gái anh yêu.

Suny cứ chạy chạy mãi mà không pít chạy về đâu mắt cô đã nhòe đi không định được hướng.

- Bốp_Suny va vào ai đó - Xin lỗi, xin lỗi_cô cúi đầu

- Suny mày sao thế, tao Bi và Zummy đây, sao mày khóc ai làm gì mày hả?_Nó nhìn Suny khóc lo lắng hỏi.

- Bi ơi. Huhuhuhuhu_nhỏ ôm chầm lấy nó khóc nức nở.

- Được rồi tao ở đây ngoan nín đi có gì kể tao nghe_Nó vỗ vai bạn đỡ dành.

- Thôi đi ra sau trường nói chuyện đi._Zummy đề nghị. Tụi nó lôi nhau ra sau trường

- Được rồi có gì kể tao nghe_Nó lên tiếng khi thấy Suny đã chấn tĩnh lại.

- Bla...bla...bla...chuyện là thế đấy mày xem hần coi tao ra gì chứ_Suny kể trong nước mắt.

- Không tao không tin_Nó nói

- Mày không tin lời tao nói_Suny giận dữ

- Không phải ý tao không phải thế_Nó vội vàng giải thích

- Ý nó là trong chuyện này nhất định là có hiểu nhầm ông Bin không phải là người như thế đâu_Zummy lên tiếng giải thích giùm nó.

- Hiểu nhầm gì chứ chính mắt tao trông thấy còn gì_Suny phản bác

- Thôi để tìm hiểu sau giờ lên lớp thôi chuông báo nãy giờ rồi_nó nói.

Tụi nó kéo nhau về lớp.

- Thưa cô cho tụi em vào lớp_Zummy xin cô giáo

- Mấy em đi đâu mà giờ này mới vào?_cô giáo quắc mắt hỏi

- Dạ hiệu trưởng cho gọi bọn em ạ_nó nói lòng thẳm nghĩ ” Ba ơi con xin lỗi ”

- Ủm mấy em vào đi nghe cô thông báo lại._Cô giáo cho tụi nó vào

- Cô thông báo lại cho cả lớp nghe nè để giúp các em bớt căng thẳng trong việc học nhà trường đã chọn được địa điểm lý tưởng tại bìa rừng cho các em tổ chức cắm trại vui chơi vậy nên ngày mai nhà trường cho các em nghỉ 1 hôm để chuẩn bị đồ đạc sáng ngày kia sẽ lên đường._cô giáo nói 1 lèo.

- Ôh yeah_Nó và Zummy reo lên còn Suny chán nản gục đầu xuống ngủ. Cả lớp thì bàn tán xôn xao cho buổi đi chơi.

Giờ ra chơi Nó và Zummy rủ Suny xuống căn tin nhưng nhỏ không mún đi thực sự nhỏ không mún gặp Bin. Nó và Zummy đành đi mình ra hành lang thấy tụi hần đang đứng đợi có cả tụi Thiên Ân.

- Suny đâu?_Bin thắc mắc hỏi khi không thấy nhỏ.

- Nó bảo nó không mún ăn_Zummy lạnh lùng trả lời khiến Bin mặt bùn hơn đưa đám. Nó liếc xéo Bin rồi quay ra nhỏ Ân

- Bạn có thể tự xuống căn tin không mình có chuyện mún nói với mấy ảnh_nó cười tươi đề nghị vì qua nghe hần kể nó không còn khó chịu nữa.
- Nhưng..._Ân lưỡng lự rồi kéo 2 nhỏ bạn mình đi không quên ném cho nó ánh mắt căm thù.
- Mấy người đi theo em._Nó lạnh lùng nói khi Ân đi thật sự nó không tin Bin là người như thế nhưng Bin đã làm cho bạn nó khóc nó không thể tha được. Cả bọn lui thủi theo nó ra gốc cây táo sau trường.
- Bin anh vừa tỏ tình với Suny?_Nó hỏi
- Ừm nhưng cô ấy không đồng ý._Bin trả lời mặt bùn so.
- Anh pít tại sao nó không đồng ý và nói ghét anh không?_Zummy hỏi
- Không chắc cô ấy không yêu anh_Bin náo nùng
- Nó đã nhìn thấy anh với Vân ôm nhau_Zummy giải thích.
- CÁI GÌ?_Bin sững sờ hết
- Rồi anh lại đi tỏ tình nó sau khi ôm Vân._Zummy nói
- Nó nghĩ anh không coi nó ra gì, anh chê đùa nó_nó nói
- Trời ơi sự việc thật sự không phải như bọn em nghĩ đâu tự nhìn Vân kéo anh ra đấy rồi Vân nói thích anh ôm anh chứ anh có ôm đâu._Bin giải thích
- Em cũng nghĩ là có hiểu lầm nhưng Suny không pít điều đấy._Zummy nói
- Để anh đi tìm cô ấy giải thích._Bin định đứng dậy thì bị nó kéo lại
- Giờ nó không mún gặp anh đâu anh tìm nó cũng vô ích_nó nói
- Để nó có thời gian bình tĩnh lại lúc này nó khóc nhiều lắm._Zummy kể
- Thế giờ anh phải làm thế nào đây?_Bin than vãn
- Anh yêu Suny thật lòng chứ?_nó hỏi
- Ừm anh yêu cô ấy thật mà._Bin khẳng định
- Rồi em có cách qua đây._nó ngoắc tay gọi cả bọn xúm đầu bàn tán chuyện gì đó rồi cười gian.
- Vậy có được không?_Bin lo lắng
- Dương nhìn là được rồi. Mai được nghỉ tiến hành lun. ok_nó tự hào
- Em/ Vợ lắm mưu thật đấy_Bun và hần đồng thanh.
- Chuyện Bi mà lị_Zummy tự hào thay nó
- Hehe_nó khoái trí cười.
- Thôi đi ăn thôi còn mua ít đồ ăn cho Suny nữa. Thế là cả bọn kéo nhau về căn tin.
- Anh Kín anh đi đâu lâu vậy làm em đói nãy giờ đói meo cả bụng nè_Ân chạy ôm cánh tay hần khi thấy hần rồi nũng nịu.
- Bỏ tay ra, làm gì mà sờ mó nhau thế, tụi mình đi có chút chuyện bạn đói thì ăn trước đi chờ đợi làm gì._nó giằng tay Ân ra khỏi người hần nhỏ nhẹ nói,tuy là nghe hần kể rồi nhưng nhìn Ân cứ ôm khư khư lấy hần như thế nó thấy tức lắm.
- Tụi đợi anh ấy về ăn chung cho vui chứ bộ._Ân sững sờ.
- Thôi giờ ăn được chưa?_Bun xen vào. Cả bọn ngồi ăn Ân kéo hần ngồi gần mình Vân thì ngồi cạnh Bin Thảo thì ngồi cạnh Bun thì nhau đút.
- Há mồm ra em đút nào_Ân lấy miếng pizza đưa gần miệng hần.

- Anh tự ăn được rồi_hắn cau có
- Anh ăn đi_Thảo e dè
- Kệ anh_Bun lạnh lùng
- Anh không ăn à?_Vân hỏi Bin
- Ăn hay không là quyền của tôi_Bin trừng mắt nhìn thấy mặt Vân Bin lại tức Vì Vân mà Suny phải khóc, hix

Tụi nó ngửa mặt đứng dậy đi.

- Ô vợ không ăn à?_Bun và hắn đồng thanh
- No rồi_nó và Zummy lạnh lùng đáp rồi đi.
- Lần sau em đừng có cư xử như vậy nữa_hắn quát Ân
- Em...em chỉ mún dứt cho anh ăn thôi mà hukhuk._Ân đứng đứng. Hắn không nói gì cùng Bun và Bin bỏ đi.
- Bực mình thật mày với Bun thế nào rồi?_Ân bực xúc rồi quay xang hỏi Thảo.
- Chẳng thế nào cả ổng lạnh lùng quá tao không tiếp cận được._Thảo nhăn mặt
- Ủm tao cũng thấy vậy. Thế còn mày Vân_Ân quay xang Vân
- Sáng tao để nhỏ Suny nhìn thấy tao với Bin ôm nhau chắc giờ đang gây nhau oy_Vân kể
- Tốt, cứ thực hiện từng bước nhỏ cho họ gây nhau đã rồi tổng cổ mấy nhỏ đó đi sau yên tâm trò chơi còn dài_Ân nhếch mép cười thâm độc,

Tụi nó lên lớp đưa đồ ăn cho Suny rồi ngục xuống ngủ hết tiết cả bọn thu xếp đi về chuẩn bị. Tụi nó về trước còn tụi hắn về sau vì còn bận cắt mấy cái đuôi.

Buổi tối tại nhà Bun.

- Ô em không ăn à?_Bun hỏi khi thấy Suny đứng dậy
- Em no rồi mọi người cứ ăn đi_nói rồi Suny bỏ lên phòng. Bin nhìn theo lòng bùn rười rượi cũng đứng dậy về phòng. Cả bọn nhìn nhau lắc đầu. Ăn xong Zummy mang chút thức ăn lên phòng Suny.
- Cốc...cốc..tao Zummy đây tao vào được chứ_Zummy gõ cửa phòng Suny
- Ờ mày vào đi_Suny lau vội nước mắt.
- Lại khóc hả? đói không ăn đi nè_Zummy hỏi rồi chìa đồ ăn ra
- Ủm đói quá hi_Suny cười trừ.
- Thế mà nãy kêu no rồi_Zummy trách
- Tại tao nhìn thấy cái mặt ổng là hết mún ăn lun lên đây mới cảm thấy đói. hi_Sunny giải thích
- Sao mày không nghe ổng giải thích?_Zummy hỏi
- Giải thích cái con khỉ gì? Có gì mà giải thích. Thôi mày đừng nhắc tới ổng nữa không tao nuốt hồng trôi_Suny xua tay
- Hi thế mày ăn đi tao về phòng đây_Zummy nói rồi đứng dậy ra ngoài.

Tại phòng nó:

- Vợ đang làm gì đấy?_hắn mở cửa bước vào hỏi
- Em đang đọc truyện có chuyện gì không?_nó đặt quyển truyện xuống hỏi
- Không có chuyện gì đâu anh nhớ vợ nên vào thăm vợ không được à?_hắn nũng nịu nịnh

- Thôi đi ông nhớ gì chứ vừa mới gặp cách đây 5' mà nó mắng
 - Thật mà vợ không nhớ anh à?_hắn xụ mặt đáng iu.
 - Trời ơi em tự hỏi anh có phải là hoàng tử lạnh lùng thật không đấy như con nít 3 tuổi vậy._nó nhăn mặt than vãn
 - Hi anh chỉ như thế này trước mặt vợ thôi. Mà mắt vợ dính gì kia nhắm mắt vào để anh lấy ra cho_hắn vừa nói xong nó nghi hoặc rồi cũng nhắm mắt vào hắn cười gian rồi từ từ chiếm trọn môi nó nó mở to mắt nhìn khuôn mặt hắn đang được phóng to hết cỡ trước mắt mình. Hắn tham lam hôn nó ngấu nghiến cho đến khi nó hết không khí cựa mình hắn mới chịu thôi. Nó ngồi thở dốc hắn khoái trí ngồi cười.
 - NỤ HÔN ĐẦU CỦA EM._nó lườm hắn cháy áo rồi gần từng chữ
 - hi Không phải nụ hôn đầu mà là thứ 2 hehe._hắn cười tươi ngoác hết cả miệng.
 - Là sao?_nó ngây ngô hỏi
 - Hi trước lúc anh chưa tỏ tình, vợ ngủ ngoài bãi cỏ anh bế vợ vào hun vợ rồi nên đây là nụ hôn thứ 2 không phải đâu. hi_hắn vừa kể vừa cười.
 - Phan Vũ Hoàng Anh, anh chết với em aaaa_nó lấy gối đập ngay vào mặt hắn rồi nhảy lên người hắn chọc lét.
 - Hahahahaha vợ ơi tha cho anh hahaha_Hắn dựa dụa cười
 - Chít nè, cho anh chít cái đồ dê xồm._nó vừa chọc vừa nói
 - Hahahaha tha cho anh tha cho anh đi mà haha anh không chịu nổi nữa rồi hahaha_Hắn vừa cười vừa van xin rồi rít.
 - Cho anh chít đi hehe_nó cứ chọc. Được 1 lúc cả 2 nằm vật ra giường thở hổn hển hắn lấy tay quạt nước mắt rồi vòng tay qua eo ôm nó. Cảm giác lúc này thật hạnh phúc đối với cả 2.
 - Vợ ơi?_hắn gọi
 - Hứ_nó trả lời
 - Anh iu vợ lắm, vợ có iu anh không?_hắn thủ thỉ vào tai nó. Nó quay lại đối diện với hắn mỉm cười hạnh phúc khẽ đưa tay vuốt nhẹ tóc hắn. Nhìn vào mắt hắn nó thấy sự chân thành 1 cảm giác bình yên ấm áp đến lạ, thật sự lúc này nó đang rất hạnh phúc và nó tin chắc rằng hắn cũng vậy nụ cười của hắn cho nó thấy điều đó. Nó hôn nhẹ lên môi hắn và nói.
 - Ngoan về phòng ngủ đi em buồn ngủ rồi
 - Hi thế anh về phòng đây vợ ngủ ngoan nhé. Iu vợ._hắn mỉm cười đứng dậy đắp chăn cho nó hôn nhẹ lên trán nó thủ thỉ rồi đi về phòng ngủ. 2 con người 2 phòng khác nhau nhưng con tim cùng chung 1 nhịp đập chìm vào giấc ngủ sâu nhưng trên môi họ vẫn mỉm cười 1 nụ cười hạnh phúc.
- Sáng hôm sau khi 3 nàng dậy 3 chàng đã ra ngoài từ sớm 3 nàng ngồi ăn sáng xong ra phòng khách xem tivi.
- Suny mày có mún ra ngoài đi dạo với tao 1 chút không?_Zumy đề nghị
 - Ừm ý hay đấy mày ra ngoài chơi cho khuây khỏa_nó thêm vào
 - Mày có đi không?_Sunny hỏi nó
 - À không tao không đi tao đang nhâm nhi đau bụng chắc đến ngày ngày ra đường lắm._nó lắc đầu nói.
 - Ừm vậy thôi mày ở nhà nhé_Sunny nói
 - Ừm bọn mày cứ đi chơi đi bai bai_nó vẫy tay chào 2 nhỏ bạn. Khi 2 nhỏ bạn đi nó gọi điện cho hắn - Suny đi rồi thực hiện theo kế hoạch nha_nói xong nó đập máy đóng cửa đi đâu đó.
- Zumy và Suny đi dạo trên đường phố im lặng chẳng nói câu nào.

- Ba bà đi bán lợn con bán đi chẳng được lon ton chạy về chuồng điện thoại của Zummy reo lên
- Alo...CÁI GÌ... được tao và nó sẽ đến ngay._Zummy hét lên rồi vội vàng nói
- Có chuyện gì vậy?_Suny thắc mắc hỏi.
- Suny ơi! Bin...Bin bị tai nạn đang cấp cứu trong bệnh viện XYZ_Zummy lắp bắp nói.
- ” Đoàn ” như sét đánh ngang tai nước mắt Suny tuôn rơi lỗ chũm tim đau như bị ai bóp nghẹt vùng chạy tới bệnh viện mặc kệ cho Zummy ú ớ hết với theo.
- Cách Suny mở cửa bước vào nhìn người con trai cô yêu đang nằm bất động bằng cuốn khắp người trắng toát cô run run bước đến
- Bin! Anh tỉnh lại đi Suny đến rồi nè anh tỉnh dậy nói chuyện với nó đi huhuhuhu nó ngồi mép giường nước mắt lã lã người Bin.
- Anh...anh ấy?_Suny lắp bắp.
- Bác sĩ bảo do va đập quá mạnh ca phẫu thuật thành công nhưng tỉnh dậy hay không là phải tùy thuộc vào lý trí của anh ấy huhuhuhuhu_nó vừa khóc vừa nói
- Sao...sao...lại vậy_Suny hỏi nước mắt tuôn ra như mưa
- Em nói em ghét nó, nó bần quá nên đã đến bar uống rượu nó uống nhiều lắm anh ngăn mãi mà không được thế là anh nói cho nó là em đã nhìn thấy Vân ôm nó thế là nó đòi về gặp em giải thích đó chỉ là hiểu nhầm nó say rượu phóng xe như bay trên đường nên bị tai nạn_Bun sụt xùi kể
- Nó còn nói nó iu em lắm, nó mún xin lỗi em vì nó đã làm cho em phải bần phải khóc._hắn kể mặt bần rười rượi,
- Huhuhuhuhu, anh Bin anh tỉnh lại đi tỉnh lại đi mà em mới phải là người xin lỗi em đã không nghe anh giải thích, huhu, anh tỉnh lại đi tỉnh lại thì mới nghe được lời em nói chứ, em thích anh, mà không em yêu anh mới đúng em đã ghen khi thấy anh bên người con gái khác, em đã khóc khi nhìn thấy anh ôm người con gái khác vì em đã quá yêu anh rồi.huhuhuhuhuhuhu._Bấy giờ Suny mới khóc thành tiếng lao vào ôm chầm lấy Bin mà khóc vừa nói nước mắt ràn rụa. Nhỏ cảm thấy hối hận lắm thật sự hối hận nếu nhỏ nghe Bin giải thích thì Bin đã không xảy ra chuyện gì.
- Huhuhu. Ồi anh Bin ơi là anh Bin ơi. Anh nghe thấy Suny nói gì chưa? Nó nói là nó thích anh yêu anh đấy anh còn không mau dậy đi còn nằm đó làm gì? Ồi anh Bin ơi_nó nói to trong khi Suny vẫn gục đầu vào thành giường khóc nước mắt.
- Hi. Em nói gì hả Suny nói lại đi anh không nghe rõ._Bin mở mắt thao láo chồm người dậy hỏi Suny miệng cười tơ toét
- Ồ anh...anh..._Suny nghe thấy tiếng giật mình ngược lên ngồi phệt xuống đất mắt tròn tay chỉ vào người Bun lắp bắp.
- Hi hi, em vừa nói gì thế nhỉ nói lại anh nghe coi?_Bin cười toe
- Anh Bin sướng rồi nhé. Ồ Suny giày mày đâu sao lại đi chân đất thế kia?_Nó cười gian hỏi
- Nó vút rồi_Zummy dựa tường thản nhiên trả lời miệng cười thích thú
- Ui trời Suny mày chạy bộ không thấy đau chân ? Hazz không uống phí lọ thuốc nhỏ mắt của tao_nó thở dài rồi lòi trong túi lọ thuốc nhỏ mắt đã hết ra.
- Mấy....mấy....người lừa....lừa....tui hả?_Suny lắp bắp chỉ tay vào cái lọ trên tay nó
- Bọn tao là bắt đắ dĩ thôi ai bêu mày cứng đầu chi ệt._nó thản nhiên nói
- NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH. TAO GIẾT MÀY....ĐỨNG LẠI_Suny nổi xung rượt nó chạy vòng quanh phòng (nhà giàu nên thuê phòng vip rộng)

- Á tao chỉ mún giúp mày thôi mà sao mày đuối tao hai ời cứu em anh Bin em giúp anh mà anh để vợ anh nó hành hạ em vậy à huhu chồng ời_nó vừa chạy vừa xin cứu viên. Nghe nó gọi chồng ời hấn títt mắt kéo lun nó ôm vào lòng Bin cũng kéo Suny vào ngồi ở giường.
 - Sao em đuối vợ anh thế, vợ anh sợ_hấn ôm nó nhẹ nhàng xoa đầu nó.
 - Nó mà sợ cái mỗi gì chứ._Suny hằm hằm
 - Anh ời em sợ_nó vùi đầu vào ngực hấn trả vờ run sợ
 - Đấy em thấy chưa vợ anh sợ rồi nè_hấn cười tươi
 - Mày...mày...._Suny lấp bắp.
 - Thôi xong nhiệm vụ rồi về thôi để cho 2 vợ chồng nhà nó tâm sự_Zumy nói với nó
 - Còn cả mày tao chưa xử đâu_Suny uất ức. Cả bọn kéo nhau đi ra chỉ còn mỗi Bin và Suny
 - Vợ anh làm gì mà nóng thế?_Bin ghẹo
 - Anh còn nói nữa à, cho anh chít nè...giám lừ em_Suny vừa nói vừa đánh bùm bụp vào người Bin
 - Á vợ ời đừng đánh anh mà anh là bệnh nhân đấy aaaaa_Bun la oai oái
 - Bệnh nhân cái con khỉ gì chết đi._Suny càng đánh tợn hơn véo tai Bin
 - Á bố người ta vợ hành hung chồng ời làng nước ời_Bin la
 - Xin lỗi 2 bạn yên lặng cho đây là bệnh viện_1 ông từ ngoài đi vào nói.
 - Dạ tụi cháu xin lỗi ạ?_Bin xin lỗi Suny đỏ mặt tía tai.
 - Hì về thôi vợ._Bin cười títt mắt nói. Suny liếc xéo Bin rồi 2 đứa đi về.
- Vừa về đến nhà Bun thì 2 người đã bắt gặp ánh mắt rất chi đều của tụi nó.
- Ái chà, anh chị đi hú hí về rồi đấy à?_nó sỏ
 - Về rồi thì đi nấu cơm đi từ sáng tới giờ vì sự nghiệp vĩ đại của người khác mà tụi này đói meo cả bụng oy_Zumy nói thêm
 - Sáng tụi mày ăn rồi còn gì?_Suny cãi
 - Thế mày bít bây giờ là mấy giờ rồi không? Nấu cơm xong là ăn tối là vừa nhanh lên mai còn dậy sớm đi cắm trại đấy_nó nhắc nhở.
- Thế là Bin và Suny lủi thủi vào nấu cơm 2 nàng với 2 chàng thì người ăn bimbim nàng thì đọc truyện, chàng thì chơi game chàng thì xem phim rung đùi thính thoảng lại bốp chát nhau vài câu. Ăn xong cả bọn chuẩn bị đồ đạc rồi đi ngủ chuẩn bị ai đi cắm trại.

10. Chương 10

Sáng hum sau cả bọn dậy sớm tụi nó ăn mặc đơn giản áo phông rộng quần jean bó đi giày thể thao năng động rồi leo lên xe tới trường để đi chung với lớp. Mỗi lớp 1 xe tiến hành lên đường tới địa điểm đã được báo trước. Tới nơi tụi nó thật sự thích thú 1 bãi cỏ rộng ời là rộng bên trong là 1 khu rừng không khí trong lành mát mẻ.

- AAAAAA....THÍCH QUÁ...._nó vừa bước xuống xe thích thú hét lên rồi chạy về phía bãi cỏ
- Từ từ thôi vợ ngã bây giờ_hấn lo lắng nói với theo vì hấn bít cái tính hậu đậu của nó. Vừa nói khỏi mồm nó ngã thật
- Ui da_nó kêu lên hấn vội chạy đến đỡ
- Pít ngay mà anh nói có sai đâu chứ. Vợ có đau không_hấn lo lắng hỏi

- Hì hồng có sao__nó đứng dậy nhảy nhảy làm hấn phì cười.
- Kin ơi qua đây giúp đi mày__Bun gọi
- Ồ. anh đi nha. Vợ. Cấm có đi lung tung nha.__hấn trả lời rồi quay lại đe dọa
- Hì__nó cười trừ.
- Nó chạy vòng vòng rồi giúp mấy bạn nữ lớp nó được 1 lát là hết việc. Nó ngồi nhìn lên bầu trời mỉm cười.
- Bạn rảnh à?__1 nhỏ nào lạ hoặc hỏi nó.
- Ồ hì làm xong hết việc oy.__nó cười tươi đáp
- Vậy bạn vào rừng kiếm củi với mình không tối ở đây đốt lửa trại thì vui lắm tụi mình đi kiếm chung được pao nhiều về chia đôi. Ok__nhỏ đó nói.
- Ừm được đó mình đi.__nó vui vẻ nhận lời rồi kéo tay nhỏ vào rừng. Nó nhặt được pao nhiều củi. Nhỏ đó dắt nó đi xa ơ là xa ý.
- Bạn ơi ở chỗ kia có nhiều củi khô kìa mình ra kia nhặt đi.__nhỏ đó chỉ vào lùm cây gai góc có mấy thanh củi khô.
- Nhưng chỗ đó nhiều gai lắm.__nó nhăn mặt
- Không sao mình chỉ nhặt bên ngoài thôi mà__Nhỏ đó nói rồi kéo nó ra chỗ đó. Nó và nhỏ nhặt mà nhỏ đó cứ như đẩy nó vào chỗ gai vậy thế là áo nó bị gai mắc.
- Ui mình bị kẹt rồi__nó nhăn mặt vì bị gai mắc đầy sau lưng áo.
- Để mình gỡ giúp bạn__thế là nhỏ đó ra gỡ gai đằng sau lưng cho nó tay nó bị gai cào xước mẩn rỉ máu.
- Xong rồi ui tay bạn chảy máu kìa.__nhỏ đó hốt hoảng chỉ vào tay nó.
- Hì không sao đâu cảm ơn bạn thui mình về thui.__nó cười rồi ôm bó củi về
- Về đến trại nó vút xụp bó củi xuống. thở hổn hển.
- Mày đi đâu đấy mà tai tím nãy giờ. Mà cái này là cái gì?__Sunny thấy nó vội chạy ra hỏi
- Mày nhìn mà không pít à. Củi đấy__Nó nói
- Làm gì?__Zummy ngây ngô hỏi
- Tối đốt lửa trại__nó trả lời
- Mày nghĩ đâu ra cái trò này thế__Sunny hỏi
- Tao cũng không pít nãy có nhỏ nào ý rủ tao vào rừng kiếm củi bừa là cắm trại đốt lửa trại mới vui nên tao đi kiếm.__nó giải thích.
- Ờ thế à cũng sắp tối rồi nhĩ tỳ xem thử nó zui thế nào. Thôi tao đi kiếm gì ăn đây mày ăn gì không?__Sunny hỏi
- Ờ có gì thì ăn nấy tao cũng thấy đói rồi.__nó đồng tình.
- Thui tao cũng đi giúp nhỏ My trang trí nốt trại đây__Zummy nói rồi 2 nhỏ đi.
- Ui da xót thế__Nó đưa tay bị xước lên nhìn rồi kêu.
- Vợ bị sao vậy?__Hấn đi ra nghe thấy nó kêu vội hỏi
- O có sao đâu__nó giật mình vội dẩu cánh tay đi
- Đưa tay đây?__hấn trừng mắt quát nó giật mình e dè đưa tay ra cúi gằm mặt xuống vì nó pít thế nào cũng bị mẩn.
- Tay vợ sao vậy, làm gì mà để bị xước thế này, sao không cẩn thận gì hết, con gái con lú anh mới đi có tỳ mà vợ hành hạ bản thân thế này hả__hấn nhìn tay nó xước xót xa mẩn.

- Em không sao__nó e dè nói nó pít hấn lo cho nó nhưng nó có mún bị vậy đâu chứ.
- Không sao cái gì ngồi yên đây để anh đi ra xe lấy thuốc.__hấn quát rồi đứng dậy bước đi.

Nó mỉm cười nằm xuống nhìn lên bầu trời, trời đã hơi tối có thể nhìn thấy được ngôi sao sáng nhất rồi, nó xờ tay lên cô hốt hoảng chiếc vòng của nó đâu mất rồi. Nó vội vàng đứng dậy tìm kiếm xung quanh lòng dấy lên 1 cảm giác lo sợ chiếc vòng của mẹ nó đã biến mất.

- Bạn tìm gì vậy?__Nhỏ hồi nãy hỏi nó
- Vòng cổ của mình nó mất rồi__nó nói mắt rưng rưng.
- Sao vòng của bạn bị mất à mất khi nào?__nhỏ hỏi
- Mình cũng không biết nữa__nó meo mào
- Hay là khi nãy vào rừng rơi trong đó__nhỏ thắc mắc
- Ừm chắc là lúc mình bị mắc gai rồi.__nó nghi ngờ
- Vậy mình với bạn vào đó tìm thử xem dù sao trời cũng chưa tối hấn.__nhỏ nói
- Ừm__nó trả lời rồi nó mới nhỏ đi vừa đi được mấy bước
- Ui da__nhỏ đó vấp ngã kêu lên
- Bạn có sao không?__nó lo lắng hỏi
- Chân mình đau quá chắc bị chẹo rồi__nhỏ nhăn nhó
- Ừm vậy bạn ở lại đi mình đi được rồi__nó nói
- Được không vậy?__nhỏ hỏi
- Được mà thôi mình đi đây__nó mỉm cười rồi chạy về phía khu rừng.

Nhỏ đó nhếch mép cười khi thấy nó đi rồi rút điện thoại gọi cho ai đó.

- Alo chị ạ. Nó vào rừng rồi...vâng em đang cầm sợi dây chuyền của nó...vâng...__nhỏ vừa nói vừa rút sợi dây chuyền ra ngắm ngía. - Sax..mày có tìm đến sáng mai nha cưng ở đó mà chơi với thú rừng__nhỏ nói rồi bỏ sợi dây vào túi quần quay vào thì gặp hấn.- Anh....anh...Kin__nhỏ lắp bắp
- Đưa đây?__hấn lạnh lùng
- Đưa...đưa....gì....gì...ạ__nhỏ run đùng đùng
- Sợi dây chuyền__hấn nói với ngữ khí lạnh hơn băng. Nhỏ run run lấy sợi dây chuyền ra đưa cho hấn
- Bì đang ở đâu__vẫn ngữ khí đó hấn nói
- Dạ....dạ__nhỏ toát mồ hôi
- NÓI__hấn túm cổ áo nhỏ trùm mắt hét.
- Ở trong rừng ạ__nhỏ run sợ nói 1 lèo không vấp vấp. Hấn quăng nhỏ xuống đất không thương tiếc rồi bước đi thẳng
- Anh Kin...ui da....đau quá__Ấn từ đâu chạy đến trả vờ té rồi kêu la. Hấn quay lại đỡ nhỏ ngồi dậy rồi đứng dậy thì bị nhỏ kéo lại - Em đau quá chắc bị chẹo chân rồi anh đưa em đi bôi thuốc đi__nhỏ xụt xùi
- Ê.Tên kia?__hấn gọi 1 cậu bạn gần đó
- Anh gọi em ạ__Tên đó hơi run vì bị hấn gọi
- Đưa Ấn đi bôi thuốc nói rồi hấn chạy 1 mạch về phía khu rừng.
- Anh...anh Kin?__nhỏ gọi với theo
- Để mình đưa bạn đi bôi thuốc__cậu bạn đó nói

- Không cần tránh ra _Ân cau có quát. " Six. Anh lo cho con nhỏ đấy thế sao " Ân hậm hực nghĩ rồi quay lại lườm con nhỏ vừa nãy khiến nó run sợ cúi gầm mặt xuống.

Hắn lo lắng đi tìm nó trời tối rồi mình nó trong rừng sẽ xảy ra chuyện gì hắn thực không muốn nghĩ tới. Bước chân gấp gáp hơn hắn tìm mãi chẳng thấy nó đâu trời thì tối đen như mực nó có thể đi đâu được chứ gọi điện thì không liên lạc được hắn thật sự buồn phiền lên. Không tìm được nó thì sao chẳng phải hắn sẽ mất nó sao nghĩ đến đây tim hắn đau nhót lòng nóng như lửa đốt vậy chợt hắn nghe thấy tiếng khóc đúng rồi tiếng khóc hắn soi đèn bin điện thoại lần theo tiếng khóc thì thấy nó hắn như chút được gánh nặng thở phào nhẹ nhõm.

Nó cứ đi mãi vừa đi vừa vén lùm cây bụi cỏ ra tìm lòng lo sợ vô cùng. Khi trời đã tối không nhìn được đường nữa nó lấy đèn điện thoại ra soi dò đường. Nước mắt nó chảy ra chiếc vòng là thứ duy nhất mẹ để lại cho nó đeo chiếc vòng nó có cảm giác như mẹ đang ở cạnh nó che chở cho nó chính vì thế nó không thể làm mất thứ quý giá đó được. Nó cứ tìm mãi mà không thấy, điện thoại nó hết pin đèn vệt tắt xung quanh tối đen như mực toàn tiếng ếch nhái kêu. Nó hoảng loạn sợ hãi ngồi nép mình vào 1 góc cây rồi khóc. Nó tưởng tượng chiếc vòng không còn nữa mẹ nó không còn bảo vệ nó nữa sẽ có 1 con ma trắng muốt tóc dài lưỡi đỏ ngầu hiện lên bóp cổ nó hay là 1 sọ đầu lâu biết nhảy, nhảy tung tăng trên người nó càng nghĩ nó càng thấy sợ, rồi 1 bàn tay đặt lên vai nó theo bản năng nó giật mình lùi lại.

- Vợ đừng sợ anh đây mà_hắn nhẹ nhàng nói.

- Huhuhuhu...chồng ơi...huhuhu...em sợ_nó nhìn thấy hắn mừng rỡ ôm chặt lấy hắn khóc.

- Ngoan đừng sợ có chồng đây rồi_1 tay ôm nó 1 tay xoa đầu nó trấn an - mình về thôi

Thế là hắn soi đèn dắt nó về, nó sợ hãi ôm chặt lấy cánh tay hắn như sợ hắn biến mất vậy.

Tại chỗ Bun, Bin, Zummy, Sunny

- Tìm thấy chưa?_Bun lo lắng hỏi

- Tìm khắp nơi rồi mà không có cũng không thấy thằng Kín đâu_Bin nói

- Gọi điện cho Bi chưa?_Bun hỏi

- Em gọi rồi nhưng không liên lạc được_Zummy nói

- Cái con nhỏ đấy đi đâu không pít._Sunny bức tức.

- Bi và Kín kìa_Bin chỉ tay về phía hắn và nó. Cả bọn chạy 1 mạch đến

- Kín mày và Bi đi đâu đấy? Bi em khóc đấy à?_Bun lo lắng hỏi

- Huhuhuhu..hai ơi...huhu_nó khóc rống lên rồi ôm chầm lấy Bun

- Thôi mà đừng khóc Bi ngoan anh thương có chuyện gì kể anh nghe_Bun dỗ dành

- Mày làm sao thế Bi_Sunny và Zummy đồng thanh lo lắng hỏi.

- Huhu...hai ơi...huk...huk...em..em..huk..huk làm mất sợi dây chuyền mẹ tặng rồi. huhuhu_nó vừa nói vừa nấc lên

- Vợ phải cái này không?_hắn rút sợi dây chuyền trong túi ra đeo cho nó.

- Sao anh...huk....huk...lại có.huk.._nó vừa nói vừa nấc.

- Anh nhặt được_hắn nhỏ nhẹ

- Hi hi. hai ơi...huk...em tìm thấy rồi_nó cười toe đặt tay lên sợi dây chuyền

- Hi thôi đi vào thôi_Bun nói

- Chịu em thật đấy vừa khóc xong giờ lại cười toe toét được rồi_Bin lắc đầu

- Nó là vậy mà nhanh khóc cũng nhanh cười_Sunny giải thích. Thế là cả bọn đi vào trong trại của bọn hắn cắm riêng ngồi ăn bimbim.

- Huk._nó nắc - Hai ơi!...huk...em bị nắc...huk...._nó vừa nắc vừa nói.
 - Khóc cho lắm vào giờ thì nắc_Zumy mắng
 - Kin! Mày giúp Bi chữa đi_Bin nói. thế là hấn kéo nó vào lòng liếm nhẹ 9 cái vào chán nó. Nó ngồi tẩn ngẩn 1 lúc.
 - Ý hết nắc rồi hay vậy_nó kêu lên thích thú.
 - Chuyện chồng mày chữa mà lị_Suny ghẹo
 - Uả sao anh bít các chữa hay vậy?_nó lườm Suny rồi quay xang hỏi hấn
 - Ngày xưa hồi còn nhỏ anh pị nắc thế là mẹ liếm chán anh 7 lần mẹ bảo làm thế sẽ khỏi con gái thì phải 9 lần, không thì uống 9 hụp nước nhỏ là khỏi._hấn từ tốn giải thích.
 - Ôh thế sao không để em uống nước?_nó thắc mắc
 - Anh không thích, hehe_hấn cười đều
 - Anh...anh đúng là cái đồ..._nó nhăn mặt
 - Đồ gì cũng là chồng của vợ khỏi lo_hấn cười toe
 - Xí._nó xụ mặt ngồi nhai bimbim ngẫu ngẫu.
 - Bi, Suny, Zumy về lớp mình đi đốt lửa trại kia_My chạy ra gọi tụi nó.
 - A đốt lửa trại đi thôi_nó reo lên rồi kéo hấn đi.
- Mọi người hát hò nhảy múa bên đống lửa miệng ai cũng cười thật tươi hết hát hò cả bon lại ngồi quây vào kể đủ truyện trên trời dưới đất không pít mệt mỗi bùn ngủ là gì cho đến hơn 5h hết truyện trời hửng sáng tụi nó mới cảm thấy mệt mỗi bùn ngủ rũ mắt. 3 chàng 3 nàng dặt nhau ra chỗ mấy cái cai ngồi dưới gốc cây dựa đầu vào nhau ngủ ngon lành.
- Hix. Bình yên quá ha, hạnh phúc quá ha tận hưởng nốt ngày hum nay đi_Ân ở 1 góc khuất nhìn tụi nó và tụi hấn dựa vào nhau ngủ tức tối nói.
- Mặc kệ những trò chơi hấp dẫn mà mọi người đang chơi tụi nó vẫn ngủ mún chơi lắm nhưng thật sự không thể nào chơi được nữa.
- Anh Kin, bi dậy..dậy đi về thôi_My lay nó và hấn. Nó và hấn tỉnh dậy dụi dụi mắt nhăn mặt gọi 2 đôi kia dậy rồi cùng ra về.
- Về đến ký túc xá mấy nàng lại lăn ra ngủ.
- Sáng hum sau tụi nó dậy chuẩn bị đi học ra mở cửa thì.
- Ôh sao cửa không mở được nè?_Suny thắc mắc tay vặn nùm cửa. Nghe thấy thế nó và Zumy chạy ra
 - Ôh sao thế nhỉ?_nó thắc mắc
 - Chắc bị khóa ngoài rồi gọi ấy ông ý đi_Zumy nhắc, nó lấy điện thoại gọi cho hấn
 - Không liên lạc được_nó nhăn mặt
 - Để tao gọi thử xem_Suny và Zumy lấy điện thoại gọi cho Bin và Bun
 - Không nghe máy_2 nhỏ nhăn mặt đồng thanh.
 - Ơt...ơt...sao pi giờ tao đói quá mày ơi nguyên cả ngày qua không ăn gì chỉ có ngủ thôi._nó nhăn mặt xoa bụng
 - Tụi tao cũng zậy. Hết đồ ăn vặt rồi mún ăn thì phải xuống căn tin mà cửa khá thì sao mà xuống_Suny nói
 - Sao xui dữ zậy nè_Zumy chán nản ôm bụng.

3 nhỏ lên giường nằm thảnh thơi lại lấy máy gọi cho 3 chàng mà không được. tới gần trưa mặt đứa nào đứa đấy trắng bệch, mồ hôi chảy ròng ròng chân tay thì run run bụng cồn cào.

Tụi hần sáng nay có giờ thể dục nên để hết điện thoại ở phòng mang vợt cầu lông ra sân chơi chán chê tới giờ ra chơi 3 chàng kéo nhau lên lớp 3 nàng định rủ xuống căn tin mà ngó mãi chẳng thấy 3 nàng đâu nghĩ chắc 3 nàng xuống trước rồi thì định bụng đi xuống thì gặp My.

- 3 anh tới tìm Bi, Suny và Zummy à?_My hỏi

- Ủm_Bin trả lời

- Nhưng tụi nó hum nay đâu có đi học_My thắc mắc

- CÁI GÌ?_3 chàng hét toáng lên làm ai cũng trở mắt nhìn

- Các anh không pít gì à sáng cả 3 đứa nghĩ cô giáo cũng thắc mắc không pít 3 đứa nó đi đâu mà nghỉ học_My vừa pít lỗ tay nhăn mặt nói. 3 Chàng chạy 1 mạch xuống sân đi tìm thì bị tụi nhỏ Ân kéo lại

- Anh Kín anh đi đâu đấy mình xuống căn tin thôi._Ân kéo tay hần.

- Anh Bun/ Bin mình cũng đi thôi_2 nhỏ bạn đồng thanh Vân kéo Bin, Thảo kéo Bun

- BỎ RA_3 chàng trừng mắt quát. 3 nhỏ giật mình bỏ tay ra

- Huk..huk sao anh lại mắng em, em chỉ mún rủ anh đi ăn chung thôi mà._Ân thút thít

- Tụi anh có việc mấy em cứ đi ăn trước đi_Bin nhỏ nhẹ rồi 3 chàng chạy khắp nơi tìm nhưng không thấy.

- Đi đâu không pít nữa?_Bun pực mình nhăn nhó

- Gọi điện thử xem đi_hần nói. 2 chàng kia như chết đuối với được phao vội lục túi quần

- Tao để trên phòng rồi_2 chàng nhăn mặt đồng thanh

- Tao đang sạc pin đi lên lấy_hần nói rồi tụi hần chạy lên phòng lấy điện thoại gọi chơi 3 nàng

Tụi nó bây giờ như không còn sức nữa hơi thở mệt nhọc.

- Không lẽ mình phải chết ở đây?_Suny nặng nhọc nói

- Tao không mún chết làm con ma đói đâu_nó than vãn

- Mày yên tâm mấy ổng không thấy mình sẽ tìm mình_Zummy mệt nhọc chần an. Đúng lúc đấy chuông điện thoại của 3 nàng reo lên lần lần tìm điện thoại 3 nàng nhắc máy

- Alo. Vợ...vợ đang ở đâu?_3 chàng lo lắng hỏi

- T...r..ên ph..ò..ng_3 nàng chỉ nói được có thế rồi ngắt lịm.

- Alo...vợ...alo.._3 chàng hét. rồi quay xang nhìn nhau

- Trên phòng_3 chàng đồng thanh rồi phi 1 mạch lên phòng 3 nhỏ.

- Vợ ơi mở cửa...vợ_hần đập cửa gọi

- Im lặng

- Bi, Zummy, Suny...3 người có trong đó không?_Bun đập cửa hỏi. hần tức khí kéo 2 thằng bạn ra và đập cửa cái rầm thì thấy 3 nàng đang nằm trên giường mặt mũi tái nhợt.

- Vợ...vợ sao đấy vợ tỉnh lại đi_3 chàng chạy lại đồng thanh tát nhẹ mấy cái vào mặt 3 nàng. 3 nàng im lặng không phản ứng mồ hôi chảy ròng ròng. 3 chàng bế sóc 3 nàng lên chạy xuống phòng y tế. Cô y tế nói do đói quá nên kiệt sức tiếp nước 1 lúc sau 3 nàng tỉnh lại 3 chàng mua 1 đồng hồ ăn về 3 nàng xông vào ăn như điên. 3 chàng nhìn 3 nàng ăn như quan chết đói mà xót xa.

- Bi em có sao không có đau bụng không?_Bun lo lắng hỏi nó vì anh pít thảnh thơi nó hay bị đau bao tử.

- Em không sao đâu hai ăn no là khỏe liền à._nó cười toe trấn an Bun

- Giờ nói đi có chuyện gì mà 3 người lại bị như vậy_hắn nghiêm mặt hỏi
 - Đâu pít đâu sáng tui tui tỉnh dậy mở cửa nhưng không được ai khóa trái cửa rùi?_Suny vừa ăn vừa nói
 - Cả ngày hum qua ngủ không ăn gì sáng nay định xuống căn tin ăn thì cửa bị khóa gọi ấy anh không được dói quá nên vậy_Zumy nói tiếp
 - Khóa trái? Ai khóa_Bin thắc mắc
 - Hối chúa._Nó thản nhiên trả lời.
 - Rằm_hắn đập bàn đứng dậy đi. Cả bọn giật mình ngơ ngác nhìn
 - Mày đi đâu đấy Kin_Bin hỏi khi thấy hắn đi ra ngoài
 - Xuống phòng bảo vệ_hắn lạnh lùng trả lời
 - Ủm đúng rồi chỉ có phòng bảo vệ mới có chìa khóa, tao đi với_Bun gật gù rồi chạy theo hắn. Tụi nó nhìn nhau lắc đầu rồi lại cắm đầu vào sự nghiệp vĩ đại “ăn”
- 3 chàng xuống phòng bảo vệ bít tính hắn nóng nên Bin bảo để Bin hỏi trước. Vừa bước vào phòng bảo vệ tụi hắn bắt gặp cảnh tượng ông bảo vệ nằm gáy khò khò.
- Bác bảo vệ ơi_Bin lay người
 - Ô hử. Các cậu có chuyện gì?_ông ta giật mình tỉnh giấc thấy tụi hắn run run hỏi.
 - Sáng bác có sang khu ký túc xá của học sinh không?_Bin hỏi
 - Không tôi có sang đâu tôi ở đây suốt mà_ông ta ngơ ngác
 - Thế từ sáng đến giờ có ai vào đây mượn chìa khóa phòng ký túc không?_Bun hỏi
 - Không làm gì có ai mượn đâu_ông ta phản bác
 - Ông lấy cho tôi chìa khóa phòng 304_hắn lạnh lùng. Ông ta đổ mồ hôi hột lục tìm chìa khóa phòng 304 nhưng không thấy.
 - Sao? Không thấy à?_Bun lạnh lùng.
 - Ông làm ăn cái kiểu thế à có người lấy chìa khóa mà ông không hay pít hả?_hắn túm cổ áo ông trừng mắt quát
 - Tôi...tôi.._ông ta lắp bắp
 - Thôi Kin bỏ ông ấy ra đi_Bin nói rồi cả Bun kéo hắn ra.
 - Tôi sẽ nói với thầy hiệu trưởng bắt đầu từ hôm nay ông bị đuổi việc_hắn bỏ ông ta xuống lạnh lùng nói rồi đi thẳng mặc cho ông thầy xin lỗi ý éo mong bỏ qua ở đằng sau.
- Tụi nó ăn xong thì lên phòng nằm dù sao cũng nghỉ 3 tiết đầu rồi nên nghỉ nốt. Tui hắn thì về lớp.
- Buổi tối tại phòng nó.
- Vợ ơi đi dạo đi_Bun và Bin đồng thanh rồi vào kéo Suny và Zumy đi. 2 nhỏ lôi đi không kịp phản ứng.
 - Vợ ơi vợ có đói không?_Hắn hỏi nó
 - Không em đang no mún bể bụng lun nè_nó xoa xoa cái bụng
 - Hi. Vợ pít hum nay anh không tìm được vợ anh sợ lắm không? Anh sợ vợ xảy ra chuyện gì lắm. Lần sau vợ không được nhịn như vậy nữa nha có chuyện gì cũng phải nói với anh nha, anh sẽ là siêu nhân lun bảo vệ vợ. Hi_hắn dặn dò nó.
 - Hi. Em bít rùi ạ_nó ngoan ngoãn.
 - Mà vợ có nghi ai làm chuyện đấy không?_hắn hỏi
 - Chuyện gì cơ?_nó ngây ngô

- Chuyện sáng nay phòng vợ bị khóa trái ý_hắn nhăn mặt

- Hi không em đâu có gây thù chút oán với ai đâu chứ thôi chuyện qua rồi bỏ đi_nó nói

- Hi tùy vợ vậy, anh pùn ngủ anh ngủ tý nha vợ khi nào Bin với Bun về thì gọi anh nha._nói rồi hắn gối đầu lên đầu nó ngủ môi vẫn mỉm cười. Nói là tùy chứ hắn vẫn cho người điều tra xem ai hại nó như vậy. Nó nhẹ nhàng vuốt mái tóc hắn ngắm nhìn khuôn mặt hắn khẽ cười 1 nụ cười hạnh phúc. 1 lúc sau 2 đôi kia về tụi hắn tạm biệt tụi nó rồi trở về phòng ngủ.

Sáng hôm sau nó tỉnh dậy cảm thấy đau bụng chắc tại hôm qua đói quá ăn nhiều thứ lặt vặt nên mới bị vậy. Tụi nó thay đồ rồi xuống căn tin đi được nửa đường nó khẽ xoa bụng

- Tụi mày xuống căn tin trước đi tao đi nhà vệ sinh 1 lát

- Ừm xong xuống lun nha_Sunny nói rồi 2 nhỏ đi. Nó vào nvs 1 lát rồi đi ra thì gặp Ân

- Bạn nói chuyện với mình 1 lát được không?_Ân hỏi

- Ừm hi_nó vui vẻ nhận lời

Ân với nó đi ra sau trường nói chuyện

- Bạn có chuyện gì muốn nói với mình?_nó thắc mắc

- Mình muốn bạn rời xa anh Kin_Ân nói thẳng

- Tại sao?_nó ngạc nhiên hỏi

- Vì mình thích anh ấy mình muốn anh ấy là của mình nên bạn tránh xa anh ý ra con nít như bạn không xứng với anh ý đâu. giờ mình về rồi anh ấy sẽ bỏ bạn mà theo mình thôi anh ấy sẽ có trách nhiệm với mình. Mình không muốn người như bạn làm tình cảm của anh ý với mình lung lay. Bạn hiểu mình nói gì chứ._Ân từ tốn nói.

- Tại sao mình phải nghe lời bạn_nó cố kiềm chế cơn đau bụng thán nhiên hỏi lại

- Mày nên nghe đi trong khi tao còn lịch sự._Ân giọng rồi lấy tay tát 2 cái rõ kêu vào mặt mình - Huhu mình xin lỗi mà huhu_Ân nức nở.

- 2 người làm gì ở đây.? Ân mặt em sao vậy_hắn từ đâu đi đến thấy mặt Ân đỏ thì vội vàng hỏi

- Huk huk Bi tát em. Bạn ấy gọi em ra đây bảo em đừng bám theo anh nữa em nói là em thích anh nên bạn ấy tát em. Huhuhu. Em đau quá.hukhuk_Ân vừa khóc vừa kể lể

Nó đơ người tước sự trở mặt của Ân rồi ngạc nhiên xen lẫn thắc mắc trước hành động tự tát mình của nhỏ cho đến khi hắn xuất hiện Ân khóc lóc vu cho nó thì nó đã hiểu được lý do. Nó nhếch mép cười khinh bỉ rồi bỏ đi.

- Em không định nói gì sao? Lời xin lỗi chẳng hạn_hắn thật sự không tin là nó làm vậy ngược lên nhìn nó mong chờ câu giải thích từ nó nhưng nó cười khẩy bỏ đi khiến hắn bức mình nói to.

- Xin lỗi. À ừm tôi quên. Xin lỗi vì tôi đã không tát thẳng vào mặt em gái CÙNG của anh thực sự xin lỗi_nó nhấn mạnh rồi bỏ đi.

- Em...em_hắn ngạc nhiên vì lời nói của nó định chạy theo giữ nó lại thì bị Ân giữ lại

- Hukhuk...anh...em rất quá...huhu_Ân kéo tay hắn nức nở.

- Ừm để anh đưa em xuống phòng y tế_hắn dìu Ân đi trong lòng vẫn nghĩ tới lời nói của nó " vợ nói vậy là sao " hắn nghĩ

Nó đau qua vừa đau bụng lại nhói ở tim mới hôm qua hắn bảo sẽ là siêu nhân bảo vệ nó vậy mà hôm nay hắn lớn tiếng với nó bảo vệ cho người con gái khác " đúng là lòng dạ đàn ông chẳng bao giờ thật lòng " nó nghĩ rồi nó chạy xuống phòng y tế không thấy cô y tá nó vội tìm thuốc thì thấy tiếng thút thít ngoài cửa đoán chắc là Ân nó vội mở cửa sổ nhảy ra ngoài.

- Ai mất kính ai giày độn hông? Cần chi cái đôi mắt kính vì đôi mắt đã tỉnh anh..._chuông điện thoại nó kêu lên là Suny gọi nó mệt nhọc bắt máy.
- Alo_nó nói
- Mày đang ở đâu đây con kia mày ngủ lun trong nvs đây à?_Suny gắt
- Mày ra sau trường đi_nó nói rồi tắt máy không kịp để cho Suny nói thêm lời nào.
- Đúng 1 phút sau Suny và Zumy chạy tới thấy nó ngồi bệt xuống đất ôm bụng thì lo lắng hỏi
- Bi mày sao đây đau bao tử à?_Suny hốt hoảng
- Ủm tao đau quá _nó nhăn nhó.
- Để tao vào phòng y tế lấy thuốc ày_Zumy nói
- Ủm nhưng đừng cho Kin biết nha_nó nhắc
- Tại sao?_Suny thắc mắc
- Tao bảo thì mày cứ làm thế đi đừng hỏi nhieu tao sắp chết rồi đây nè đứng đó mà thắc mắc._nó nhăn nhó Zumy chạy 1 mạch đi.
- Mày và Kin có chuyện gì à?_Suny tò mò
- Tý tao kể ui da bít thể qua ăn ít đi thì đâu có ra nông nổi này. Đúng là cái mồm hại cái thân mà_Nó than vãn
- Giờ mày mới pít à hơi mụn oy đó_Suny thản nhiên
- Thuốc nè mày uống đi_Zumy mang thuốc với nước chạy đến đưa cho nó. Nó nhắm tịt mắt cho thuốc vào tít sâu trong mồm uống.
- Mà nãy tao thấy Kin dìu con nhỏ Ân đang thút thít đi lên lớp đấy không pít có chuyện gì mà nhỏ đấy khóc nhỉ?_Zumy thắc mắc.
- Tao pít_nó nói
- Chuyện gì kể nghe coi_2 nhỏ đồng thanh
- Bla...bla...bla..._nó thuật lại sự việc
- Ủa ôi! Tao không ngờ đó nha con nhỏ đó nhìn hiền thể mà cáo già ghê_Suny kinh ngạc
- Toàn giả nai trước mặt mấy ổng. Đúng là hám trai_Zumy tức tối
- Sao mày không nói rõ với Kin?_Suny hỏi
- Tao chẳng thèm mới hum qua nói bảo vệ tao mà hum nay thì...đúng là đàn ông. Tao cũng không mún nói để xem nhỏ Ân nó giở trò gì. Mà tụi mày cũng cẩn thận với 2 nhỏ bạn nó nha chơi thân với nhau chắc cũng cáo già giống nhau thôi_nó nói
- Ờ tụi tao bít rồi 2 ông kia cũng lạnh lùng với 2 nhỏ đấy lắm chắc không có chuyện gì đâu chỉ có Kin thân với nhỏ Ân nên nhỏ đó mới giở trò thôi_Suny nói
- Dù sao cũng phải cẩn thận vẫn hơn tao cũng pít anh trai tao không rể dụ đâu_nó nói
- Thôi lên lớp thôi. Bi mày có ăn gì không?_Zumy hỏi
- Tao chưa mún chết để ra chơi ra ăn sau_nó nói rồi đi 2 nhỏ bạn cũng đi theo lên lớp.
- Ra chơi tụi nó xuống căn tin không thèm chờ tụi hần. Đang cầm cúí ăn thì tụi hần đi đến
- Nói chuyện với anh 1 chút_Hần nhìn nó nói
- Suny bạn mày à?_nó hỏi
- O..tao.._Suny ngạc nhiên cả bọn giật mình trở mắt nhìn nó. Hần không ngoại lệ

- Bi em sao đây?_Bun ngạc nhiên hỏi
 - Em sao? Em đâu có quen anh ta_nó nói rồi chỉ vào mặt hấn lắc đầu. Hấn kéo tuột nó đi trong lòng đang sôi lên sùng sục.
 - 2 đứa nó có chuyện gì à?_Bin hỏi khi thấy hấn kéo nó đi.
 - Tốt nhất anh không nên hỏi thì hơn ăn đi_Suny trả lời rồi nhét thẳng cái piza vào mồm Bin. 2 nhor đã hiểu được câu nói của nó chắc nó thất vọng lắm nên mới vậy.
 - BỎ RA_nó quát giật tay ra khỏi tay hấn
 - Em nói đi, như vậy là sao?_hấn lay vai nó nói trong sự tức giận.
 - Nói gì. Giữa tui và anh đâu còn chuyện gì để nói_nó thản nhiên ngược mắt lên nhìn hấn. Hấn giật mình buông tay ra trước ánh mắt của nó lạnh lùng đến đáng sợ. Hấn chưa bao giờ thấy nó như vậy. Nhưng hấn đã làm gì sai chứ hấn thực sự không hiểu nổi.
- Nó quay đi thẳng lên lớp thật sự nó không mún dùng ánh mắt đấy để nhìn hấn nhưng cứ nghĩ đến chuyện sáng nay nó lại cảm thấy tức giận thất vọng tràn trề.
- Hấn nhìn theo cái dáng bé nhỏ của nó lòng chợt thất lại tại sao nó lại như thế đúng rồi phải hỏi lại Ân xem thực sự sáng nay xảy ra chuyện gì. Nghĩ là làm hấn chạy nhanh lên lớp của Ân.
- Anh đến tìm em ạ?_Ân thấy hấn đứng ở cửa lớp tí mắt cười hỏi.
 - Ủm ra đây gặp anh 1 lát_hấn nói rồi cả 2 bước về cuối hành lang nói chuyện
 - Thật sự sáng đã xảy ra chuyện gì?_Hấn lạnh lùng hỏi
 - Thì em kể cho anh nghe rùi còn gì_Ân nói
 - Thật sự Bi đã tát em?_hấn hỏi lại
 - Vâng Bi tát em thật mà. Anh không tin em à?_Ân rưng rưng
 - Không chẳng qua anh không tin là chỉ vì thế mà Bi làm vậy?_hấn nói
 - Thế anh nghĩ em đặt điều vu khống cho bạn ý sao. huhuhuh_Ân nức nở
 - Không ý anh không phải vậy. Thôi em về lớp đi._hấn khẽ nhăn mặt nói. Ân lủi thủi về lớp ” anh không tin rồi cũng phải tin thôi ” nhỏ nghĩ.
- Tối đến tại phòng tụi nó:
- Mày khóa cửa vào đi_nó nhắc. Suny hiểu bèn ra khóa cửa vào. 5' sau thì tụi hấn đến.
 - Vợ ơi mở cửa cho chồng đi_Bun ở ngoài gọi cửa
 - Bảo tao không có đây nha_nó nói nhỏ với Suny và Zummy rồi chạy nhanh vào tủ quần áo chón. Suny và Zummy ra mở cửa thì thấy tụi hấn đứng ngoài.
 - Vợ làm gì mà khóa cửa sớm vậy_Bin hỏi
 - À tại này thấy gió lạnh ra đóng cửa tiện tay nên khóa lun ý mà. hi_Suny giải thích
 - Bi đâu rồi_Bun ngó vào trong không thấy nó thì hỏi
 - À nó...nó bảo chán nên ra ngoài đi dạo rồi_Zummy lấp bắp
 - Sao vợ không đi cùng?_Bun thắc mắc
 - Vợ ở đây đợi chồng mà_Zummy nói.
 - Vậy mình đi thôi hi_Bun nói rồi kéo Zummy đi.
 - Vợ chồng mình cũng đi tập thể dục cho vòng eo thon gọn thôi, Mà mày đi không?_Bin nói rồi quay sang hỏi hấn

- Không tao ở đây tụi mày cứ đi đi nói rồi hấn đi vào giường nó Bun và Suny cũng đi lun. Hấn nawmmf trên giường nó ôm chiếc gối của nó khẽ nói - Sao vợ trốn tránh anh, sao vợ lại đối xử với anh như vậy? Anh đau lắm vợ có pít không?_hấn nói trong tình trạng mắt đỏ hoe nằm trên giường nó. Hấn đau hấn thấy tim mình đau lắm nó lạnh lùng với hấn không mún gặp hấn, hấn có linh cảm dường như hấn sắp mất nó vậy, không thể hấn không thể mất nó nếu không hấn sẽ không sống nổi mất. Nó là cả thế giới của hấn là niềm vui là cuộc sống của hấn, hấn đau.

Nó ngồi trong tủ nghe những lời hấn nói nước mắt nó khẽ rơi. Hấn đau nó cũng đau sung sướng gì nó cũng đau lắm nó tự hỏi mình " không pít mình làm vậy có đúng không nữa? " nó cũng đau, đau lắm nhưng nó không pít nó phải làm gì ước gì có mẹ ở đây mẹ sẽ cho nó pít nó phải làm sao cho đúng vẹn cả đôi đường. Nó khóc nó nhớ mẹ, nó mún gặp mẹ để mẹ xoa dịu nỗi đau của nó đang mang.

1 lúc sau Suny và Zummy về tụi hấn về phòng ngủ Suny khóa cửa lại rồi chạy đến tủ quần áo mở ra thấy nó khóc 2 nhỏ khẽ ôm nó vào lòng.

- Ngoan đừng khóc mà_Zummy vuốt lưng nó dỗ dành

- Tao phải làm gì đây?_nó hỏi

- Thôi tao thấy hấn cũng đau khổ lắm mày nên tha thứ cho hấn đi dù sao hấn cũng đâu pít chuyện gì xảy ra đâu nên hấn mới vậy_Zummy nói

- Tất cả là do hấn pị con nhỏ đó lợi dụng mày như thế này chẳng phải đúng theo ý nhỏ đó mún hay sao_Suny nói thêm

- Ủm có lẽ tụi mày nói phải nhưng tụi mày đừng nói gì cho Bin và Bun pít nha tao mún xem con nhỏ đó dở trò gì._nó nói rồi nhắc nhở

- Ủm tụi tao pít rồi thôi đi rửa mặt đi rồi đi ngủ nước mắt nước mũi tèm nhem nhìn như mèo ý_Zummy chêu

- Hi! Mèo đáng iu chứ bộ_nó cười phản bác. 2 nhỏ bạn nhìn nhau lắc đầu. Nó là vậy đấy vừa khóc xong có thể cười ngay được. Nó rửa mặt xong lên giường đi ngủ đầu không khỏi suy nghĩ xem mai phải đối mặt với hấn như thế nào.

Sáng hôm sau nó xuống căn tin đang đi thì

- Bi cẩn thận_Suny hét lên nó giật mình đứng lại - choang_chậu cây cảnh nhỏ rơi trước mặt nó vỡ tan. Tụi nó ngược lên tìm thủ phạm thì chẳng thấy đâu.

- Tỷ chết_Nó hoàn hồn nói

- Hình như nó rơi xuống từ phòng thực hành sinh_Zummy nói

- Thôi kệ đi thôi_nó kéo tay 2 nhỏ đi xuống căn tin mua mấy ổ bánh mì kẹp nước cam ép lên lớp ngồi ăn đi đến gần lớp nó nhìn thấy 1 sợi dây chun.

- A dây chun_nó reo lên rồi cúi xuống nhặt rồi đi vào lớp. Tụi nó ăn xong thì vừa hay chuông vào học.

11. Chương 10 Tt

Bà cô dạy toán vénh mặt bước vào

- Các em hôm nay cô thay mặt cô chủ nhiệm nhắc các em 1 số việc như sau cuối tuần trường ta tổ chức 1 buổi party nhỏ kỷ niệm 10 năm thành lập trường cụ thể là vào tối chủ nhật tuần này. Các em phải 100% có mặt đầy đủ. Thôi giờ ta lấy sách ra học._bà cô nói xong cả lớp lấy sách ra học không ai giám bàn tán chỉ đợi ra chơi vì sợ bà cô.

- Bà cô hách dịch_nó chửi rồi lấy chun ra bắn. Đạn là tờ giấy nhỏ nó gấp gọn. - Bụp_1 phát trúng ngay mông bà cô giật mình quay lại nó lại cầm đầu vào nhìn quyển sách như chả có chuyện gì xảy ra. Bà cô nhìn 1 lượt tìm thủ phạm trả thấy đâu đành quay lên. Cả lớp bịp mồm cười. - Bụp_1 phát nữa bà cô đâu điếng quay xuống cả lớp lại ngồi im nhìn sách bà cô lại quay lên. - Bụp_thêm 1 phát giáng trần bà cô bậm môi

quay xuống nhìn dưới đáy thấy 1 mẩu giấy nhỏ được gấp nhỏ cứng gập làm đôi bà cô nhặt lên. Nó ngẩng mặt lên tỉnh bơ nhìn cô giáo tủm tỉm cười.

- Thiên Anh! Là em làm phải không?_cô trừng mắt nhìn khi thấy nó nhìn mình như thế còn tủm tỉm cười.

- Ô không em có pít gì đâu cô đừng đổ oan cho người có tội à vô tội nhé. Khổ thân em._nó thản nhiên trả lời. Bà cô nhìn nó đầy tức tối cũng phải thôi bà ý đâu có bắt được quả tang nó nên đành ôm cục tức đi nhanh lên bàn giáo viên để khỏi bị dính trường nữa. Vừa đặt mông xuống ghế bà cô đã hắng giọng

- Thiên Anh lên bảng chép bài này cho cô_Bà cô gọi nó vì không mún khi mình quay lên viết bài lại bị bắn.

- Hazz._nó thở dài rồi đi lên bảng chép bài. Chép bài xong nó xuống làm 5

' là xong nó ngồi vắt vẻo nhìn cô giáo.

- Thiên Anh, lên chữa bài này cho tôi_bà cô gọi nó. Nó lại leo đèo lên bảng chữa bài. Làm xong nó đi xuống bà cô nhìn bài nó chữa rồi giăng qua qua cho cả lớp rồi lại gọi nó.

- Thiên Anh. Lên xóa bảng rồi chép bài này cho cô.....Thiên Anh.....Thiên Anh.....Thiên Anh...._cả buổi hum đó bà cô gọi có mình nó đi lên rồi lại đi xuống mỗi giờ rồi cả chân. Cả lớp nhìn nó khẽ lắc đầu to vẻ chia buồn ai bảo nó chọc bà ấy thì giờ thì phải chịu thôi.

- Reng...reng...Thoát rồi...ui zời ơi_chuông ra chơi nó sung sướng ngồi phục xuống ghế tay bóp bóp cổ chân.

- Ai mụn chọc bà chi thì giờ phải chịu thôi_Suny trách

- Thôi xuống căn tin thôi_Zummy dục

- Hix. Đi nữa hả?_nó nhăn mặt mếu máo.

- Ủm đi bộ mà không đói hả, đi_Suny và Zummy kéo nó. Nó đành lết ra khỏi chỗ ra hành lang thì gặp tụi hần. Hần nhìn nó mặt pùn thiêu. Cả bọn xuống căn tin. Vừa ngồi xuống nó lấy tay bóp chân mặt nhăn như *** khi.

- Bi em sao vậy_Thấy nó thể Bun lo lắng hỏi.

- Tại nó chọc bà cô toán, cả 1 buổi bà cô gọi nó đi lên rồi đi xuống nên giờ vậy đó._Zummy giải thích.

- Mỗi giờ cả chân_Nó than

- Cho chút đi ai bểu nghịch cho lắm vào_Suny nói

- Mà không thương tao thì thôi lại còn nói nữa_nó xụ mặt. - Chồng ơi! Mua cho e 1 piza, 1 hăm-bơ-gơ, 1 nước cam, 1 trứng cuộn_nó gọi hần.

- O hả?...anh đi liền vợ đợi anh nhé hì hì._Hần giật mình khi nó gọi hần rồi lại toe toét cười chạy đi mua.

- Thằng khỉ mới vừa nãy mặt bần như đưa đám chọc kiu gì nó cũng không cười vậy mà nghe Bi sai lại cười toe toét rồi_Bun nhìn hần lắc đầu cả bọn thở dài.

- Đồ ăn về rồi đây vợ ăn đi hì_hần đem 1 đồng đồ ăn tới miệng ngoác ra cười. Tụi nó cầm đầu cầm cổ ăn.

- Cho tao miếng piza_Suny nói với nó rồi với lấy miếng piza

- Nhìn đi chồng tao mua cho tao chứ à?_nó với tay giành lại.

- Chồng ơi?_Suny quay sang Bin làm bộ mặt cún con dễ thương hết pít.

- Rồi để anh đi mua cho vợ_Bun cười rồi đứng dậy đi.

- Chồng ơi mua vợ mấy gói pìmpim_Zummy sai Bun. Bun mỉm cười gật đầu rồi đứng dậy

- Vợ ăn gì nữa không?_Hần hỏi nó

- Có mua cho em mấy cái kẹo mút_nó nói. Hần lật đật chạy đi

- Ấy da ai đây. Bi, Suny, Zummy đấy hả_Ấn đi đến nói. Tụi nó không quan tâm cứ ngồi ăn như thường

- Như con nhà chết đói_Vân chu chéo
 - Mấy bạn ăn hết chỗ này đó hả thật là heo cũng phải thua xa ý nha_An mĩa
 - Mùi gì ấy mà ỉm nhỉ?_Nó hỏi Suny
 - Thum thum_Suny đáp
 - Ấy chết bạn Ân vừa nói đấy hả bảo thể nào...._Nó bịt mũi lắc đầu.- Mời mấy bạn đi chỗ khác cho ở đây làm ô nhiễm đồ ăn của chúng tôi mất. Zummy tao mụn lo dầu thơm?_Nó nói rồi quay xang Zummy đưa cho nó lọ dầu thơm nhỏ trong túi. Nó cầm lấy xịt xung quanh rồi sịt lên người Ân.- Bớt mùi rồi như vậy mới có thể ăn được._nó hít 1 hơi rồi nói.
 - Mày...mày..._Ân định giơ tay lên tát nó
 - Kín kìa_nó chỉ về đằng sau. Ân quay lại thấy Kín đang đi về phía mình liền hạ tay xuống.
 - Mày hãy đợi đấy_nói rồi nhỏ dùng dùng bỏ đi không quên ném cho nó ánh mắt đầy căm phẫn.
 - Tụi mày thấy chưa?_nó hỏi
 - Ừm giờ tao mới được chứng kiến tận mắt_Suny gật gù
 - Nai tơ lò đuôi cáo._Zummy nói thêm.
 - Kẹo của vợ nè _hắn đưa kẹo cho nó.
 - Cám ơn_rồi nó đứng dậy đi. Hắn đờ người sao nó thay đổi nhanh vậy. 2 nhỏ kia cũng lẻo đẻo đi theo. 2 chàng kia về không thấy tụi nó đâu bèn hỏi.
 - Đau hết rồi_Bin hỏi
 - Lên lớp rồi_hắn pùn pùn trả lời rồi đi lên lớp 2 chàng kia nhìn nhau lắc đầu rồi ngồi chiến hết đồng đồ ăn vừa mua về.
- Buổi tối tại phòng nó:
- Bà cô mắc dịch hành hạ người ta giờ vẫn còn thấy mỗi nè_nó vừa bóp chân vừa than vãn.
 - Cho mày chữa sau khỏi bày trò_Zummy nói
 - Nhưng bả đâu có pắt được quả tang tao đâu?_nó phản bác
 - Thì tại mày hay phá bả quá nên bà mới nghĩ là mày_Suny nói
 - Vợ ơi! Đi tập thể dục_Bun và Bin vào kéo 2 nhỏ đi. Hắn từ bước vào nó mặc kệ vẫn ngồi bóp chân.
 - Vợ mỗi chân lắm à để anh bóp chân cho_hắn tiến lại gần nó nhẹ nhàng bóp chân cho nó. Nó nhìn hắn lòng dâng 1 cảm xúc khó tả bỗng dưng nó mún khóc nó cảm thấy mình thật sự yếu đuối sao hắn quan tâm nó, nó lại mún khóc cơ chứ.
 - Anh có tin em không?_nó đột nhiên hỏi. Hắn ngược lên nhìn nó, đôi mắt nó long lanh đang đợi chờ 1 câu trả lời từ hắn. Người con gái trước mặt hắn đây sao lại có thể làm cho hắn yêu đến vậy. Hắn khẽ ôm nó vào lòng cánh tay to khỏe ôm trọn người nó làm cho nó thấy thật ấm áp.
 - Mọi chuyện qua rồi vợ đừng nhắc tới nữa anh tin vợ mà_hắn nói. Nó mỉm cười khẽ quàng tay ôm hắn dụi đầu vào ngực hắn và
- ” ngủ
- ”. Hắn ôm nó 1 hồi lâu không thấy nó động đậy cũng chẳng thấy nó nói gì cúi xuống nhìn thì hóa ra nó ngủ mất tiu rồi. Hắn phì cười đặt nhẹ nó xuống giường nằm cạnh nó để tay cho nó gối đầu nhìn nó thật lâu. Mặt tròn tròn, má phúng phính, mi dài cong vút, mũi nhỏ xinh, môi đỏ chót tự nhiên ôi sao mà iu đến thế. Hắn khẽ hun lên trán, lên má, lên chóp mũi, lên môi của nó ôm nó vào lòng rồi ngủ. Hắn ước gì thời gian có thể ngừng lại để hắn được pên nó mãi như thế này.
- Ủa ôi nhìn 2 đứa nó ngủ ngon chưa?_ cả bọn về phòng thấy tụi nó ôm nhau ngủ Suny nói

- Ngon cũng phải dậy về phòng_Zumy nói
- Hi hay chồng ngr đây với vợ nha_Bun và Bin đồng thanh
- Đừng có mơ_Zumy và Suny phản bác. rồi ra lay hấn dậy. Hấn mắt nhắm mắt mở nhẹ nhàng bước xuống rồi về phòng ngủ.

12. Chương 11

Sáng hum sau tụi nó đi học tụi hấn cứ kè kè bên tụi nó lam nhỏ Ân tức mún độn thổ. Học xong tụi nó được về nhà chuẩn bị đồ ai dự lễ party của nhà trường.

Buổi tối tại nhà Bun:

- Bi ơi! Suny ơi! Vợ ơi! Thay đồ đi rồi lên trường._Bun gọi
- Vâng em đang thay nè_Nó nói với trên phòng xuống.

1 lúc sau tụi nó lần lượt xuống lầu. Nó mặc 1 chiếc váy trắng không dây ôm sát người để lộ bờ vai trắng nõn nà và đường cong của cơ thể. Mái tóc xoắn búp bê được búi lên cao gọn gàng cổ tình để lại mấy sợi tóc bay bay trước mặt. Mái ngó được cắt tỉa gọn gàng trang điểm nhẹ mắt được kẻ 1 viền bằng nhũ trắng nổi bật cho đôi mắt thêm long lanh môi đỏ chúm chím được tô thêm 1 lớp son bóng má hồng hây hây. Suny mặc 1 chiếc váy đen tóc ép buông dài trang điểm nhẹ. Nếu nó là nét đẹp trẻ con ngây thơ tinh nghịch thì Suny 1 nét đẹp có phần sắc sảo với đôi mắt kẻ viền mắt mèo. Zumy dịu dàng với váy hồng không dây ôm sát người mái tóc xoắn dài hơi vàng buông xoắn đỉnh trên 1 vương miện nhỏ. 3 nàng bước xuống khiến cho 3 chàng đơ như tượng nhìn không chớp lấy 1 cái.

- Nhìn đủ chưa không định đến trường à?_nó hỏi
- À ờ đi thôi_3 chàng lúng túng má đỏ chót.

3 chiếc BMW lao vun vút trên đường mục tiêu là trường JK. tới nơi 3 chàng và 3 nàng bước xuống thu hút bao nhiêu ánh mắt nhìn gương mặt, ganh tỵ. Tụi nó khoác tay tụi hấn vào trong hòa vào buổi tiệc. 3 chàng cũng có 1 tiết mục cho buổi tối hum nay. tụi hấn đưa tụi nó vào xong thì lên gần khán đài chuẩn bị cho tiết mục ra mắt của mình.

- Sau đây là tiết mục mở đầu cho buổi tối hum nay của 3 hot boy trường JK_tiếng MC vang lên toàn trường vỗ tay inh ỏi. Tiến nhạc tiếng hát của 3 anh chàng vang lên du dương lay động lòng người.
- Tao đi kiểm chút nước nha_Zumy nói
- Còn tao đi kiểm xem có gì ăn không?_Suny nói rồi 2 nhỏ đi. Cũng là lúc bài hát của tụi hấn kết thúc tiếng vỗ tay rầm rộ vang lên.
- Ái chà. Ai đây công chúa hay búp bê vậy xin lỗi nhè làm bẩn váy của công chúa rồi _Ân tiến gần nó trả vờ vấp ngã đổ rượu lên váy nó nói nó làm ngơ không trả lời lấy khăn lau váy - Mày không nghe lời tao sao mà mày vẫn bám theo anh Kin vậy cái loại con gái chỉ pít dùng nhan sắc để đi của trai như mày không thích hợp với anh Kin đâu_nhỏ chanh chua nói
- Câu đó thích hợp với mày hơn tao đây_nó lạnh lùng
- Mày nói gì? À cũng phải thôi cái thứ mờ côi mẹ từ nhỏ không có ai dạy dỗ nên không pít nghe lời người khác như mày cũng phải thôi. Tội nghiệp thật hay để tao thay mẹ mày dạy dỗ mày pít nghe lời nhè_Ân mỉa mai
- Chát...mày nói gì?_Suny đi đến nghe thấy những lời Ân nói tức khí tát bốp vào mặt Ân quát đầy tức giận.
- Có chuyện gì vậy?_hấn đi đến thì thấy Suny tát Ân nên hỏi.
- HIX. Anh Kin...huhu...em nhớ tay làm đổ rượu lên váy Bi Suny thấy thế nên mới tát em ạ. HHuhuhu_Ân thấy hấn liền nức nở.
- Mày..._Suny tức giận giơ tay định tát Ân cái nữa thì nbij Bin cản lại

- Em có thôi ngay đi không người ta không may làm đổ thôi mà em làm vậy là quá đáng đấy._Bin quát Suny.

- Anh...anh..._Suny cảm phần nhìn Bin

- Thôi Suny mình đi_Nó bấy giờ mới lên tiếng nó đau lại 1 lần nữa nó đau. Phải nó mồ côi nó mất mẹ từ nhỏ. Mẹ nó là chính tay nó hại chết nên giờ nó mới bị người ta sỉ nhục như vậy. Suny dẫn nó ra hồ bơi.

- Mày đứng đây đợi tao vào lấy nước ày. ừng suy nghĩ lung tung đấy nhé._Suny nói rồi đi thẳng vào. Nó ngược nhìn những vì sao trên trời lòng nhói lại khẽ nói- Mẹ ơi! Con nhớ mẹ.

- Sao, mày thấy thế nào anh Kin bảo vệ tao hơn mày chưa? Tao nói rồi anh ý sẽ phải chịu trách nhiệm với tao. Khi tao không có đây anh ý mới trêu đùa mày vậy thôi giờ tao về rồi anh ý sẽ về bên tao thôi mày nên từ bỏ đi_Ân đứng sau nó nói.

- Nếu tao nói không thì sao?_Nó nói rồi bỏ đi

- Mày quay lại đây nói rõ với tao, mày nói đi mày sẽ từ bỏ anh ấy mày sẽ cuốn xéo ngay khỏi mắt anh ấy_Ân nắm chặt tay nó nói

- Bỏ ra....dù có thế nào tao cũng không bỏ mày có giỏi thì cướp anh ấy ra khỏi tay tao đi_nó vừa nó vừa ra sức đẩy tay Ân ra.

- Không mày phải bỏ, mày,,_Ân vừa kéo tay nó vừa nói chợt nhìn thấy gì đó nhỏ không nói nữa buông tay nó ra mất đà và giờ là ngã xuống hồ.

Hắn lo lắng chạy đi tìm nó thấy nó và Ân đứng ở hồ. Nó đẩy Ân xuống hồ đứng rồi chính mắt hắn thấy vậy (thông cảm tại anh ý nhìn sau lưng nó thì chẳng nghĩ nó làm vậy)

- Cứu _nghe thấy Ân kêu cứu hắn vội nhảy xuống vớt nhỏ lên. Nhỏ ho sặc sụa rồi nói

- Mình chỉ mún xin lỗi bạn thôi mà sao bạn lại làm thế với mình. huhuhu. Anh Kin em sợ huhuhu._nhỏ khóc lóc rồi ôm chặt hắn.

- Em thật quá đáng chỉ làm đổ ly rượu thôi mà Suny cũng đã đánh Ân rồi người ta chỉ mún đến xin lỗi thôi sao em lại làm vậy. Anh thật không ngờ em là người ích kỷ vậy đấy_Hắn nói rồi bế Ân đi.

Nó đứng đơ người sự việc diễn ra quá nhanh khiến nó không phản ứng được gì. 2 hàng nước mắt nó lại rơi hần mắng nó, hần vì người con gái sỉ nhục nó mà mắng nó, hần bế người con gái khác đi qua nó, hần bảo vệ người con gái đó không phải nó. Tim nó đau.

- Bi có chuyện gì vậy?_Suny chạy đến bên nó hỏi

- Bi! Tao vừa thấy Kin bế nhỏ Ân người ướt nhẹp...oq...mày sao đấy_Zumy nói nhưng thấy nó khóc vội vàng hỏi.

- Tao mún về_nó nói rồi đi thẳng về ký túc.

Hắn bế Ân về phòng rồi đi thay đồ ra 1 góc khuất của bữa tiệc ngồi nốc rượu. Hắn pùn sao nó lại làm vậy chứ hắn không thể ngờ được đó là người con gái hắn yêu.

Bun và Bin thấy hắn như thế lại có tiếng xì xào bàn tán Bun ra hỏi mọi người thì mới pít chuyện đi đến chỗ hắn nói

- Tao không tin Bi làm vậy_Bun nói

- Nhưng tao đã trông thấy tận mắt Ân cũng nói vậy_hắn nói

- Tùy mày thôi dù sao tao vẫn tin em gái tao không phải là người như vậy_Bun nói rồi bỏ đi. Bin cũng đi theo. Hắn chán nản hắn lại uống.

- Anh đừng như vậy mà nếu anh không thể iu Bi thì đến với em em yêu anh mà em vẫn đợi chờ anh._Ân đi đến bên hắn nói

- Em đi đi. Đừng phiền anh_Hắn quát

- Anh đừng có vậy người như cô ta không xứng đáng cho anh phải bùn vậy đâu. Cô ta thật là 1 con cáo già ích kỷ...anh_Ân đang nói thì bị hấn quát

- Em thôi ngay đi anh không cho phép em nói cô ấy như vậy_hấn quát rồi đứng dậy đi.

- Anh yêu cô ta thế sao? Nguyễn Hoàng Thiên Anh mà không nghe lời tao thì đừng trách tao_Ân nghiêng răng cảm phần nói

Hấn đi lên phòng nằm dài lên giường nghĩ về nó hành động của nó sao lại vậy rồi chìm vào giấc ngủ 1 phần vì mệt mỗi 1 phần vì men rượu.

Nó về phòng thay đồ rồi trùm chăn lên nghĩ về hấn nó khóc.

- Bi ơi?_Bun gọi nó. Nó lau vội nước mắt ngồi dậy.

- Dạ, hi_nó cười gượng gạo

- Em có sao không?_Bin hỏi nó

- Bộ anh nghĩ em có thể sao được chứ_nó ngây thơ

- Anh nghe mọi người kể rồi_Bun nói

- Thế anh nghĩ sao?_nó hỏi

- Anh không tin_Bun trả lời

- Còn anh?_nó hỏi Bin

- Anh cũng không tin_Bin nói.

- Em cảm ơn_nó mỉm cười ôm lấy Bun và Bin. Nó cảm thấy mình thật sự may mắn khi có những người anh người bạn lun bên cạnh nó tin tưởng nó. Nước mắt nó khô rơi không phải vì buồn mà là vì hạnh phúc.

- Bi! Em sao vậy?_Bin buông nó ra thấy nó khóc lo lắng hỏi

- Em hạnh phúc hi_nó cười toe

- Cái con nhỏ này._Bun véo vũi nó

- Đau mũi em_nó xoa mũi nhăn mặt

- Trùi ui Bi ơi tao iu mày quá...moaz..._Sunny thấy bộ dạng nó vậy kêu lên hun chụt vào má nó thật sự nó rất đáng iu.

- Tao cũng iu mày lắm cơ_Zummy véo căng 2 má nó.

- Au ỏ ao a (đau bỏ tao ra)_nó xoa xoa cái má đỏ chót phụng phịu. Cả bọn cười phá lên vì bộ dạng của nó. Nói chuyện thêm 1 lúc thì Bun với Bin cũng về phòng ngủ.

Sáng hum sau tại nhà Ân. Ân đang gọi cho ai đó.

- Alo_Đầu dây bên kia giọng của 1 người con trai trả lời.

- Khánh! Tao có chuyện mún gặp mày_Ân nói

- Được đến quán cà phê TEEN TEEN đi_Người tên Khánh trả lời.

- Ừm_nói rồi Ân đập máy đi ra ngoài thì gặp Thảo với Vân ở ngoài phòng khách.

- Đi thôi_Ân nói

- Đi đâu không đi học à_Thảo và Vân thắc mắc hỏi vì thấy Ân không mặc đồng phục.

- Không nay nghỉ_Ân trả lời

- Nghỉ đi đâu?_2 nhỏ thắc mắc

- Cứ đi đi hỏi nhieu thế._Ân quát. 2 nhỏ không nói gì nữa lẻo đẻo đi theo.

Tại quán cà phê TEEN TEEN 1 người con trai mái tóc nhuộm đỏ au miệng lúc nào cũng nở nụ cười khoe cái răng khểnh sát gáy làm điều đứng máy cô nàng trong quán không ai khác chính là Khánh. Tụi nhỏ Ân đi đến ngồi đối diện Khánh.

- Ôi bà chị nay lại rảnh rồi gọi thằng em ra đây cơ à_Khánh mỉa mai
- Tao chẳng có thời gian rảnh mà đi gặp cái mặt mày đầu tao mún bàn chuyện làm ăn với mày._Ân khinh khỉnh
- Có chuyện gì bà chị cứ nói_Khánh hỏi
- Tao mún mày với đàn em của mày khử cho tao 3 người. Tao sẽ trả cho chúng mày 500 triệu_Ân nói
- Chết, ai lại vinh dự được bà chị bỏ tiền ra thế này thật là chuyện lạ ý nha_Khánh sủa sói
- Nguyễn Hoàng Thiên Anh, Trịnh Vũ Tuyết Mai, Chu Lê Mai Thư học lớp 11a1 trường JK._Ân nói
- Cho hỏi khí không phải họ làm gì đắc tội với bà chị đây mà bà chị lại mún khử thế?_Khánh hỏi
- Mày không cần pít_Ân nói
- Thế bà chị mún khử kiểu gì đây?_Khánh hỏi
- Làm thế nào cho nó không xuất hiện trước mặt tao là được_Ân chu chèo
- Được thôi mai em sẽ có câu trả lời cho bà chị._Khánh nói rồi đứng dậy bước đi.
- Mày làm vậy có quá lắm không?_bấy giờ Thảo mới lên tiếng.
- Qua đáng gì tao cảnh cáo nó rồi nó không nghe lời tao thì phải chịu thôi_Ân trả lời
- Nhưng_Thảo e dè
- Không nhưng nhị gì hết kho nào khử xong tụi mày phải bám theo 2 tên kia bít chưa lúc đấy mấy ông đau khổ sẽ rẽ vào chòng_Ân nhắc
- Ủm tao pít rồi_Vân lên tiếng.

Tại tòa biệt thự bên New York. 1 người con gái tầm 22 tuổi khuôn mặt sắc sảo mái tóc buông dài chăm chú gõ máy tính. Thì điện thoại reo lên

- Alo...ừm chị vẫn khỏe, có chuyện gì không?...vụ gì...sao Nguyễn Hoàng Thiên Anh có phải con gái chủ tịch tập đoàn thời trang đứng thứ 2 thế giới không?...Được rồi mai chị về_người phụ nữ trả lời điện thoại khẽ nhún mày nói xong tắt điện thoại.
- Hazz...Phải về Việt Nam 1 chuyến thôi._ Người con gái đó khẽ thở dài rồi nhấn điện thoại gọi cho ai đó - Hủy hết cuộc hẹn trong tuần tới rồi đặt vé máy bay về Việt Nam vào ngày mai cho tôi_nói xong rồi tắt máy.

Tại trường JK:

Nó đang chăm chú đọc truyện mặc kệ lời cô giáo giảng. 1 lúc sau thì ra chơi tụi nó cất dọn rồi xuống căn tin thì gặp Bin và Bun ngoài hành lang cả bọn đi xuống căn tin mà không có hấn. Xuống tới căn tin thì thấy hấn đang ngồi ở bàn mà bọn nó hay ngồi nhìn thấy nó hấn lạnh lùng quay ra chỗ khác nó thấy thế quay ngoắc đi ra quầy mua 1 ổ bánh mì rồi pizza nước cam rồi đi 1 mạch ra sau trường đến gốc cây táo ngồi. Nó không mún gặp hấn nó thấy mình thật sự yếu đuối khi ở bên hấn nó không mún như vậy nó phải mạnh mẽ hơn vì hấn không còn bên cạnh nó nữa nên nó phải tự chăm lo mình thôi. Nhưng sao tìm nó đau thế nó phải làm sao đây nước mắt nó lại rơi tủi thân, thất vọng tràn trề.

- Ê! Đi gì nhanh thế không đợi tụi này gì cả._Sunny ngồi bên cạnh nó nói
- Hi_nó cười trừ
- Mày có hối hận khi về Việt Nam không?_Zummy nhìn trời hỏi nó.
- Không! Dù có xảy ra chuyện gì tao cũng không hối hận_Nó nói
- Tại sao mày lại về?_Sunny hỏi

- Tao mún ở bên chăm sóc hai theo lời hứa với mẹ. Tao ở bên Mĩ với Ba lâu quá rồi nên tao mún về với hai_nó nói
 - Ủm tụi tao cũng ở đây với mày_2 nhỏ đồng thanh
 - Cảm ơn tụi mày_nó khóc
 - Cái con quỷ này mày mít ướt ghê hơi tý đã khóc. Cảm ơn cái khỉ ý mày mà còn nói câu đó tao ւỳnh ày rằng môi lặn lun._Sunny hăm dọa
 - Hi ăn đi_nó cười trừ rồi tụi nó cầm đầu vào ăn.
- Hắn nhìn nó bỏ đi lòng hắn chợt đau thắt hắn cũng không hiểu vì sao nhìn thấy nó hắn lại quay đi giờ nó đi hắn lại mún với lại. Chắc có lẽ hắn cần thời gian hiểu hơn về con người nó, nó là người thế nào? 2 nhỏ Sunny và Zummy đi Bun và Bin tiến lại gần nó hỏi
- Mày có cần điều tra không?_Bin hỏi
 - Điều tra gì?_hắn hỏi lại
 - Mày thực sự nghĩ em tao làm như thế?_Bun quát mắt. Hắn không nói gì đứng dậy đi về lớp. Hắn thật sự không pít trả lời thế nào hắn cũng không tin nhưng pít làm thế nào chính mắt hắn nhìn thấy chứ. Ân hiền lành tại sao nó lại đối xử với Ân như vậy. Lần trước thì tát Ân lần này thì đẩy Ân xuống hồ bơi thật sự hắn chẳng mún nghĩ nữa.
- Tối đến nó nằm trong phòng tắm thật lâu khi ra ngoài thì thấy Bun và Bin ngồi vắt vẻo ở giường.
- Đi dạo đi Bi_Sunny hỏi.
 - Ủm thì đi_nó trả lời rồi cả bọn đi dắt tay nhau dung dăng dung dẻ đi dạo.
 - À mình chơi trò chốn tìm đi giống ngày xưa đi_Zummy nói
 - OK oăn tù xì ai ai bét bịp mắt nha_nó hào hứng.
 - Oăn tù xì...oăn tù xì_cả bọn đồng thanh.
 - Ê sexy lady..._3 nhỏ nhảy gangnam style khi nhất. Còn 2 anh chàng hùng hổ oăn tù xì.
 - Cho mày chít nè_Bin bặm môi tay oăn tù xì.
 - Ộp ba gangnam style_Bun nhất liên nhảy tiếp vũ điệu của 3 nàng. Bin nhăn nhó ra úp mặt vào tường.
 - 5..10...15...20...45...50...70...85...90...100 mở mắt đi tìm ai không xong mặc kệ, chốn gần píp mắt 100 lươn_Bi đếm đều. Cả bọn chia nhau đi chốn dựa cành gốc cây này dựa thân cây nọ dựa hành lang. Bin chạy loảng quảng đi tìm. Nó chốn trên cây thấy Bin chạy xa xa liền leo xuống.
 - Ui da_nó cheo chân kêu lên. hắn đi dạo vòng vòng nghe thấy tiiengs nó vội vã chạy đến đỡ nó hỏi
 - Em có sao không?_hắn lo lắng
 - Không cần anh giả bộ quan tâm._nó ngược lên thấy hắn thì lạnh lùng nói " gì chứ hắn mà cũng quan tâm đến nó sao nực cười " nó nghĩ
 - Giả bộ quan tâm?_hắn quát mắt hỏi lại. nó nghĩ hắn đang giả bộ ư.
 - Phải anh nên quan tâm cô em gái bé bỏng của anh thì hơn tôi không cần anh thương hại_nó nói
 - Thương hại. Sao em cứ xử như con nít vậy nếu lúc đó em nói xin lỗi thì đâu có chuyện gì xảy ra. Sao lại cố chấp như vậy Ân đã làm gì không phải mà em đối xử với cô ấy như thế chứ_hắn bức xúc nói.
 - Con nít ư, xin lỗi ư, cố chấp ư? Ủm tui zậy đó. Con nít cố chấp như tôi không hợp với anh đâu cô ta có lẽ hợp với anh hơn đây_nói rồi nó tập tễnh bước đi. Hắn bênh vực cô ta lần nào cũng vậy chưa 1 lần nào trước mặt cô ta hắn bênh vực nó. Hắn nói nó con nít cố chấp chắc đúng như cô ta nói con nít như nó không hợp với hắn rồi. Bùn thật đấy. Nhưng pít sao giờ sự thật phũ phàng mà.
 - Tê_2 nhỏ rình lúc Bin không để ý chạy về chỗ Bin vừa bịt mắt tê.

- Thăng Bun, tao nhìn thấy mày rồi_Bin reo lên khi nhìn thấy Bun chạy gần đến 2 nhỏ
- thế còn Bi đâu rồi_Bin hỏi
- Bi em sao vậy_Bun thấy nó cà nhắc lo lắng hỏi.
- Hi em bị chèo chân mọi người chơi típ đi em lên phòng trước đây.
- Thôi không chơi nữa để bọn anh đưa em lên phòng_Bin nói rồi cả bọn đi lên.

Hắn đứng lặng nhìn nó, nó nói vậy là sao có phải là chia tay không. Tim hắn đau quá lời nói của hắn như con dao đâm thẳng vào tim hắn vậy. giọt nước mắt rơi thật sự hắn cảm thấy rất đau rất giận tại sao nó có thể lạnh lùng với hắn như vậy chứ. Hắn ngồi dựa mình vào gốc cây nhắm mắt để cảm nhận nỗi đau đang giày vò hắn.

Nó về phòng dán cao vào chân chân nắn nằm xuống ngủ. 2 chàng kia cũng về phòng.

23h35'

- Bi ơi thằng Kin nó không có trong phòng anh gọi điện không ai bắt máy_Bun hốt hoảng xang gọi cửa phòng nó nói.
- Sao?_Nó giật mình rồi chạy 1 mạch đi quên hết cả đau chân. Nó xuống gốc cây vừa nãy thì thấy hắn ngồi đó mắt nhắm tịt, Nó nhẹ nhàng đến ánh trăng chiếu vào mặt hắn cho nó thấy được giọt nước mắt lăn dài trên má nó còn đọng lại. Nó ngồi nhìn hắn gió rít từng cơn khiến nó rùng mình.
- Này...này..._hắn lay người hắn. Hắn khẽ mở mắt ra nhìn nó
- Vợ_hắn thốt ra được 1 từ rồi gục lun vào người nó nó giật mình đỡ lấy hắn sao người hắn nóng thế này. Nó lục người tìm điện thoại không có chắc để trên phòng rồi. Nó lục người hắn thì giật mình thấy hình nền của hắn là ảnh nó đang ngủ. Nó bỏ qua vội gọi cho Bun xuống. Bun, Bin, Suny, Zummy chạy xuống đỡ hắn lên phòng nó.
- Nó làm sao vậy có bao giờ thấy nó ôm vậy đâu?_Bin thắc mắc
- Chắc suy nghĩ nhiều cả ngày nay nó không ăn gì tối lạnh nó lại ăn mặc thế kia ngồi dưới đây nên mới sốt_Bun giải thích. Nó xót xa nhìn hắn quả thật nhìn kỹ nó mới pít hắn xanh hơn trước.
- Nước...nước..._hắn mê man nói.
- Suny còn sữa tươi không?_nó hỏi
- Còn_Suny trả lời rồi lấy hộp sữa đưa cho nó. Nó hút sữa rồi mớm cho hắn. Nó mớm được hụm nào hắn uống hết hụm đấy. 1 lúc sau hắn ngu thiết đi.
- 2 anh về phòng đi anh ấy để ở đây cũng được em qua giường Suny ngủ_nó nói với Bun và Bin
- Ừm thế bọn anh về đây._Bun nói rồi cả 2 về phòng.

Nó cầm điện thoại hắn mở album ảnh ra xem nó giật mình cả 1 album toàn ảnh hắn chụp lên nó. Ảnh đầu tiên là ảnh nó cầm giày thờ hồng học trên vỉa hè, rồi ảnh nó ngủ trên thảm cỏ, ảnh nó chạy đập bóng, ảnh nó ngủ trong lòng hắn, ảnh nó cười tí mắt với Bun, ảnh nó xụ mặt giận dữ....tất cả hắn đều chụp ai lưu vào tệp mang tên vợ iu. Thật sự lúc này đây mọi giận dữ trong lòng nó hoàn toàn tan biến hắn thật sự yêu nó, nó cảm thấy vậy. Nó tiến đến cạnh hắn thay khăn cho hắn " đỡ sốt rồi" nó nghĩ rồi hun nhẹ lên trán hắn rồi tắt đèn lên giường ôm con bạn ngủ.

13. Chương 11 Tt

Sáng hôm sau tại sân bay Tân Sơn Nhất 1 người con gái mặc bộ váy đen bó sát người để lộ lên từng đường cong cơ thể, tay kéo vali mái tóc xoắn dài buông xõa màu hạt dẻ, khuôn mặt sắc sảo toát lên vẻ lạnh lùng đến đáng sợ. khiến ai đi qua ngoài nhìn cũng phải giật mình run sợ. Người con gái đó đi lên 1 xe BMW đậu bên ngoài lao vun vút đến bar Away thay vì về biệt thự. Vừa đến nơi người con gái đó bước vào thu hút được bao nhiêu ánh nhìn rồi đồng loạt cúi đầu.

- Chị hai!_tất cả người trong bả kêu lên.
- Khánh đâu?_người đó lạnh lùng hỏi.
- Chị Băng Băng em đây?_Khánh từ đâu xuất hiện mỉm cười toe.
- Vào_Băng Băng lạnh lùng rồi đi vào phòng Vip dành riêng cho bang chủ. Vừa vào phòng Băng Băng ngồi xuống nhăm nháp ly rượu lấy điện thoại nhắn tin cho ai đó rồi hỏi Khánh.
- Tình hình bang thế nào?_Băng Băng hỏi
- Vẫn ổn chị ạ chỉ có phi vụ qua em gọi cho chị hỏi ý kiến thôi ạ_Khánh kính cẩn. Băng Băng không nói gì mắt nhìn ly rượu khẽ cười khẩy khiến Khánh giật mình.

Lương Băng Băng 22 tuổi chị họ của Bi rất yêu 3 nhỏ bang chủ bang Away lạnh lùng, quyết đoán,chỉ cười với 3 nhỏ

Trịnh Đình Khánh 20 tuổi em cùng cha khác mẹ với Thiên Ân rất ghét Thiên Ân vì bắt được bản chất thật sự của nhỏ, rất ham tiền nhưng nghe lời Băng Băng mọi việc đều hỏi ý kiến Băng Băng xong mới làm, đợt này có vụ làm ăn với Ân thấy có món tiền lớn nên anh mới trăn trở hỏi ý kiến chị hai chứ như mọi lần anh từ chối thẳng thừng vì Away không phải bang đâm thuê chém mướn, trùng tiếng sét ái tình của nó.

Hắn tỉnh dậy thấy mình nằm trên giường nó 2 hộp sữa với cái bánh piza để bàn, trong phòng không có 1 ai chắc mọi người đi học hết rồi. Hắn nằm thở dài thườn thượt nhắm mắt ngủ tít.

Nó đang ngồi học mà cứ nghĩ tới hắn không pít giờ này hắn đã tỉnh chưa trong người cảm thấy thế nào?

- Rê...rê..._điện thoại của nó rung báo tin nhắn,
- Ôh yeah...hahahahaha_nó đọc tin nhắn sung sướng cười ha hả.
- Thiên Anh! Em cười gì vậy?_bà cô dạy toán hỏi khi thấy tư nhên nó cười
- Dạ không không có gì cô cứ tiếp tục đi ạ. hì_nó biện minh rồi cười trừ
- Có chuyện gì mà mày đột nhiên lên cơn thế?_Suny và Zummy hỏi nhỏ nó
- Chị Băng Băng về Việt Nam đang đợi mình ở bả Away?_nó hí hửng.
- THẬT KHÔNG?_2 nhỏ hét toáng lên
- Suny và Zummy thật cái gì?_bà cô quắc mắt hỏi.
- Ờ dạ...dạ..._2 nhỏ ấp úng
- À ý 2 bạn là trông cô hum nay thật là ĐẸP ý mà. hì_nó biện minh giúp 2 nhỏ.
- Các em mà còn làm ồn là tôi đuổi ra ngoài đấy_bà cô dọa
- Rất hân hạnh_nó buột miệng
- Em nói gì?_bà cô nóng máu
- Dạ không em có nói gì hì_nó xua tay chối. Bà cô không nói gì quay lên giảng bài tiếp
- Thật à?_Suny hỏi
- Ủm chị vừa nhắn tin cho tao nè_nó khẳng định. - tý ra chơi cả bọn trốn nha
- OK_2 nhỏ đồng thanh.

Vừa trống ra chơi 2 nhỏ phi 1 lèo ra ngoài để khổ gặp Bun và Bin.

- Giờ sao có lên thay đồ lấy ván trượt không?_Suny hỏi.
- Nhỡ Kin còn trên đó thì sao cứ đi rồi ra kia bắt taxi_nó nói rồi 3 nhỏ tẩu thoát bằng lối lén trước trốn.

Bun và Bin đứng ngoài hành lang chờ mãi không thấy tụi nó ra nên ra ngó vào lớp nó lại không thấy 2 chàng tướng 2 nàng xuống căn tin nên cũng đi xuống mua ít đồ rồi lên thăm xem Kin thế nào.

- Tụi nó bắt tải đến thẳng 1 shop quần áo chọn bộ đồ mặc thay cho đồng phục trường. Nó mặc quần sooc đen ngắn áo phông trễ vai trắng bó sát người. Suny mặc quần lửng bó áo 2 dây khoác áo bò bên ngoài. Suny mặc áo ren mỏng quần sooc ngắn. Xong xuôi tụi nó gửi đồng phục cho nhân viên quầy rồi bắt taxi đi đến bar. Vừa bước vào 3 mọi ánh mắt đổ dồn vào 3 nhỏ thêm thuồng, ganh tỵ.
- Ê người đẹp đi chơi với tụi anh nha_1 tên đi đến cột nhà.
- Biến_nó trừng mắt quát
- Làm gì mag nóng thế em đi chơi với tụi anh tụi anh chiều mà_thằng bên cạnh nói
- Vậy à? Vậy đi theo tụi em nè cưng_nó cười toe nháy mắt nói làm ấy thằng đơ điện xong hí hửng đi theo. Tụi nó dẫn 2 thằng lên phòng Vip 305 làm 2 tên trở mặt nhìn.
- Phòng này nha anh_Nó nhẹ nhàng nói.
- Phòng....phòng....này..._2 thằng lấp bắp.
- Còn chưa chịu biến sao?_Sunny trừng mắt. 2 thằng ù té chạy. Nó nhếch mép cười rồi mở cửa bước vào.
- Chị._3 nhỏ kêu lên rồi chạy đến ôm chầm lấy Băng Băng.
- 3 công chúa nhỏ của chị._Băng Băng dang tay đón 3 nó miệng cười toe khiến Khánh trở mặt nhìn.
- Tụi em nhớ chị quá à? Mà chị về Việt Nam có chuyện gì à?_nó nũng nịu hỏi.
- Chị vì chuyện của 3 con quỷ con mà về đây_Băng Băng trả lời.
- Chuyện gì thế chị?_Zummy hỏi rồi quay xang Khánh
- Tụi em có biết Trịnh Thiên Ân không?_Băng Băng hỏi
- Có mà sao chị_nói hỏi
- Cô ta trả cho người của chị 500 triệu để khử 3 cô nương đấy_Băng Băng nói
- Ra là vậy mà ai đây chị_nó giờ mới để ý đến Khánh.
- Đây là Khánh người cô ta thuê để khử tụi em đó_Băng Băng giới thiệu
- Khánh đây là 3 người trị giá 500 triệu của cậu đấy....Khánh..._Băng Băng quay sang Khánh nói thấy hần đứng đơ người thì gọi.
- O dạ_Khánh hoàn hồn.
- Làm gì mà đơ người ra như thế đây là 3 người em cần khử đấy_Băng Băng nheo mắt.
- O chị..._Khánh lúng túng đỏ mặt chàng ta đã trúng tiếng sét ái tình của nó rồi. Chị lại nói thế làm chàng mất điểm trước nó rồi. 4 nàng nhìn Khánh phì cười.
- Chào anh em là Nguyễn Hoàng Thiên Anh,_nó cười tươi nói
- Còn em là Trịnh Vũ Tuyết Mai_Sunny nói
- Còn em là Chu Lê Mai Thư_Zummy nói.
- Tụi em rất vui khi được làm quen với anh, anh đẹp trai vậy được chết dưới tay anh tụi em cũng cam lòng à_nó cười nháy mắt nói làm ặt Khánh đã đỏ giờ còn đỏ hơn đơ toàn tập.
- Phì...hahahaha_nhìn về mặt Khánh khi bị nó chêu làm 3 nàng phì cười.
- Thôi, Bì em đừng chêu nó nữa hôn nó bay lên 9 tầng mây về không kịp đâu_Băng Băng giải vây cho Khánh.
- Hì không về kịp thì phi máy bay lên đón_nó nói
- Mà có phi máy bay giấy thì có ý_Sunny nói.
- Thôi không đùa nữa vào việc chính đi. Em tính thế nào Bì?_Băng Băng hỏi

- Em mún chị với anh Khánh đóng với em 1 vở kịch__nó ngồi nhìn ly rượu nói.
- OK chị pít thể nào em cũng có trò mà__Băng Băng đồng tình.
- Nó hớp 1 hụm rượu nhếc mép cười khẩy.
- Bun và Bin học xong xuống lớp nó thì chẳng thấy tụi nó đâu.
- Bin, Suny, Zummy từ lúc ra chơi thì không thấy vào lớp học nữa rồi__My nói khi thấy Bun và Bin đứng ngoài cửa.
- Hả?_2 chàng đồng thanh rồi chạy 1 mạch về ký túc thấy hần đang ngồi ăn pizza hút sữa thì vội vàng hỏi.
- Bi không về đây à?_Bun hỏi
- Không đã về đâu?_hần ngơ ngác.
- Đi đâu mà bỏ 2 tiết cuối mà cũng không về đây?_Bin nói
- Cái gì? Gọi điện thử xem.__)hần hốt hoảng nói rồi tìm điện thoại gọi cho nó.
- Nó sau khi bàn kế hoạch với Khánh và Băng Băng xong thì cùng Băng Băng đi mua sắm.
- Con tắc kè màu xanh màu đỏ, em mang về em nấu cari..._chuông điện thoại của Zummy
- Cái tay, cái tay, cái tay bắt lấy cái tay, túm lấy cái chân, vớ được cái đầu...._chuông điện thoại của Suny vang lên
- Ai mất kính, ai giày độn hông, cần chi cái đôi mắt kính vì đôi mắt đã tinh anh....._chuông điện thoại của nó
- Bun gọi_Zummy móc điện thoại ra nói.
- Bin gọi_Suny nói
- Tụi mày nghe máy đi bảo tụi mình đi chơi ấy ổng khỏi lo_nó nói. Thế là 2 nhỏ nghe điện thoại.
- Sao em không nghe điện thoại?_Băng Băng thắc mắc hỏi
- Em không mún nghe_nó bần bần nói. Băng Băng cũng không nói gì thêm. Xong tụi nó lại tiếp tục mua sắm rồi đi làm tóc đánh móng chân.....chơi chán chê rồi đi ăn gần tối tụi nó mới mò về.
- Tối đây thôi chị, chị cầm đồ giúp bọn em mang về nhà anh Bun nhé tụi em trèo tường khó mang vào lắm_nó nói
- Được rồi cẩn thận đấy nhé gặp lại sau bye_Băng Băng nhắc nhở
- Vâng bye chị_3 nhỏ cầm túi đựng đồng phục trường vẫy tay chào Băng Băng rồi đi ra chỗ lúc sáng trèo
- 2 Đứa mày đẩy tao lên trước thám thính rồi tụi mày lên sau nha.__nó nói rồi 2 nhỏ đẩy nó lên bám vào thành tường.
- Đưa tay đây?_nó nói nhỏ. Nhờ sự giúp đỡ của nó cuối cùng 2 nhỏ cũng lên được tụi nó bám cây trèo xuống. Đi thẳng về ký túc xá.
- Ui chết rồi mày ơi đèn phòng mình sáng chắc 3 ổng trong đó này Bin quát tao về tao không về giờ sao?_Suny lo lắng
- Đi xem thể nào rồi tính típ.__nó nói rồi tụi nó lẩn lẩn về phòng ngó đầu vào không có ai tụi nó thở phào phi vào ghi vào 1 tờ giấy
- ” Chủ phòng đã ngủ, xin đừng làm phiền
- ” rồi dán cánh cửa đóng sầm cửa lại.
- May thế ông ý mà có đây chắc tao chết mất.__Suny thở phào.
- Chắc tao cũng giống mày quá_Zummy rùng mình

- Hề hề mỗi tao là không sao_nó đắc trí cười.
 - Giải quá ha_Bun và Bin đứng cửa nhà tắm đồng thanh
 - Chuyện_3 nhỏ đồng thanh chợt thấy gì không đứng 3 nhỏ ngẩng mặt lên nhìn về phía nhà tắm mắt tròn tròn khinh ngạc.
 - Sao....sao....anh lại...._Suny lấp bắp chỉ Bin.
 - Sao? gặp anh vợ không vui à_Bin cời cười nói.
 - À không không phải như thế ui gần ngày không gặp em nhớ chồng quá à_Suny phản bác phi 1 mạch đến chỗ Bin nịnh nọt làm cho nó và Zummy cười ha hả.
 - Thế à? Anh cũng nhớ vợ quá cơ tui mình đi hần huyền tâm sự sau bao nhiêu tiếng xa cách chứ nhĩ_Bin nói rồi lòi Suny đi mặc cho con bé mặt nhăn như *** khi.
 - Vợ còn cười được nữa à đi_Bun nói rồi lòi Zummy đi.
 - Cứu tao hix hix_Zummy cầu cứu.
 - Hazz. Tại hạ xin chia bần_nó thở dài lắc đầu rồi cười sằng sặc.
 - Em đã đi đâu_hắn hỏi. Nó giật mình thôi cười giờ nó mới để ý đến hắn cũng có mặt.
 - Chả liên quan_nói rồi nó ra tủ lấy quần áo đi tắm. Nó vừa đóng cửa nhà tắm đang định cởi áo thì hắn xông vào ôm chầm lấy nó hun tới tấp lên môi nó. Nó chống cự nhưng không được đành để im sau n phút sau nó cảm tưởng không thể thở được nữa thì hắn buông nó ra nó thở hổn hển chưa bao giờ nó lại thấy cần không khí như bây giờ.
 - Đây là hình phạt khi em để người khác lo lắng._Hắn vừa thở vừa nói rồi đóng cửa đi ra.
 - Tên điên_nó chửi rồi chốt cửa nhà tắm vào tắm tấp.
- Hắn tức lắm gọi điện thì nó không nghe máy về hỏi thì nó nói chả liên quan hắn lo lắng cho nó mà nó cứ đứng đưng như không ý.
- Nó tắm xong ra ngoài thì không thấy hắn đâu chắc đi về rồi. Thật ra nó cũng đã hết giận hắn rồi nhưng nó là con gái phải làm cao tỹ chứ nên nó vẫn tỏ thái độ vậy. Nó lên giường đi ngủ.
- Tại phòng của Ân.
- Reng...reng..._chuông điện thoại của Ân reo lên
 - Sao? Thế nào....tốt....xong việc mày sẽ có 500 triệu mai được về phép tui nó sẽ trượt vắn về 1 mình tui mày cứ thế mà hành động_Ân nói chuyện điện thoại xong nhếch mép cười cay độc.
 - Nguyễn Hoàng Thiên Anh mày đừng trách tao_Ân nói
 - Sao? Thăng đó đồng ý rồi à?_Vân hỏi
 - Ừm 500 triệu 1 món lớn như vậy ẽ gì nó bỏ qua tao pít tính nó mà, giải quyết mấy con nhỏ xong là tùy thuộc vào chúng mày đẩy liệu mà làm cho tốt_Ân mĩa mai. Thảo không nói gì trong lòng nhỏ không mún hại tui nó.
- Sáng hum sau tui nó xuống dưới căn tin thì gặp Thảo
- Minh gặp bạn 1 lát được không?_Thảo e dè hỏi nó. Nó cũng vui vẻ bảo 2 nhỏ kia đi trước rồi đi theo Thảo ra sau trường.
 - Hum nay mấy bạn đi về với Bun được không?_Thảo e dè hỏi làm nó hơi giật mình chẳng phải Thảo chơi cùng Ân sao đáng lẽ phải mún bọn nó về 1 mình chứ.
 - Sao vậy?_nó hỏi
 - À không mình chỉ sợ mấy bạn đi về mình nguy hiểm thôi, thôi mình đi trước đây chào bạn_Thảo nói rồi bỏ đi lun. Nó khẽ mỉm cười rồi xuống căn tin.

- Sao? Nhỏ đây nói gì vậy?_Suny và Zummy đồng thanh
- Nhỏ ấy mún hum nay tụi mình về chung với Bun_nó trả lời
- Sao lại thế?_Suny ngạc nhiên hỏi
- Chẳng phải tụi nó mún khử mình sao?_Zummy thắc mắc
- Chắc trong số đó không có nhỏ đó_nó nói
- Xem ra nhỏ vẫn là nười tốt._Zummy phán
- Ủm tao cũng nghĩ vậy_nó và Suny gật gù.

Tan học trên đường về đúng như dự tính tụi nó bị chuốc thuốc mê bắt đi đưa đến 1 nhà hoang cũ.

Tụi hần về đến nhà thì gặp Băng Băng:

- Chị! Chị đến khi nào vậy? Bi đâu?_Bun mừng rỡ khi nhìn thấy Băng Băng nhưng không thấy nó đâu thắc mắc hỏi.
- Chị mới đến, Em là Kin?_Băng Băng nói rồi quay xang hần
- Vâng sao chị pít nó là Kin còn thằng này là Bin_Bun ngạc nhiên
- Ủm mấy đứa đi theo chị_Băng Băng nói rồi đi ra cửa
- Đi đâu thế chị?_Bun chạy theo hỏi
- Đi xem kịch_Băng Băng nói rồi lên xe
- Kịch_3 chàng nhìn nhau rồi cũng lên xe. Tới nơi Băng Băng và tụi hần xuống xe 1 thằng con trai cúi đầu kính cẩn.
- Chị hai.
- Sao rồi.
- Mọi người đang ở trong đây ạ.
- Được rồi 3 em đứng ngoài nghe nhé._Băng Băng phẩy tay nói rồi quay xang tụi hần nói xong đi vào. Tụi hần đứng ngoài nghe.
- Tụi nó bị trói vút ở dưới đất. Băng Băng bước vào. tất cả cúi chào trừ Thiên Ân
- Ào_1 chậu nước lạnh dội thẳng vào mặt tụi nó. Tụi nó tỉnh dậy
- Tỉnh dậy rồi hả?_Ân nói
- Thiên Ân sao tụi tui lại ở đây đây là đâu_nó lo lắng hỏi
- Vì tao bắt bọn mày đến đây_Ân nói
- Nhưng tại sao chứ_nó hỏi lại
- Vì mày không nghe lời tao nên tụi mày phải chịu_Ân chu chéo
- Lại là vì Kin sao?_Nó hỏi
- Đúng vì mày không chịu rời xa anh Kin không nghe lời tao cảnh cáo_Ân khẳng định
- Cô có yêu anh Kin không_Nó yếu ớt hỏi.
- Yêu ư. Tao yêu chứ anh ý đẹp trai vậy mà. Nhưng tao yêu tiền của hần hơn, vì hần mà chị tao phải chết mày bít không?_Ân quát
- Cô mún trả thù ư?_nó hỏi lại
- Đúng tao mún trả thù nhưng vì may tất cả là vì mày mà kế hoạch của tao khó thực hiện được nên giờ mày phải biến mất. Nhân đây tao cũng nói lun ày bít việc mày mất đây truyền cũng do tao sai người làm nhưng

tiếc thật nhỏ đấy làm ăn chẳng ra gì nên bị Kin phát hiện, việc này bị nhốt trên phòng cũng do tao làm, chuyện Kin hiểu lầm này tất cả do tao kêu Kin xuống rồi cố tình tự tát mình để hấn nghĩ xấu về mày, chuyện chậu hoa rơi gần trúng đầu mày cũng là do tao ném, mày cũng may thật bao nhiêu lần không chết, chuyện ở hồ bơi cũng là do tao thấy Kin ra nên mới bỏ tay mày ra và tự ngã xuống. Sao sau bao nhiêu lần như thế Kin vẫn lun bảo vệ tao đấy thôi. Tao đã nói với mày rồi thứ con nít mô côi như mày không hợp với anh Kin đâu._Ân mỉm cười.

- Đáng thương_mày lạnh lùng nói.

- Chat...mày nói gì_Ân nóng máu tát cho nó 1 phát khiến ai cũng giật mình. Băng Băng nhìn Ân bằng ánh mắt đầy tức giận, Khánh cũng vậy.

- Tao nói mày đáng thương bao nhiêu lần hại tao mà tao không chết nên giờ mày mới thuê người khử tao. Trước khi mày khử thì mày nói hết sự thật để tao chết không nhắm mắt chứ gì?_nó bình thản nói.

- Đúng xem ra mày cũng thông minh_Ân mỉm cười.

- Không giám sao bằng mày được mày thông minh tới nỗi thuê người nhà tao khử tao_nó nhếch mép cười

- Mày...mày...nói vậy là...là...ý gì_Ân lắp bắp.

- Cởi trói cho em_Nó nhìn Khánh nói. Khánh lon ton ra cởi trói cho nó và 2 nhỏ.

- Như này là như nào?_Ân ngờ ngàng hỏi.

- Chưa hiểu hả cưng vậy chị cho hiểu nhé. Vào đi_Băng Băng lạnh lùng nói.

Hắn đứng ngoài nghe từng lời Ân nói ngờ ngàng, thất vọng, hối hận, tất cả là tại hắn sao tại hắn mà bao nhiêu lần nó bị Ân hại. Tại sao nó lại không nói với hắn để hắn cứ hiểu lầm nó vậy chứ. Đau, người con gái hắn iu vì hắn mà chịu bao nhiêu nguy hiểm mà hắn lại trách nó mắng nó nữa chứ. Bin nghe Ân kể những lần hại nó mà máu sôi lên sùng sục cô ta thật to gan giám hại bảo bối của anh như vậy anh cũng giận lắm vì hắn mà Bi phải chịu bao nhiêu nguy hiểm. Bin ngờ ngàng không ngờ người con gái ngây thơ hiền lành mà lại ác độc đến như vậy bao nhiêu lần hại tội nó thế Bi tuy không phải là em gái ruột của anh nhưng anh cũng rất thương nó không thể tha thứ cho cô ta được. Tội hắn đứng ngoài nghe Băng Băng gọi đẩy cửa đi vào mặt ại nấy đều xám xịt.

- Anh....anh....Kin sao anh lại....huhu anh Kin tội nó bắt em đến đây em sợ lắm._Ân ngờ ngàng nhìn hắn rồi chạy lại khóc lóc.

- HAHHAHAHAHAHAHA_Tội nó lẩn ra cười

- Ân ơi mày bắt tao nhịn cười này giờ khổ sở lắm không mà bây giờ mày còn làm trò hề nữa hahaha_Sunny cười rách miệng

- Mặc cười chết đi được hahaha_Zummy nói.

- Cô thôi ngay đi cô còn không biết nhục à_Hắn trừng mắt quát Ân

- Anh....em..._Ân run sợ

- Bao lâu nay tôi coi cô như em gái đối xử tử tế với cô tôi thật không ngờ cô lại là người như vậy_hắn bức xúc nói

- Anh...em xin lỗi...huhu...em pit sai rồi...huhu_Ân khóc lóc ôm chặt tay nó.

- Hazz thôi mày ơi tao không muốn thấy nước mắt cá sấu đâu mình đi thôi chị Băng Băng đi thôi chị hết kịch rồi còn ở lại làm gì_nó nói rồi kéo Băng Băng đi .

- Bi_hắn gọi nó nó mặc kệ cứ thế đi.

- Nể tình chị gái cô tôi tha cho cô đừng bao giờ để tôi gặp lại cô lần nào nữa_hắn quát lên đầy căm phẫn rồi đi ra.

- Xin lỗi Kin mày có thể tha nhưng tao thì không_Bun bấy giờ mới lên tiếng.

- Tao cũng vậy__Bin nói
 - Tùy bọn mày tao không ý kiến__hắn nói.
 - Anh Bun, Anh Bin em xin anh...huhu...tha cho em...__Ân hoảng hốt khóc lóc rồi quay xang cầu cứu Khánh.
 - Khánh em xin bọn họ tha cho chị đi. chị em em đây ...huhuhuhu.
 - Anh Bun, anh Bin...__Khánh thấy Ân khóc lóc quỳ xuống xin cũng hơi mủi lòng
 - Được tội chết có thể tha__Bun nói.
 - Em cảm ơn...em cảm ơn...huhuhu__Ân rối rít
 - Cát đứt gân tay gân chân cô ta cho tôi__Bin ra lệnh cho đàn em Away (vì Băng Băng là bang chủ Away nên bạch hổ và Away là đồng minh thay nhau quản lý các vũ trường đàn em của Away cũng nghe lời tụi hắn lắm.)
 - Ô anh Bun bảo tha cho em mà huk huk...__Ân ngơ ngác
 - Tôi nói tha tội chết chứ đâu có nói là thả cô đi__Bun lạnh lùng rồi đi ra ngoài.
 - Còn không mau làm?__Bin quát
 - Dạ__người Away đồng thanh giữ lấy nhỏ rồi cắt đứt gân tay gân chân.
 - Hazz động vào ai không động lại động vào em gái bang chủ làm chi__Khánh thở dài rồi theo Bin đi ra mặc cho tiếng van xin la hét của Ân.
- Nó kéo Băng Băng ra ngoài vào trong xe Băng Băng hỏi
- Chị không ngờ em bị con nhỏ đó hại nhiều như vậy? Mà em có sao không?
 - Hi không sao đâu chị em cũng chưa bị gì mà cô ta cũng gặp quả báo rồi anh Bun anh ý không tha cho cô ta đâu.
 - Ủm chị bít là vậy nên chị mới theo em ra đây không chị đã xử đẹp cô ta rồi.
 - Hi giờ đi chơi đâu chị?__Sunny hỏi.
 - Giờ chị đưa bọn em về nhà rồi chị phải đi Thụy Sĩ liền.
 - O sao chị đi sớm thế không ở lại chơi với tụi em à__3 nhỏ nhăn mặt
 - Vì 3 cô công chúa chị phải hủy mấy cuộc hẹn bên Mĩ để về đây gấp giờ chị phải đi thôi
 - Nhưng tụi em không mún chị đi__3 nhỏ xụ mặt.
 - Ngồi tại chị về gấp nên không sắp xếp được công việc khi nào chị sắp xếp được chị về với tụi em chịu hem?
 - Chị hứa đó nha ngoắc tay nào__nó nói rồi đưa ngón tay út nhỏ xinh ra ngoắc tay chị làm 3 người phì cười.
 - Mày mấy tuổi oy Bi__Sunny hỏi.
 - Tao 17__nó trả lời
 - Thế mà tao cứ tưởng mày là con nít 5 tuổi cơ__Zummy cười nói
 - Xí kệ tao về thôi chị__nó hất mặt. Băng Băng chở tụi nó về rồi phi thẳng ra sân bay.
- Tụi nó về nhà đi tắm rồi xuống lầu vừa xem ti vi vừa ăn bím bím.
- Hắn ra ngoài không thấy nó đâu vội gọi người mang xe đến rồi cùng Bin với Bun về nhà. Nhìn thấy nó ăn bím bím xem phim cười vui vẻ hắn thở phào nãy giờ cứ sợ nó đi đâu. Vừa nhìn thấy hắn bước vào nó ngừng cười ôm mấy gói bím bím lên trên phòng. Hắn nhìn theo nó mặt bần rười rượi. Hắn ngồi xuống ghế đối diện Zummy, Sunny, Bin, Bun
- 2 em đã bít hết chuyện Ân hại Bi?__hắn hỏi

- Không hẳn_Suny bình thản trả lời.
 - Là sao?_hắn nheo mắt.
 - Chỉ bít chuyện Ân tạt mình ọy đổ lỗi cho Bi, và chuyện ở hồ bơi là do co ta tự ngã._Zummy trả lời.
 - Còn mấy chuyện kia thì không pít chỉ nghi ngờ thôi._Suny nói.
 - Sao em/vợ không nói với anh_3 chàng đồng thanh
 - Kin. Tụi em nói liệu anh có tin không?_Suny nheo mắt nhìn hắn
 - Còn 2 anh tụi em không nói là vì Bi không cho nói Bi bảo để xem cô ta định dở trò gì ai ngờ cô ta thuê người khử_Zummy giải thích.
 - Nếu đợt này người cô ta thuê không phải người của Away thì chắc giờ tụi em đang nằm quan tài_Suny nói.
 - Tụi em có giận anh không?_hắn bần thiêu hỏi hắn thật sự rất hối hận Suny nói đúng nếu không phải người của Away thì tụi nó đã....
 - Nói không giận thì là nói dối_Suny nói
 - Nhưng tụi em cũng thông cảm cho anh, anh cũng là người bị hại._Zummy nói.
 - Nhưng mà em cũng tức lắm hum em tát nhỏ đó là tại nó nói Bi là loại mỗ côi mẹ không có người dạy dỗ nên không pít nghe lời để cô ta thay mặt mẹ Bi dạy Bi, thế mà anh còn bênh nhỏ Bin còn mắng em chứ_Suny nói rồi quắc mắt nhìn Bin khiến mặt Bin méo sẹo.
 - CÁI GÌ? CÔ TA GIÁM NÓI BI NHƯ VẬY Á_Bun hét lên
 - Vâng thế em mới điên lên cho cô ta 1 bạt tai_Suny khẳng định.
 - Kin tao đã nói với mày rồi mà mày không tin em tao nó không phải là loại người như vậy, tuy nó hơi trẻ con nhưng nó không kiêu căng chảnh chọe thù vạ người khác_Bun bức xúc nói.
 - Tao xin lỗi là tao hại Bi, tao không tin cô ấy_hắn đau khổ nói.
 - Thôi chuyện qua rồi dù sao nó cũng không bị sao cứ coi như đây là bài học cho anh nhớ_Zummy nói
 - Quan trọng bây giờ là nó đang giận anh lắm bây giờ anh phải làm gì cho nó hết giận đi chứ cứ có mặt anh thì lại không có mặt nó, có mặt nó lại không có mặt anh thế này thì bần lắm._Suny nói.
 - Anh không pít mình nên làm gì bây giờ nữa_Hắn đau khổ.
 - Để nghĩ coi_Suny vuốt cằm dăm chiêu suy nghĩ.
 - A coa cách rồi_Zummy reo lên
 - Cách gì?_cả bọn đồng thanh mắt sáng hơn đèn pha ô tô.
 - Lại đây_Zummy ngoắc tay. 5 cái đầu chụm vào nhau thì thảo.
 - Em chỉ nghĩ ra cách đẩy thôi còn thực hiện thế nào là tùy anh_Zummy nói.
 - Ừm hi cảm ơn em nhé thôi anh lên phòng đây_hắn cười toe hí hửng
 - Vợ cũng lắm trò ha_Bun nói
 - Chơi cùng Bi riết nên bị nhiễm chút đỉnh hi_Zummy cười cười.
- Hắn đi lên phòng nó, nó đang ăn bím bím đọc truyện nghe thấy tiếng bước chân vội kéo chăn trả vờ ngủ. Hắn mở cửa phòng nó thấy nó đã ngủ hắn nhẹ nhàng bước nên ngồi cạnh nó. Má nó vừa nãy bị Ân tát vẫn còn sưng sưng. Hắn xót xa vuốt ve má nó nói.
- Vợ có đau lắm không anh xin lỗi là tại anh đã hại vợ chịu tội nhục khổ sở. Tại anh không tin vợ mà thành ra thế này. Anh hối hận lắm, giờ anh phải làm gì để vợ tha thứ cho anh đây._hắn thấy thương nó quá sao

nó phải chịu đựng mà không nói với hắn 1 lời nào chứ. Hắn khẽ dặt nụ hôn lên má, lên trán, lên môi nó đắp chăn cho nó cẩn thận rồi đi ra ngoài.

Hắn vừa đi ra nó mở mắt nhìn về phía cánh cửa khẽ mỉm cười nhẹ rồi kéo chăn ngủ.

14. Chương 12

Sáng hôm sau nó ngủ tới gần 9h mới dậy vươn vai ngáp 1 hơi dài rồi vào làm vsen bước ra mở cửa thì thấy Zummy và Suny đứng lù lù trước cửa phòng.

- Hi mày dậy thật đúng lúc thay đồ đi shop với tụi tao_Suny nói
 - Mấy hôm trước mới đi rồi còn gì_nó ngây ngô
 - Hi tao cần mua vài thứ đi đi nhanh lên_Zummy đẩy nó vào phòng tắm đợt 2. Nó đành ngậm ngùi thay đồ vừa ra đã bị 2 nhỏ kéo đi. Thấy nó đi hắn bắt tay vào công việc. Nó bị 2 nhỏ lôi đi hết shop này đến shop khác mà chẳng mua được gì. rồi lại vào siêu thị đi đi, đi lại vài vòng ra vẫn tay không.
 - Trời ơi tao không đi được nữa đâu tụi mày mún mua thứ gì mà chạy hết chỗ này đến chỗ khác mà vẫn tay không thể_nó nhăn mặt ngồi thụt xuống đường.
 - Hi hay mình đi ăn đi lấy lại sức_Suny cười trề lưỡi sang chuyện khác để khỏi phải trả lời câu hỏi của nó vì thật sự có cần mua gì đâu chứ.
 - Đi đi mà_Zummy kéo tay nó lôi đi. Nó lại lê từng bước đi pảo mang theo ván trượt cho nhanh mà 2 nhỏ kia bảo tản bộ ngắm cảnh. Cảnh thì chẳng ngắm được chỉ tổ mỗi già dờ chân. Tụi nó ghé vào quán bình dân gọi 3 to phở bò ngồi húp nước xum xụp. Gọi hết to này đến to khác làm ai nấy từ chủ quán đến khách ăn đều trở mắt nhìn 3 nàng có cái dạ dày không đầy. Sau khi đã no nê 3 nàng xoa bụng tính tiền rồi lại tung tăng đi chơi típ. 13h30'
 - Về thôi tao pùn ngủ_nó than
 - Mày ngủ gần hết buổi sáng ơy còn chưa đã à mà còn đòi ngủ nữa_Suny nhăn mặt
 - Nhưng đi này giờ tao mỏi chân, tao mệt, tao pùn ngủ lắm_nó phụng phịu. Đúng lúc điện thoại Zummy có tin nhắn.
 - Hi. Về thôi_đọc xong tin nhắn Zummy cười toe toét kéo 2 nhỏ bạn về.
- Tụi nó lại đi xe căng hải về nhà. Vừa về đến cổng thì điện thoại của 2 nhỏ kêu lên nó ngo ngoác nhìn.
- Hi mày về đi nhá Bun gọi tao_Zummy nghe điện thoại xong tí mắt cười.
 - Bin cũng gọi tao_Suny nói rồi 2 nhỏ phi đi 1 mạch chưa kịp để nó ú ớ câu nào. Nó mở cổng bước vào dọc đường đi dài dãy hoa hồng ” hoa hồng ở đâu đây ta ” nó nghĩ rồi cúi xuống vừa đi vừa nhặt. Nó nhặt từng bông hoa cho tới khi đến cửa nhà thì mới hết. Ôm bó hoa to dùng đẩy cửa bước vào mắt nó mở to hết cỡ mồm há hốc nhìn cảnh tượng trong nhà. Bóng bay rất nhiều mỗi quả bóng bay có 1 sợi dây có gắn 1 tờ giấy bên dưới. Nó bước vào cầm từng tờ giấy đọc.
 - Vợ ơi. Anh xin lỗi_tờ giấy 1
 - Anh đã làm vợ buồn_tờ giấy 2
 - Anh đã làm vợ gặp nguy hiểm_tờ giấy 3
 - Anh đã không tin vợ_tờ giấy 4
 - Để vợ phải khóc_tờ giấy 5
 - Anh hối hận lắm_tờ giấy 6
 - Vợ tha lỗi cho anh nha vợ_tờ giấy 7
 - Anh yêu vợ nhiều lắm_tờ giấy 8

- Kin iu Bi_tờ giấy 9
- Hoàng Anh iu Thiên Anh_tờ giấy 10
- Iu nhieu lắmlắmlắmlun á_tờ giấy 11
- Cô bé lém lỉnh, trẻ con ngây thơ_tờ giấy 12
- Đã làm tan chảy trái tim anh_tờ giấy 13
- Làm cho anh cảm thấy ấm áp_tờ giấy 14
- Anh yêu em_tờ giấy 15
- Anh yêu em_tờ giấy 16

.....

.....

.....

- Anh yêu em_tờ giấy 113.

Nó đọc hoa cả mắt hết tất cả bóng bay nó nhìn xuống sàn nhà ” OMG gì đây ” nó nghĩ rồi lấy tay dụi mắt không phải hoa mắt.

- Táo_nó hét lên khi hàng chục quả táo đỏ chót xếp thành hình trái tim to đùng dưới sàn. Nó ngồi bệt xuống lấy táo lau lau rồi bỏ mồm gặm. Hắn tay cầm bó hoa đi từ trên lầu xuống nhìn thấy nó ngồi gặm táo ăn ngon lành thì trở mắt ra nhìn sau đó phì cười tiến lại gần nó.
- Vợ_hắn gọi.
- Hả_nó giật mình ngược mắt lên nhìn hắn.
- Tha lỗi cho anh nhé_hắn mỉm cười nói. Nó ngây ngất nhìn hắn hum nay hắn đẹp trai đến lạ nụ cười đầy nụ cười mà lâu nay nó không được thấy giờ lại xuất hiện nó mỉm cười gật đầu rồi chú tâm vào ăn típ.
- Anh chịu vợ lun đẩy trái tim đẹp vậy mà vợ nỡ phá nó_hắn phì cười nhìn nó nói
- Thì đằng nào mà chả phải ăn em ăn trước có sao đâu_nó nói rồi cắn phập 1 miếng táo to. Hắn cúi xuống hôn môi nó lấy đi lun miếng táo ngon lành của nó làm nó đờ như tượng.
- Hì thế thì anh ăn với_hắn vừa nhai vừa cười. Nó lườm hắn chấy áo.
- Táo đây ra đây sao anh không ăn lại ăn chanh của em_nó nói
- Ăn táo của vợ ăn rồi mới ngọt_hắn toe toét.
- Anh đi chết đi_nó bặm môi nói rồi tiện tay vợ quả táo ném cái ộp vào đầu hắn.
- Ui da_hắn kêu lên rồi lấy tay ôm đầu. Nó hốt hoảng chạy đến.
- Anh có sảo không?_nó lo lắng hỏi.
- U đầu anh rồi nè bắt đền vợ đây_hắn không nhẽo.
- Đầu em xem_nó gỡ tay hắn ra xem 1 mảng đỏ trên đầu.- Em xin lỗi em lỡ tay.
- Không pít đền đi_hắn chu mỏ
- Đền gì?_nó hỏi
- Hun cái ở đây_hắn vừa ní vừa chỉ tay vào mồm.
- O sao anh đau ở đây lại bắt em hun ở đây_nó nhăn mặt chỉ đầu rồi đến chỉ môi hắn.
- Thì hun ở đây nó lan truyền lên đây khỏi dần là vừa_hắn toe toét.
- Ủa sao kì vậy?_nó ngây ngô hỏi

- Kì hả? Zậy có hun hay không?_hắn nheo mắt.
- Ờ thì hun_nó hun cái chụp vào môi hắn - Xong .._nó chưa kịp nói hết câu đã bị hắn kéo lại hun thắm thiết. 1 hồi lâu hắn mới buông nó ra, chàng và nàng thở gấp.
- Chưa bào giờ em thấy không khí nó lại quan trọng như vậy_nó nói
- Thì giờ anh cho vợ thấy rồi còn gì_hắn cười toe. Nó lườm hắn rồi ngồi ăn táo típ.
- A táo_Zumy từ cửa đi vào reo lên.
- Cái con quỷ ăn mảnh kia nhieu táo như vậy mà không gọi tụi tao về ăn với lại ngồi ăn mình coi tròng nghen á_Suny bức xúc.
- Ai bểu tụi bây đi hú hí chi để tao về 1 mình giờ thì nhịn đi anh Bin nhảy_nó sủa sói rồi quay lại cười toe với Bin.
- Con quỷ?_2 chàng, 2 nàng đồng thanh rùi nhào vào ăn.
- Vợ ơi nhìn lên đây...tách..._hắn gọi nó ngược lên thì hắn chụp ảnh cái tách.
- Chụp cho bọn em lun_2 nhỏ đồng thanh nhào ào ôm nó chụp anh
- Chụp cho tao với vợ tao_Bin nói rồi ôm cổ Suny chụp
- Cả tao nữa_Bun nhảy vào. Thế là cả bọn cứ đứng tạo hình chụp ảnh. Xong chạy lại lấy điện thoại của hắn xem nó thì kệ vẫn ngồi ăn tì tì.
- Bun chụp tao với vợ tao 1 kiểu._hắn nhào vào ôm nó chụp thế là Bun chụp mỗi tay. Chụp xong hắn lon ton chạy ra lấy điện thoại xem ảnh tùm tùm cười.
- Vợ ơi! Lấy kiểu này làm ảnh cưới vợ chồng mình nha_hắn nhe răng cười nói.
- Đâu_cả bọn nhao vào xem rồi phá lên cười nó thì trở mặt nhìn. Hắn chụp thì đẹp rồi còn nó mồm phùng đầy táo mặt méo xẹo tóc tai bù xù, ảnh này mà làm ảnh cưới á ” Không” nó gào thét trong lòng vội nhấn nút xoa thì hắn nhanh tay lên giật lại.
- Ảnh cưới sao vợ lại xoa_hắn nhăn mặt.
- Cười khỉ ý xóa đi_nó xù lông quát
- Không_hắn kiên quyết cầm điện thoại chạy.
- Đứng lại, xóa đi_nó rượt theo chạy vòng quanh nhà cả bọn cười rữ rựi.
- Ui da_nó kêu lên ngồi bệt xuống
- Vợ sao đây có sao không?_hắn cahyj lại lo lắng hỏi nó túm ngay lấy hắn giật mình pít là bị lừa nhưng hắn không chạy được nữa ôm khư khư cái điện thoại.
- Chồng ơi xóa đi mà khi nào cưới chụp cái khác đi mà chồng_nó nũng nịu bày ra bộ mặt đáng iu nhất có thể.
- Nhưng anh thích cái này_hắn cố nói trong lòng nghĩ ” không được để bị lừa ”
- Nhưng em không thích xóa đi mà, chồng ơi_nó lay lay tay hắn
- Không là không mà_hắn không nhìn nó nữa cương quyết nói.
- Có xóa không?_nó nổi xung
- Không_hắn thẳng thừng
- Cho nói lại lần nữa có xóa không thì bảo, nhanh còn kịp_nó nghiêm giọng.
- Không mà_hắn nói - AAAAA sao lúc nào vợ cũng dùng chiêu này thế hahaha vợ chơi ăn gian hahaha_hắn lăn ra cười vì bị nó chọc lét lần thứ n kể từ ngày nó quen hắn.

- Chỉ có cách này mới trị được chồng có xóa không_ nó nghiêm rằng nghiêng lợi chọc nói.
 - Kh...ô...ng...hahahaha_hắn dẩy dựa cười tay vẫn nắm chặt cái điện thoại không buông.
 - XÓA_ nó quát
 - Thôi, thôi, anh xóa. anh xóa được chưa?_hắn đầu hàng vô điều kiện. Nó túm chặt lấy áo hắn sợ hắn chạy hắn đành mở điện thoại ra xóa trước mặt nó.
 - Đẩy anh xoa rồi đẩy nha_hắn cười nói
 - Xóa từ đầu có phải tốt hơn không cứ để người ta phải dùng vũ lực_nó nói rồi đứng dậy đi lên phòng. Cả bọn nhìn tụi nó cười nhăn nhở giờ mới thôi.
 - Mỗi hết cả môm_Zumy nói
 - Đau hết cả 2 má_Suny bóp má
 - Tụi nó gây nhau thì chán đến lúc lành thì ầm cả nhà_Bun nói
 - Chỉ có Bi mới trị được thằng Kin_Bin nói. Rồi cả bọn về phòng mình. Hắn thì nằm thở xong cũng lên phòng.
- Nó mệt mỏi lên phòng tắm rồi lăn ra ngủ không pít trời đất là gì. Lúc sau hắn vào thấy nó ngủ cũng leo lên giường nằm ôm nó ngủ.
- Bun và Bin thì nấu cơm 2 nhỏ kia thì nằm vắt vẻo xem tivi. Nó tựa mình vòng tay ôm hắn khiến hắn tỉnh mĩ cười ngắm nó. Tay nó nắn nắn lưng hắn.
- Quái gối gì mà vừa mềm vừa ẩm ẩm thế nhỉ?_nó không mở mắt nói. Hắn píp mồm cười.Nó mở toang mắt hình ảnh hắn nằm cười nhìn nó đập thẳng vào mắt nó nó đảo mắt nhìn khắp phòng.
 - Phòng em mà._nó nói
 - Thì anh có bảo là phòng anh đâu._hắn cười nói
 - Thế sao anh nằm giường em_nó hỏi
 - Anh vào nằm chung với vợ không được à_hắn nói rồi dụi đầu vào ngực nó - Anh ngủ nha vợ.
- Nó đơ như cây cơ ” mặt anh ta đang để đầu thế này ” nó nghĩ rồi đẩy người mình lùi xuống gối đầu lên tay hắn quàng tay qua người hắn. Hắn mỉm cười ôm chôn lấy thân hình nhỏ bé của nó nói.
- Vợ ơi! Anh iu vợ lắm
 - Em cũng iu chồng_nó nói nhỏ.
 - Gì cơ em vừa nói gì_hắn nghe nó nói mà giật mình nó nói iu hắn đấy hắn mừng rỡ nhìn thẳng mặt nó hỏi như xác thực.
 - Anh không nghe mất quyền lợi_nó cười nói
 - Đi mà nói lại cho anh nghe đi mà vợ_hắn nũng nịu đáng iu
 - 1 lần nữa thôi nhé anh không nghe kỹ thì đừng hỏi lại_nó nói rồi hun nhẹ vào môi hắn xong nói_ Em iu anh.
- Hắn đơ như cây cơ thật sự là hồn hắn đang bay lên 9 tầng mây hỏi thăm các vị tiên bối rồi. Nó phì cười nhìn hắn rồi ôm hắn dụi dụi đầu vào ngực hắn. Cái ôm của nó khiến hắn tím cười khanh khách ôm chặt lấy nó miệng vẫn ngoác ra cười. 1 lúc sau Bun gọi tụi nó xuống ăn tối. Hắn ngồi vào bàn mà cứ ngơ ngác rồi lại tủm tủm cười. Khiến ai cũng thắc mắc.
- Không sốt nhiệt độ bình thường._Bin sờ chán hắn rồi lại sờ chán mình nói, hắn vẫn giữ nguyên trạng thái đấy.
 - Bi thằng đó sao vậy_Bun nhìn hắn hỏi nó

- Bi mày làm gì anh Kin mà anh ý như vậy đây_Suny thắc mắc hỏi. Nó nhún vai ra chuyện là ” tao đâu có làm gì ”
- Alo trị châu quỳ đây hả ở đây có 1 thằng điên chồn_Bin cầm điện thoại vờ gọi hấn giật mình giật lấy điện thoại lờm Bin rồi quay xang nó cười tươi rói.
- Vợ ăn cái này đi ngon lắm, cái này nữa,..._hấn gấp 1 đồng thức ăn cho nó rồi lại chống cằm nhìn nó cười.
- Đấy tỉnh được 1 tẹo lại lên cơn nữa rồi_Bin nhìn hấn nói rồi cả bọn quay xang nhìn nó đang vừa ăn vừa cười. 1 lúc sau nó ăn xong đứng dậy mọi người mới bắt đầu ăn.

15. Chương 12 Tt

Hấn ăn nhanh rồi cầm táo lên phòng nó làm cả bọn lại trở mắt nhìn.

- Thằng này hum nay nó sao thế nhỉ?_Bun thắc mắc cả bọn nhún vai rồi lại ăn.
 - Vợ ơi?_hấn đẩy cửa bước vào.
 - Anh không ăn cơm à?_nó thắc mắc vì nó mới lên được 1 tẹo mà.
 - Anh ăn rồi vợ ăn táo nè_hấn cười tít mắt.
 - Ăn gì nhanh vậy_nó thắc mắc
 - Chuyện anh mà lì hì_hấn cười.- Mà vợ ơi?_hấn gọi
 - Dạ_nó ngoan ngoãn.
 - Chuyện của Ân tại sao vợ giấu anh tự mình chịu đựng vậy?_hấn nghiêm nghị hỏi.
 - Anh có nghe em nói không hay là chỉ nghe Ân, chính anh bảo Ân ngoan hiền nếu em nói chắc gì anh đã tin_nó thản nhiên nói.
 - Nhưng mà vợ cũng không được giấu anh chứ. Anh xin lỗi vợ tất cả là tại anh._mặt hấn bùn thiu
 - Thôi không sao chuyện qua rồi nhắc lại chi cho đau đầu._nó nói
 - Ừm nhưng lần sau có chuyện gì vợ cũng phải nói cho anh pít nha_hấn nói
 - Em pít rùi_nó xị mặt.
 - Hì thôi anh về đi tắm đây_hấn xoa đầu nói
 - Đi đi ông bốc mùi này giờ hehe_nó chêu
 - Đã thế ứ đi nữa hề hề_hấn vừa nói vừa ôm đầu nó dí sát vào người mình làm nó nhăn mũi xong cười sảng sặc. Chêu nhau 1 lúc hấn mới chịu về. Nó xuống sân nằm ở bãi cỏ ngược lên nhìn bầu trời đầy sao khê mím cười
 - Ê tương tư ai zậy?_Suny đập vai nó rùi nằm xuống với nó.
 - Tao tương tư mày đó haha_nó chêu rùi cười
 - Ui hạnh phúc quá ta hun cái nào_Suny chêu lại chu mỏ hun nó nó nhăn mặt đẩy Suny ra 2 nhỏ cứ đùa nhau mãi cho đến khi Bun gọi mới vào đi ngủ.
- Sáng hum sau nó dậy xuống nhà mở tủ bếp thì thấy mấy gói bột mỳ nó cầm lên ngẫm ngía đăm chiêu suy nghĩ 1 cái gì đó.
- Vợ! Em làm gì đây?_hấn đi xuống hỏi
 - Em mún làm bánh nhưng hông pít làm_nó nhăn mặt
 - Để anh xem nào_hấn cầm gói bột mì đọc hướng dẫn. Nó chạy lên phòng cầm quyển sách hướng dẫn nấu ăn xuống đọc rồi nói

- Anh xé túi bột ra đi_nó nói, hấn kéo xoẹt bột rơi hết vào người hấn nó trở mắt nhìn rồi lẩn ra cười.
- Hahaha nhìn mặt anh bần cười quá haha_nó lẩn lộn khi thấy người hấn mặt hấn dính toàn bột mỳ mặt méo sẹo. Hấn tức khí lấy 1 ít bột mì còn trong túi ném vào người nó.
- Hahaha mặt em cũng không kém phần long trọng_hấn cười sằng sặc nó mặt méo thấy thương.
- Hahahaha ôi người bột mỳ hahaha_Suny, Zummy, Bin, Bun xuống nhìn thấy phá lên cười. Nó và hấn tức khí bóc ới bột mỳ ném vào người Suny, Zummy, Bin, Bun rồi ôm nhau cười. Thế là màn ném bột mỳ bắt đầu nhìn ai cũng trắng bệch chơi chán tụi nó về phòng đi tắm. Ngày ngày trôi qua tụi nó vui cười bên nhau rồi lại giờ trò chọc phá liệu những ngày đó kéo dài được bao lâu.

16. Chương 13

Sáng hôm đó ở trong phòng Bun chuông điện thoại reo Bun bắt máy.

- Alo, bác Phúc à.....sao....đã tìm thấy chưa....được rồi....từ từ đừng manh động hấn sẽ làm liều đây tôi sẽ nghĩ cách....được rồi tôi pít rồi_Bun nói chuyện điện thoại xong vội vàng đi xuống nhà. Nó đang ngồi cầm cốc nước vừa uống vừa xem tivi.
- Bi..._Bun chần trờ gọi nó.
- Dạ có chuyện gì vậy hai_nó nhìn Bun hỏi
- Ba.....ba.....ba bị Max bắt cóc rồi_Bun ấp úng nói vì sợ nó sốc nhưng anh không thể không nói vì chỉ có nó mới cứu được ba thôi.
- Choang_chiếc cốc trên tay nó rơi xuống đất vỡ vụn 1 giọt nước mắt rơi. Bun thấy thế chạy ôm nó.
- Bi em bình tĩnh nghe anh nói nè ba không bị gì hấn chỉ mún gặp em nên mới bắt ba ra uy hiếp thôi hấn không làm hại ba đâu_Bun vội vàng giải thích.
- Bi mày đừng thế mà Bi ơi_Zummy và Suny khóc lay lay người nó. Hấn thấy tình trạng nó thế nhào vào ôm nó
- Vợ nhìn anh nè vợ ba không sao đâu ba vẫn an toàn vợ đừng thế nhìn anh này. Nó vẫn ngồi đấy 2 hàng nước mắt rơi ướt khuôn mặt nó bít Max là người như thế nào ba mà rơi vào tay hấn sẽ khó thoát.

Triệu Đình Bảo (Mã) 26 tuổi là 1 người mưu mô hiểm độc. Sau khi mẹ nó chết ba nó vì lo cho nó bị bắt cóc lần 2 nên chính tay ông đã đào tạo Max trở thành vệ sĩ bảo vệ cho nó sau khi ông rút khỏi giang hồ làm ăn chân chính. 1 thời gian lâu sau ông phát hiện con người của Max khá hiểm độc, suy nghĩ hơi tiêu cực bắt cần đòi Max lại iu Bi tha thiết sợ hấn sẽ làm tổn hại đến Bi nên ông đã đuổi Max đi và cho cô lên lút về Việt Nam. Max do tức giận nên đã bắt ông để uy hiếp mún gặp Bi và bắt nhỏ tình nguyện theo hấn.

Chuông điện thoại Bun lại reo Bun bắt máy vội

- Sao....được tui sẽ đến ngay_nói rồi Bun đập máy quay xsang nhìn nó.._Bi_Bun gọi
- Max đang ở đâu_nó lau nước mắt lên tiếng.
- Max đã đưa ba về Việt Nam phát hiện người của ta đã theo dõi nên đã đưa ba ra gần bờ vực rồi Bi em..._Bun trấn trờ nói
- Đi thôi._nó lạnh lùng nói
- Bi hứa với anh dù có chuyện gì em cũng không được đến gần Max chỉ cần khuyên nhủ Max, Max sẽ nghe em thôi hứa với anh được không_Bun gĩ nó lại nói
- Em bít rùi anh đưa em đi_nó nói
- Tụi tui đi với

Thế là cả bọn lên xe phi 1 mạch đi đến nơi bác Phúc với 1 nhóm người ở đó Max kẻ dao vào cổ ba nó đứng gần bờ vực

- Các người đừng tiến lại đây nếu không ông ta sẽ chết Bi đâu tại sao các người không cho ta gặp Bi_Max hét lên hăm dọa
 - BA_nó chạy lại nhìn thấy thế thì hét lên
 - Bi em đây rồi Bi anh nhớ em quá_Max nhìn thấy nó sung sướng nói.
 - Max anh thả ba em ra đi em xin anh , em xin anh mà thả ba em ra đi huhu_nó khóc lóc quỳ xin Max
 - Bi em đừng khóc đừng khóc mà bọn họ chia cắt chúng ta anh đã tìm được em rồi anh sẽ không bao giờ xa em nữa đâu_Max nhìn nó xót xa nói.
 - Max anh thả ba em ra đi ba em không hề chia cắt anh với em là tại em em mún về Việt Nam , em chỉ coi anh là người anh trai thôi Max huhuhuhuhuhuhu_Nó vừa khóc vừa nói
 - Không em nói dối anh không mún làm anh trai em anh không mún_Max hoảng loạn lắc đầu nguây nguẩy.
 - Bi con đừng lại đây không phải lo cho ba con không được lại đây_Ba nó hốt hoảng khi thấy nó từ từ tiến lại gần.
 - Max anh thả ba em ra đi có gì thì từ từ nói em sẽ theo anh anh đừng làm hại ba em nếu không em sẽ chết trước mặt anh_Nó từ từ đi đến nói trong nước mắt
 - Bi_Max kêu lên rồi từ từ bỏ dao ra khỏi cổ ba nó. Ba nói nhân cơ hội chạy ra kéo tay nó chạy Max giật mình rút súng ra bắn
 - KHÔNG BA_nó hét lên rồi chạy ra đỡ cho Ba nó. Thời gian như ngừng lại tất cả bàng hoàng nó từ từ ngã xuống Max đưa tay đỡ lấy nó.
 - BIIIIII_tất cả hét lên chạy đến chỗ nó thì Max cầm súng giơ lên
 - Các người đừng qua đây tất cả là tại các người các người đã hại chết Bi_Max hét lên - Bi em đừng ợ anh sẽ đến bên em sẽ chăm sóc bảo vệ cho em em đừng sợ chờ anh_Max nói rồi bế nó nhảy xuống vực thẳm.
 - KHÔNG MAX_tất cả hét lên túm lấy Max nhưng không kịp.
 - Bi_Suny và Zumy thốt lên rồi ngất. Hắn nằm chết lặng nhìn xuống vực thẳm Người con gái hắn iu đang ở dưới đấy. Hắn đứng dậy định nhảy xuống dưới thì Bin giữ lại.
 - MÀY BỎ TAO RA TAO PHẢI XUỐNG ĐÂY VỚI BI BỎ RA_hắn quát. Bin đập mạnh sau gáy hắn khiến hắn bất tỉnh.
 - Bi_ba nó chết lặng thốt lên rồi lên cơn đau tim.
 - Lão gia_bác Phúc hốt hoảng rồi đưa ba nó đi viện.
 - Bun quỳ xuống 2 hàng nước mắt anh rơi nhìn xuống vực thẳm bảo bối của anh bảo bối của anh đã rơi xuống đó không Bi sẽ không chết anh phải đi tìm Bi Bun nghĩ rồi đứng dậy đi
 - Bun mày định đi đâu?_Bin hỏi khi thấy Bun lên xe
 - Tao đi tìm Bi_Bun trả lời
 - Về nhà đã tìm hiểu đường đi rồi cả bọn đi tìm Bi sẽ không sao đâu_Bin trấn an nhưng trong lòng anh đang sợ tê tái.
- Bin đưa cả bọn về nhà bấy giờ hắn mới tỉnh.
- Bi_hắn tỉnh hoảng loạn gọi
 - Kín mày bình tĩnh đi giờ việc quan trọng là phải đi tìm Bi tao tin là Bi vẫn còn sống_Bin thấy vậy vội trấn an hắn. Hắn cố kiềm nén sự sợ hãi nghe lời Bin tìm hiểu địa hình ở đó để đi tìm nó
 - Anh, Bi đâu?_2 nhỏ tỉnh hốt hoảng hỏi Bin
 - 2 em cũng bình tĩnh đi trong trường hợp này phải bình tĩnh thì mới tìm ra Bi_Bin nói

- Bi huhuhuhuhu_2 nhỏ khóc nấc lên.
 - Hắn và Bun đứng dậy đi Bin vội hỏi
 - Tụi mày đi đâu đấy
 - Tao đi tìm Bi tìm hiểu được địa hình rồi
 - Tao đi nữa
 - Tụi em cũng đi
- Thế là cả bọn lên xe theo bản đồ xuống dưới vực thăm tìm nó.

17. Chương 13.2

Đã 2 ngày 2 đêm tụi hắn đi tìm mà hết các làng chài mà chẳng thấy tung tích nó đâu hum nay là đêm thứ 3 cũng là đến làng chài cuối cùng tụi hắn đi trên nền cát ai ai cũng mệt mỏi và nghe được cuộc nói chuyện của 2 đứa trẻ:

- Thiên thần đã tỉnh dậy chưa?_bé trai hỏi
- Chưa từ lúc chú đưa về thiên thần vẫn chưa tỉnh chú nói là biển đã đưa thiên thần đến cho ta thì biển sẽ làm thiên thần tỉnh lại thôi hi hi_bé gái vừa nói vừa cười.
- Em bé có thể cho anh pít thiên thần bọn em nói như thế nào không?_hắn vội vàng đến cho 2 đứa nhỏ hỏi.
- Dạ thiên thần đẹp lắm em chưa thấy ai đẹp như chị ấy đó anh nhưng mà từ lúc về đây chị ấy toàn ngủ chẳng chịu dậy chơi với em_bé gái hớn hờ kể rồi xụ mặt xuống.
- Có thể dẫn tụi chị đến xem thiên thần được không?_Zumy hỏi. Con bé mỉm cười kéo tay Zumy đi cả bọn đi theo vào 1 ngôi nhà 1 bà lão đứng ngoài cửa.
- Bà chị này mún xem thiên thần hi_bé toe toét
- Các cô các cậu là?_bà cụ thắc mắc
- Dạ chúng cháu xuống đây tìm người bà có thể..?_Bin chưa nói hết câu thì bà cụ mở cửa đi vào cả bọn đi theo.
- Chị thiên thần nè_bé chỉ vào nó đang nằm trên giường. Hắn sững sờ người con gái hắn iu nằm ở đây trước mặt hắn nó chưa chết hắn run run đến cạnh nó ôm chầm lấy nó vỡ òa. Bun, Suny và Zumy cũng chẳng khác gì hắn ứa vào ôm nó nức nở.
- Con trai ta đi đánh cả bắt gặp nên đã vớt cô bé đưa về đây còn thấy 1 người con trai nữa nhưng cậu ta bị đập đầu vào tảng đá nên đã...._bà cụ kể với Bin. - Cô bé yếu lắm viên đạn vẫn chưa được lấy ra do ở đây không đủ quân tư trang các cậu phải đưa cô bé về thành phố mổ lấy viên đạn ra gấp nếu không lão sợ cô bé không qua khỏi._bà cụ từ tốn nói.
- Dạ con cảm ơn cụ con cảm ơn gia đình đã cứu giúp em con. Con xin phép đưa lun em ấy về thành phố để phẫu thuật ạ_Bin lễ phép. Bà cụ mỉm cười gật đầu. Hắn bế nó đi bé con liền giữ lại.
- Anh đưa thiên thần của em đi đâu_bé dưng dưng
- Bé ngoan chị phải đưa thiên thần đi bệnh viện nếu không thiên thần sẽ không tỉnh lại được_Suny dỗ dành
- Ờ để anh chị ấy đưa đi đi_bà cụ nói
- Khi nào thiên thần tỉnh lại chị bảo chị ấy đến chơi với em nhé_con bé xụi xụi nói.

- Ừm chị sẽ bảo_Zumy xoa đầu bé rồi cả bọn bế nó ra xe phi thẳng lên bệnh viện thành phố. Bun gọi cho bác sĩ Shin đến bệnh viện gấp để phẫu thuật cho nó. Đứng chờ ở ngoài lòng ai cũng lo lắng, hoang mang đứng ngồi không yên. 5 tiếng sau bác sĩ Shin bước ra cả bọn ùa ra hỏi

- Bác sĩ Shin Bi sao rồi?_cả bọn đồng thanh.

- Ca phẫu thuật thành công nhưng..._bác sĩ Shin e dè

- Nhưng sao?_cả bọn hỏi dồn

- Đã lấy được viên đạn ra nhưng tỉnh dậy hay không phải nhờ vào ý trí của tiểu thư_bác sĩ Shin nói rồi bước đi. Cả bọn dường như chết lặng chỉ dựa vào lý trí sao. Hấn lặng lẽ đẩy cửa bước vào nhìn người con gái trước mặt mà lòng xót xa.

- Vợ!_hấn thốt lên nước mắt lăn dài trên má. Cả bọn nhìn thấy nó như thế không cầm được nước mắt. 1 lúc sau Bin lau nước mắt nói

- Mọi người về nghỉ ngơi đi Bi sẽ tỉnh lại thôi con bé nó iu đời lắm sẽ tỉnh lại thôi, Bi tỉnh lại thấy mọi người như vậy sẽ không vui đâu_Bin khuyên giải.- Bun về thôi, Suny, Zumy, Kin

- Mọi người về nghỉ ngơi đi tui ở lại với Bi_Hấn nói rồi quay xang nhìn nó

- Ừm thế mà ở lại nha bọn tao về thay đồ rồi vào_Bin nói rồi cả bọn đi về.

Hấn ngồi đó nắm tay nhìn nó mà lòng hấn đau quặn thắt.

- Vợ, anh đợi vợ anh sẽ ngồi đây đợi vợ nhanh tỉnh lại nha_Hấn nói rồi cứ ngồi nhìn mí mắt nó mong sẽ động đậy

Sáng hôm sau mọi người đến thấy hấn vẫn ngồi nguyên như thế mà thương xót

- Kin mà về nghỉ ngơi tí đi bọn tao ở đây với Bi_Bin nói

- Tao không sao mà cứ kệ tao_Hấn nói nhưng vẫn nhìn nó

- Kin mà cứ như vậy Bi tỉnh lại sẽ không vui đâu tao sợ lúc Bi tỉnh lại thì mà khụy lun mất nghe lời tao đi Kin về nghỉ ngơi tạo đi mà ở đây cả đêm rồi_Bin khuyên

- Ừm đúng đấy Kin mà về ăn chút gì đi_Bun thêm vào. Hấn lặng lẽ đứng dậy nói

- Vậy tao về thay đồ xong tao tới bọn mà ở lại trông Bi nhé_nói rồi đi thẳng.

Cả bọn ngồi quây quanh nó Sumy và Zumy kể chuyện cho nó nghe. 1 tuần trôi qua nó vẫn nằm in bất động như vậy ngày nào hấn cũng ở lại trông nó hấn cũng đã bình tĩnh lại pít tự lo ình chờ ngày nó tỉnh lại cả bọn cũng nghỉ lun học thay phiên nhau ở lại kể chuyện cho nó nghe.

- Bác_hấn kêu lên khi thấy ba nuôi nó tức hiệu trưởng trường.

- Bác đi công tác về mới nghe được tin Bi sao rồi_cha nuôi nó hỏi

- Cô ấy vẫn chưa tỉnh lại_hấn bần rầu nói.- Thôi bác ngồi đây chơi với cô ấy con đi lấy ít nước nha_hấn nói rồi bỏ ra ngoài. 1 lúc sau hấn vào mời hiệu trưởng nước

- Thôi bác phải về trường đây con ở lại với nó nhé_ba nuôi nó đứng dậy

- Để con tiễn bác_hấn nói rồi cùng hiệu trưởng ra ngoài. Lúc về hấn thấy y tá hốt hoảng chạy lên chạy xuống hấn lo sợ chạy đến giữ cô y tá lại hỏi

- Có chuyện gì thế?

- Bệnh nhân phòng 305 đột nhiên có chuyển biến xấu bác sĩ đang cấp cứu

Câu nói của y tá khiến hấn khụy lun xuống đất nước mắt lăn dài.

- Kin có chuyện gì vậy_cả bọn vào thấy hấn như thế hốt hoảng hỏi.

Hấn không trả lời mắt nhìn vào cánh cửa khép kín. Cả bọn nhìn hấn như hiểu ra vấn đề 2 nhỏ khóc nức lên,

- Cách_bác sĩ Shin mở cửa bước ra.
- Sao rồi bác sĩ_Bin chạy lại hỏi vì giờ chỉ có mỗi Bin thuộc dạng bình tĩnh nhất.
- Xin lỗi chúng tôi đã cố gắng hết sức tiểu thư không qua khỏi_bác sĩ Shin bèn thăm nói.
- Đoàn_sét đánh ngang tai Bin, Bun khụy xuống, 2 nhỏ ngã ngay tại chỗ.

Sau đám tang nó hần như người điên giam mình trong phòng

18. Chương 13.3

Sau đám tang nó hần như người điên giam mình trong phòng uống rượu nhìn hình nó trong điện thoại cười 1 mình nhưng nước mắt vẫn lăn dài, hết uống hết cười hần lại đập phá đồ đạc ai đến gõ cửa hần đều đuổi mẹ hần khóc nức lên vì thương xót con mình. Bun cũng tình trạng như hần nhưng đỡ hơn vì có Zummy bên cạnh an ủi. Bin và Suny cả ngày bần thần không nói không cười với ai. Ba nó lên cơn đau tim rồi đột quỵ ngay lúc nó rơi xuống vực thăm đến giờ vẫn chưa tỉnh. Tin tức lan truyền cổ phiếu tập đoàn ba nó xuống dốc chậm trọng có nguy cơ phá sản. Bun sau 1 thời gian tĩnh tâm lại lao đầu vào công việc để dựng lại tập đoàn thoát khỏi cơn khủng hoảng. Zummy chăm sóc Bun giúp Bun trong công việc. Hần như người điên trong 1 thời gian dài do nước mắt của mẹ hần tĩnh tâm lại rồi cũng lao đầu vào công việc tiếp quản công ty ba hần. Hần trở thành 1 tảng băng thật sự, làm việc ngày đêm khi không lại uống rượu nhằm mục đích quên nó quên đi người con gái hần iu da diết ,điên cuồng. Bun và Suny thành lập công ty rồi cũng ngày ngày làm việc không nói, không cười. Ngày ngày cứ thế trôi đi chẳng ai tìm thấy được niềm vui trong cuộc sống đối với mọi người nó là thiên thần là niềm vui của họ khi mất nó rồi nụ cười trên môi họ cũng mất đi hoàn toàn trở thành 1 cái xác không hồn chỉ pít đến công việc.

19. Chương 14 - End

3 năm sau

Tại New York trong 1 phòng làm việc dành cho giám đốc 1 cô gái đang cặm cụi với văn kiện cần làm gấp đột nhiên cơn đau đầu lại tái phát, vâng cô gái đó chính là nó. Nó đau đốn lục tìm thuốc.

- Cách_tiếng mở cửa bước vào - Bi! con có sao không?_cha nuôi nó lo lắng đỡ nó hỏi
- Ba ơi thuốc_nó nặng nhọc đau đốn nói, ba nuôi nó lục tìm thuốc cho nó uống.
- Ba thấy dạo này con đau đầu nhiều hơn rồi con phải làm phẫu thuật_thôi_ba nó nói khi cơn đau đầu của nó đã hết.
- Vâng con về Việt Nam ký hợp đồng xong con sẽ phẫu thuật._nó nói
- Con cũng phải pít giữ gìn sức khỏe chứ cứ suốt ngày lao đầu vào công việc ba lo sức khỏe của con không chịu nổi_ba nuôi nó lo lắng
- Không sao đâu ba, mà ba đến đây có chuyện gì không ba?_nó hỏi
- Ba đến báo cho con là chiều nay ba về Việt Nam lun để sắp xếp 1 số công việc xong con về sau nhé_ba nuôi nó nói
- Vâng con giải quyết xong công việc ở đây con sẽ về liền_nó trả lời
- Ừm thôi ba đi đây con gấn giữ sức đừng làm việc nhiều quá nha_ba nó dặn dò
- Vâng con bít rồi ba_nó mỉm cười.

Tại Việt Nam, trong tổng công ty ô tô đứng đầu nước tại 1 phòng làm việc lớn 1 người con trai đang cầm cúi xem mẫu sản phẩm đôi lúc lại nhìn vào tấm ảnh 1 người con gái đặt ở bên cạnh khẽ cười bần.

- Cốc...cốc....Vào đi_hần lạnh lùng khi nghe tiếng gõ cửa.

- Cháu trai của ta_bác hần mỉm cười gọi.

- Bác_hần ngẩng mặt lên

- Sao cháu trai bận rộn quá có thời gian rảnh ngồi uống với lão già này 1 ly trà không?_bác hần vừa cười vừa nói

- Bác về khi nào vậy bác ngồi xuống đây_hần đi ra mời ba nuôi nó ngồi.

- Bác vừa mới về, nhìn con hốc hác quá _bác hần nói. Hần mỉm cười bần không nói gì đưa tách trà cho bác.

- Thực ra bác về là có chuyện mún nói với con_ba nó hớp 1 hụm trà nói

- Có chuyện gì thế bác_hần tay cầm ly trà thắc mắc thắc mắc.

- Bi..Bi nó vẫn còn sống_ba nuôi nó e dè

- Choang_ly trà trên tay hần rơi xuống vỡ tan.- Bác...bác nói sao?_hần lắp bắp ngỡ ngàng.

- Mấy năm về trước ta đến thăm nó rồi con ra lấy nước thì vừa hay nó tỉnh dậy nó cảm thấy chân mình không có cảm giác nó khóc nó hoảng loạn bác sĩ Shin nói nó khó có thể đi được nữa và nó nhờ ba giúp nó giả chết để xang bên Mỹ chữa trị vì nó không mún làm gánh nặng cho con và gia đình nên bác đồng ý nó xang bên Mỹ tập vật lý trị liệu thật không ngờ là nó đã đi lại được sau hơn 2 năm tập luyện. Nó vui lắm nó tính sẽ về Việt Nam gặp con và mọi người nhưng không ngờ khi nó tới bệnh viện kiểm tra tổng quát lại thì bác sĩ nói đầu nó có máu tụ do di chứng của vụ tai nạn nên phải phẫu thuật nhưng cơ hội thành công chỉ có 30% vì máu tụ ở vùng nguy hiểm nếu không phẫu thuật thì nó chỉ sống thêm được 3 năm nữa. Nó đau lòng lắm nó xin bác cho nó làm ở công ty bên đó và từ đấy nó lao đầu vào công việc bác cũng khuyên nó đi phẫu thuật dù cơ hội mong manh nhưng vẫn phải thử và nó đã đồng ý nhưng nó chẳng quan tâm gì đến sức khỏe suốt ngày chỉ có làm việc. Đạo này cơn đau đầu của nó tái phát nhiều hơn bác đã khuyên nó làm phẫu thuật ngay nếu không sẽ nguy hiểm nó bảo khi nó về Việt Nam ký xong bản hợp đồng với công ty Đại Thị 1 trong số công ty trong tập đoàn của con rồi nó sẽ phẫu thuật_ba nuôi nó kể 1 lèo không ngừng nghỉ. Những lời ba nuôi nó nói như mũi dao đâm thẳng vào tim hần ông trời thật bất chêu người tại sao lại đối xử với nó như thế chứ.

- Hiện giờ Bi đang ở đâu ạ?_hần hỏi

- Mai nó sẽ về ký hợp đồng với công ty con. Bác nghĩ bác nên nói cho con pít chuyện để con ở bên nó lúc nó phẫu thuật như thế nó sẽ mạnh mẽ hơn để vượt qua._ba nuôi nó nói

Hần thần thờ, hần hận nó, nó làm cho hần khổ sở suốt bao nhiêu năm qua chỉ để quên nó, hần thương người con gái bé nhỏ hần iu lun 1 mình chịu đựng nỗi đau hần khóc 1 giọt nước mắt tưởng chừng như đã cạn nay lại xuất hiện.

Sáng hôm sau tại sân bay Tân Sơn Nhất 1 người con gái mặc bộ đồ công sở tay bê 1 đồng tài liệu búi tóc màu hạt dẻ xoắn nhẹ đến thắt lưng 2 má phúng phính đôi môi có phần nhợt nhạt hơn đang tiến về chiếc xe BMW đậu sẵn ở ngoài.

- Ai mất kính, ai giầy độn hông..._chuông điện thoại của nó reo lên.

- Alo....tôi về rồi...sao...quán cà phê Love Story á....ừ...tôi sẽ đến đó...._nó trả lời điện thoại xong khẽ nhún mày " quá kỳ hợp đồng mà ở quán cà phê à " nó nghĩ.

Đến nơi nó mở cửa bước vào hần nhìn thấy nó, người con gái hần ngày đêm thương nhớ vẫn còn sống cô ấy đang đứng trước mặt hần đây. Vẫn khuôn mặt ấy nhưng có phần kém hồng hào hơn, vẫn đôi môi ấy nhưng nhợt nhạt hơn, vẫn đôi mắt ấy, mái tóc ấy làm cho hần nhớ như điên như dại.

Nó nhìn thấy hần ngỡ ngàng tài liệu trong tay đột nhiên rơi xuống người đàn ông nó yêu thương người mà nó đang chôn tránh suốt bao nhiêu năm qua đang ngồi ở đây đang nhìn nó. Không nó không thể gặp hần nếu không nó sẽ không đủ can đảm để phẫu thuật mất nó sợ nó sẽ không được nhìn thấy hần nữa nó bỏ chạy, chạy thật nhanh nước mắt nó nhoe đi nó rẽ vào con hẻm nhỏ đứng khóc. Đột nhiên 1 vòng tay ôm lấy eo nó hơi thở phả vào cổ nó giọt nước mắt rơi xuống tay nó. Nó chết lặng.

- Vợ...bắt được em rồi...anh nhớ vợ lắm_hắn vừa khóc vừa nói. Không nó không thể thể nó không thể cho hắn pít nó vẫn còn sống không được.
 - Anh nhận nhầm người rồi_nó đẩy hắn ra lạnh lùng nói. Nhìn người con trai trước mặt nó đang khóc tim nó đau thắt lại. Hắn kéo nó lại ôm lấy nó thật chặt.
 - Vợ đừng giấu anh nữa bác kể cho anh nghe hết rồi, Anh sẽ ở bên cạnh vợ, anh sẽ không rời xa vợ nữa đâu. Xin vợ, vợ đừng bỏ anh mà anh đau lắm không có vợ anh như 1 cái xác không hồn không còn niềm vui trong cuộc sống, anh cầu xin vợ đừng bỏ anh, anh yêu vợ lắm_hắn nói. Nước mắt nó rơi ra như mưa nó đau, đau lắm, nó vòng tay ôm chặt lấy hắn để vơi đi nỗi nhớ thương trong nó, nó cũng yêu hắn iu hắn rất nhiều. Hắn hôn nó 1 nụ hôn sâu và nó cũng đáp trả. Sau 1 lúc khóc như mưa ôm hôn nhau thấm thiết hắn mỉm cười lau nước mắt cho nó nói.
 - Ngoan, đừng khóc nữa như mèo ý, giờ anh đưa vợ về nhé.
 - Không, anh, em không muốn ọi người pít em còn sống để mai làm phẫu thuật nếu em còn sống thì em sẽ đến gặp mọi người nếu em...._nó chưa nói hết câu hắn đã hôn nó chặn họng.
 - Được rồi đợi mai phẫu thuật xong anh sẽ đưa vợ về _hắn buông nó ra nhẹ nhàng
 - Nhưng..._nó mún nói nữa.
 - Không nhưng nhị gì hết vợ đừng suy nghĩ lung tung pít chưa? giờ anh đưa em về khách sạn._hắn nói rồi dắt nó đi nó mỉm cười ngoan ngoãn đi theo.
- Hắn đưa nó đến 1 khách sạn lớn thuê 1 phòng Vip rồi đưa nó lên.
- Vợ nghỉ đi anh đi mua ít đồ ăn cho vợ._hắn nói
 - Anh không về công ty à?_nó hỏi
 - Không, bỏ hết anh ở đây với vợ_hắn cười nói rồi đi ra ngoài. Nó đi tắm ngâm mình trong bồn tắm lâu rồi nó mới có cảm giác thoải mái như thế này. Tắm xong nó đi ra đột nhiên lại lên cơn đau đầu, choáng váng nó lục tìm thuốc mắt nó hoa cả đi không nhìn thấy rõ được.
 - Cách_hắn mở cửa bước vào thấy nó ôm đầu nằm dưới sàn đau đớn hốt hoảng chạy lại - Vợ
 - Thuốc_nó nói rồi tay chỉ vào túi xách, hắn vội chạy đến lấy thuốc cho nó uống 1 lát thì nó tỉnh. Hắn nhìn nó xót xa.
 - Vợ đã đỡ chưa_hắn lo lắng
 - Em không sao nữa rồi hì_nó cười toe.
 - Vợ còn cười được nữa à làm anh hết hồn._hắn mắng iu nó.
 - Em đói_nó nũng nịu
 - Đây anh mua đồ ăn cho vợ nè_hắn mua cho nó bánh pizza với hộp sữa nó ngồi ăn ngau ngáu. Ăn xong nó lên giường nằm ngủ rất vô tư. Hắn phì cười cởi áo véc lên giường ôm nó ngủ. Lâu lắm rồi nó và cả hắn mới có được giấc ngủ ngon và dài như vậy.
- Sáng hôm sau hắn đưa nó đến bệnh viện làm phẫu thuật.
- Hứa với anh vợ phải cố gắng kiên cường lên nhé anh sẽ đợi vợ_hắn nói trước khi nó vào phòng phẫu thuật. Nó không nói gì mỉm cười gật đầu. Cánh cửa phòng đóng lại trong người hắn dâng lên 1 nỗi lo sợ vô cùng hắn cứ đi đi, đi lại trước cửa chân tay run run thầm nguyện cầu cho nó qua khỏi.
- Trong phòng phẫu thuật bác sĩ Shin mồ hôi chảy như mưa tay dao tay kéo cố gắng cứu nó.
- Tít...tít....tinh....Tim ngừng đập_1 y tá kêu lên khi thấy máy kêu.
 - Kích tim_bác sĩ Shin nói rồi dùng dụng cụ kích tim.

Nó đang ở 1 nơi nào đó tối lắm, nó cố mở căng mắt ra để tìm thấy đường đi nhưng không thể nó mệt quá rồi có 1 ánh sáng đi đến nó nheo mắt nhìn theo ánh sáng đó là mẹ đúng mẹ nó rồi mẹ nó đang đến bên nó mỉm cười với nó.

- Con gái ngoan, cố gắng lên con sẽ làm được_mẹ nó mỉm cười nói.

- Nhưng mẹ ơi con mệt quá con không còn sức nữa rồi_nó mệt mỏi đáp.

- Đừng bỏ cuộc, còn bao nhiêu người cần con đang đợi con đó, con nhìn xem_nói rồi mẹ nó cho nó thấy hình ảnh hắc sắc mặt lo lắng mắt đỏ hoe đang đi đi, đi lại ở ngoài cửa, rồi mẹ lại cho nó thấy cảnh hai nó đang ngồi ngắm ảnh nó nước mắt hai rơi, Suny và Zummy đang ngồi trong phòng nó sờ lên những vật dụng mà nó hay dùng, Bin đang đứng trước mộ của nó, và ba, ba đang nằm bất động trong phòng bệnh.- Con thấy chưa ai cũng yêu con, nhớ con, con phải cố gắng lên trở về với họ chứ con đã hứa với mẹ là sẽ chăm sóc Bun chăm sóc ba con mà, còn người con trai con iu nữa cậu ta là người tốt rất yêu thương con gái của mẹ, con không được bỏ cuộc cố gắng lên con gái, mẹ lun bên con_mẹ nó dịu dàng tiếp cho nó thêm sức mạnh.

- Tít...tít..._tim đập lại rồi_cô y tá reo lên khi thấy máy báo nhịp tim chạy

- Tiếp tục_bác sĩ Shin nói rồi lại phẫu thuật cho nó.

13 tiếng đồng hồ trôi qua mà cánh cửa vẫn chưa mở hắc như mún phát điên, con tim hắc đau quá hắc thấy khó thở quá cầu xin ông trời đừng cướp nó đi lần nữa, giọt nước mắt hắc lăn dài trên má.

- Cách_cánh cửa mở bác sĩ Shin khụy lun xuống đất hắc vội chạy ra đỡ.

- Bác sĩ tình hình sao rồi?_hắc hỏi

- Ca....phẫu thuật....thành công..._bác sĩ Shin mệt nhọc nói hắc sung sướng ôm chầm lấy bác sĩ cảm ơn rồi rít.

- Do ý trí của tiểu thư kiên cường thôi_bác sĩ cười nói.

- Vậy giờ cô ấy tỉnh chưa có thể vào thăm được không?_hắc sung sướng hỏi

- Tiểu thư đã được chuyển qua phòng hồi sức ngày mai là tiểu thư sẽ tỉnh, có thể vào thăm được rồi_Bác sĩ nói rồi bước đi

Hắc vui mừng hét cỡ vào thăm nó. Nhìn nó nằm ngủ trên nền giường trắng khuôn mặt có phần hồng hào hơn hắc cảm thấy vậy. Hắc nhẹ nhàng tiến đến chỗ nó hun nhẹ lên má, lên chán, lên mũi, lên môi nó mỉm cười nói

- Cảm ơn em.

Hắc cửa ngồi nhìn nó thật lâu như để đền bù cho bao nhiêu năm qua không được nhìn ngắm nó vậy.

Sáng hum sau nó tỉnh dậy.

- Ủa? Đây là thiên đàng hay địa ngục mà trắng tinh thế này?...ui da..._Nó mắt nhắm mắt mở nói rồi bị hắc béo phát vào má đau điếng.

- Đau em anh này kỳ_Nó xoa má nhăn nhó

- Ai bêu nói linh tinh_hắc nói rồi đi đến phía chân nó đeo cho nó 1 chiếc vòng.

- Anh đeo cái gì vào chân em vậy?_nó thắc mắc

- Ổ khóa. Đồ lém lỉnh...bắt được em rồi. Từ nay cấm chạy thoát anh_Hắc vừa nhìn chân nó vừa nói. Nó chống tay mệt mỏi ngồi dậy xem chân soi đi soi lại.

- Anh mua bao giờ đây, mua ở đâu nhìn hay thế._nó nói vì lắc chân hình mấy ổ khóa nhỏ hay hay.

- Anh đặt làm mấy năm trước oy_hắc trả lời

- Có ổ khóa thì phải có chìa khóa chứ chìa khóa đâu?_nó ngây thơ hỏi

- Đây_hắc lôi từ trong cổ áo ra sợi dây chuyền có hình chìa khóa.

- Ôh hay nhỉ?_nó gật gù
- Hay gì từ nay em cấm có được rời xa anh_hắn hăm he
- Xí..pít oy_nó xụ mặt
- Cách__ cửa phòng mở Bun, Zummy, Suny, Bin chết lặng nhìn nó.
- Hai__nó toe toét. Bun run run tiến lại phía nó ôm chầm lấy nó khóc
- Bảo bối của anh, bảo bối của anh về rồi_nói rồi Bun hun khắp mặt nó rồi cười, nó cũng mỉm cười ôm lấy Bun. Zummy, Suny, Bin bước đến.
- Zummy, Suny, anh Bin_nó mỉm cười gọi. Suny run run véo má nó.
- Á đau__nó nhăn nhó xoa má
- Huhuhuhuhu, mày là con ác quỷ đội lốt người, huhu, bao năm qua mày hành hạ mọi người làm mọi người sống khổ sở vì mày giờ mày con về đây làm gì sao mày không chết lun đi con quỷ hút máu tao ghét mày, huhuhuhuhuhu_Suny và Zummy khóc toáng lên.
- Hì tao có xuống rồi nhưng diêm vương không nhận tao, ổng ý bảo tại bọn mày đào mồ quốc mả ổng dữ quá nên ổng đuổi tao về hehe__nó chêu
- Huhuhuhuhuhu Bi đúng mày rồi huhuhu__2 nhỏ nhào vào ôm nó tức tưởi.
- Bé con ác lắm đấy nha_Bin nói
- Hì em xin lỗi_Nó cười nói.
- Này nha, mọi người không dư lỗi ày xin đâu mày còn lừa mọi người là tao thay trời hành đạo đấy_Suny vừa khóc vừa nói.
- Rồi, rồi em sợ rồi sau em không giám nữa đâu các chị tha cho em_nó cầu hòa
- Huhuhuhu Bi ơi tao nhớ mày quá con quỷ nhỏ của tao huuhu__2 nhỏ lại ôm nó rống lên.
- Thôi các em ngoan nín đi chị cho kẹo_nó cười đều rụ
- Kẹo đâu?_2 nhỏ buông nó ra quẹt nước mắt chìa tay nói
- Ngoài quán hehe__nó cười toe
- Con quỷ__2 nhỏ hét rồi béo má nó mỗi đứa 1 bên
- Á au ao, ao à ệnh ân ấy (đâu tao, tao là bệnh nhân đây)_nó hét.
- Thôi thôi 2 em tha cho vợ anh đi hì_hắn thấy thế vội xin cho nó. Cả bọn cười khanh khách thế là từ nay mọi người lại được quây quần bên nhau rồi.
- Hai! Em vừa gặp mẹ đấy_cười chán rồi nó nói
- Bi!_Bun sững sốt.
- Lúc phẫu thuật em tưởng chừng như không thể tiếp tục được mẹ đã đến bên em, mẹ mỉm cười động viên em cho em thêm sức mạnh để em tiếp tục sống đó hai. Mẹ lun ở bên cạnh mình hai ạ_nó cười bần đáp
- Ngốc mẹ của chúng ta lun bên ta mà_Bun mỉm cười nói anh thật sự cảm ơn mẹ và cũng nhớ mẹ nhiều lắm.
- Hai ba thế nào rồi em mún đi thăm ba_nó nói
- Ừm để anh đưa em đi._Bun gật đầu cả bọn dìu nó đi xang phòng ba nó.
- Mở cửa phòng ba nó đau xót ba nó đang nằm bất động ở kia nó tiến đến ôm lấy ba nó nức nở.
- Ba! Con gái về thăm ba đây, tại con hại ba, ba ơi_nó khóc nức nở
- Bi em đừng nói thế không phải tại em đâu_Bun đau xót khuyên nó

- Không tất cả là tai em nếu em nghe lời thì mẹ đã không chết ba sẽ không đào tạo ra Max rồi bị như vậy là tại em, em mang đến đau khổ ọi người.huhuhu_nó khóc nấc lên từng cơn nói, nó nhìn ba nó nằm bất động vậy nó thấy có lỗi lắm ba mẹ nó đều do nó hại nếu không có nó chắc gia đình đã được hạnh phúc hơn.
 - Vợ, vợ đừng thế mà_hắn xót xa ôm nó vào lòng.
 - Bi_ba nó thều thào mở mắt thốt lên. Mọi người ngỡ ngàng vui sướng. Hắn đỡ nó đứng dậy tiến lại gần ba nó.
 - Ba_nó run rẩy thốt lên
 - Con gái ba_ba nó mỉm cười nói nhưng nước mắt ông rơi
 - Ba_nó ùa vào ôm ba nó khóc nó thật sự hạnh phúc ba nó đã tỉnh dậy, ba nó tỉnh dậy rồi.
 - Ba đây, con gái ngoan, bảo bối của ba_ông cũng ôm nó. Cả bọn cũng khóc theo vì vui mừng, hạnh phúc, đại gia đình lại xum họp.
- 1 năm sau 1 lễ cưới được diễn ra nó bước ra lễ đường với bộ váy cô dâu lộng lẫy khiến ai cũng phải trầm trồ nó tỏa sáng như 1 thiên thần vậy. Ba nó trao tay nó cho hắn tiến đến gần cha sứ, cha sứ đọc lời tuyên thệ 2 người chao nhối cưới cho nhau chính thức thành vợ chồng. Mọi người ăn uống vui chơi thỏa thích đến tối các bậc tiền bối đã về hết chỉ con các mẫu thân phụ thân của 3 chàng, 3 nàng bạn bè của cả bọn và bạn bè của từng người vẫn dự tiệc.
- Anh đi ra đây 1 lát nha vợ_hắn mỉm cười nói với nó. Nó khẽ gật đầu hắn liền chạy đi.
 - Ủa sao lại có cái màn hình lớn thế nhỉ_Suny thắc mắc
 - Anh đâu pít?_Bin trả lời
 - Không biết ai chuẩn bị mà để làm gì cơ chứ_Zumy nói
 - Chồng cũng chịu_Bun nhìn cái màn hình to đùng phía trên khán đài khẽ lắc đầu.
 - Bụp_điện đột nhiên tắt màn hình sáng lên hình ảnh hắn.
 - Vợ iu, Cám ơn em đã ở bên anh cảm ơn em đã cho anh biết thế nào là iu thương ngọt ngào. Anh iu vợ nhiều lắm lắm lun hahahaha_hắn vừa cười vừa nói trong màn hình.
- Nó ngạc nhìn nhìn thật sự nó rất bất ngờ nó nở nụ cười hạnh phúc rồi đột nhiên mặt biến sắc méo sẹo. Trên màn hình là 1 loạt hình ảnh hắn chụp lên nó, cả hình chụp với cả bọn mấy năm trước hình nó người dính bột mì, cả hình nó chạy bắt hắn xóa nữa đều được trưng bày trên màn hình bây giờ.
- Ui cô dâu dễ thương thật đấy_người 1
 - Chú rể iu cô dâu ghê_người 2
 - Hạnh phúc thật đấy_người 3
 - Haha ảnh này nhìn cô dâu như mèo ý_người 4
 - Ui đáng iu thật đấy_người 5
 - Nghịch thật như con nít ý_người 6
 - Bla....bla...bla...._1 loạt lời bàn tán nhận xét rồi tiếng cười vang lên. Máu của nó đang sôi sùng sục mặt đỏ như gấc. Hắn toe toét tiến lại gần nó.
 - Vợ anh đáng iu thật đấy hi_hắn cười gian
 - Em nhớ là anh xóa ảnh rồi cơ mà?_nó tức tối nói
 - Hi anh lưu ổ khác ảnh vợ xóa sao được đáng iu vậy mà_hắn cười toe.
 - PHAN VŨ HOÀNG ANH_nó hét lên.

Và bây giờ là cảnh tượng có 1 không 2 trên thế giới cô dâu xách váy đuổi theo chú rể chạy khắp phòng tiệc. Mọi người lần lượt ra cười mấy phụ thân mẫu thân cũng không nhịn được cười như nắc nẻ.

- Á vợ ơi đừng đuổi anh mà aaa_hắn la oai oái khi bị nó xách váy đuổi.

- Anh là cái tên đáng ghét em đã bảo anh xóa đi rồi cơ mà sao anh còn để hả, anh chết với em, đứng lại ngay_nó vừa đuổi vừa nói.

- Vợ anh dễ thương anh chỉ mún chia sẻ ọi người những khoảnh khắc dễ thương của vợ thôi mà... AAAA....vợ không đuổi anh nữa thì anh sẽ không chạy_hắn ngoái cổ lại giải thích

- Không đuổi nữa mệt rồi...hộc..hộc_nó đứng lại thở hồng hộc. Hắn thấy thế cũng đứng lại thở, mọi người cũng đã ngừng cười.

- Ra đây em bảo cái này_nó ngoắc tay gọi hắn. Hắn cười toe chạy đến

- Vợ bảo....AAAAAAA....vợ chơi ăn gian. hahahahahaha. Đừng mà vợ ơi hahahahaha_hắn chạy lại chưa kịp nói hết câu nó đã túm lấy hắn chọc lét làm hắn nằm vật ra cười sặc sụa. Mọi người lại thêm 1 trận cười chảy ra nước mắt nữa.

- Hahaha, đáng iu thật đấy_người 1

- Vợ chồng nhà này cứ như là trẻ con ý hahaha_người 2

- Vui thật hehehe_người 3

- Bla...bla..._còn thêm 1 loạt tiếng cười 1 loạt lời nhận xét nữa.

- Hahaha vợ ơi có đông người ở đây đấy hahaha_hắn vừa cười vừa nói. Nó đơ lun ngược lên nhìn hàng trăm con mắt đang nhìn nó cười giờ đây thần kinh xấu hổ mới trỗi dậy cho nó bít vẫn đang ở bữa tiệc cưới. "OMG" nó kêu gào trong thâm tâm.

- Hề hề không có gì mọi người cứ tiếp tục, hề_nó cười méo sẹo nói mặt nó đã đỏ như quả gấc rồi. Hắn nhìn thấy tình trạng nó píp mồm cười, nó quay xang lườn hắn chấy áo rồi đứng dậy đi vào trong không ở đấy nó không có chỗ nào chui mất. Tiệc tan nó và hắn về ngôi biệt thự mà ba hắn mua cho nó một mẻ lết lên phòng lấy đồ đi tắm, xong đi ra thì hắn vào tắm. Nó lượn vượn vài vòng thăm quan ngôi nhà " hehe cây gì ấy nhỉ hehe" Nó cười đều

- Táo ơi chị đến đây_nó kêu lên rồi nhảy lên cây táo hái ăn.

Hắn tắm xong ra thì không thấy nó đâu chạy xuống nhà cũng không thấy đi ra vườn thì thấy con khỉ mặc váy ngủ trắng đang nằm trên cây nhai chóp chép hắn phì cười đi đến.

- Bụp_nguyên cái lõi táo phi bụp vào đầu hắn.

- Ui da_hắn kêu lên rồi ôm đầu. Nó giật mình " chết oy zot lệ " nó trườn xuống lén lút lườn vào trong.

- Con khỉ kia đứng lại_hắn hét lên rồi chạy đuổi theo nó. Vợ chồng nhà nó đuổi nhau chạy vòng quanh sân.

- Lêu lêu đồ anh bắt được em hehe....bụp_nó vừa chạy vừa quay lại lè lưỡi chêu hắn hậu quả là vấp ngã cái bụp.

- Đồ lém lỉnh...bắt được em rồi._hắn chạy lại ôm chặt lấy nó cười tươi nói.

Ngoại truyện:

3 tháng sau.

- Bụp....bụp...bụp...NGUYỄN HOÀNG THIÊN ANH em ra đây cho anh nhanh. Em giải thích cho anh cái này là cái gì sao lại vứt trong thùng rác nhà tắm? sao lại có 2 vạch ra đây ngay_hắn đập cửa bùm bụp vừa cười vừa nói.

- Em không pít, em không pít mà anh đừng có hỏi em....hix._nó hét lên trong phòng.

9 Tháng 10 ngày sau:

- AAAAAAAAAA.....PHAN VŨ HOÀNG ANH....ANH LÀ TÊN XẤU XA ĐÁNG GHÉT....SAO ANH HẠI EM THẾ NÀY ĐAU QUÁ.....AAAAAAAAA.....EM MÀ THOÁT ĐƯỢC EM XỬ ĐẸP ANH LUN.....AAAAAA._nó hét lên trong phòng sinh.

- Vợ có sao không, vợ cố gắng lên nha sinh xong em mút xử anh thế nào cũng chịu_hắn lo lắng úp mặt vào cánh cửa nói.

- PHAN VŨ HOÀNG ANH....AAAAAAAAA....OE....OE...OE_nó hét lên em bé chào đời.

- Chúc mừng bé trai kháu khỉnh bị bầm nhé_bà đỡ đỡ bế em bé ra cười tươi nói với hắn. Hắn hạnh phúc bế em bé trên tay khẽ hôn em bé rồi đưa cho bà đỡ bước vào phòng thăm nó

- Cảm ơn em_hắn mỉm cười hôn chán nó nói.

- Tên xấu xa em về anh chết với em_nó hăm dọa

- Rồi, rồi vợ mút gì anh cũng chịu...iu vợ thế_hắn khẽ ôm nó vào lòng nhẹ nhàng nói.

Mấy hôm sau nó đang nằm xem ti vi

- Chồng ơi pha sữa cho con_Nó gọi

- Anh đang pha đây vợ uống lun nha anh pha_hắn từ trong bếp nói với ra.

- Chồng ơi thay tã cho con, con ị oy_nó pip mũi nhăn mặt gọi

- Anh đang bận mà em thay đi_hắn nói

- Không, em không thay đâu_nó nói. Hắn lại lẻo đẻo từ nhà bếp ra thay cho bé

- Con hư nhé lần sau có bần cũng phải gọi mẹ cho con giải quyết nhé không được đùn nghe chưa_hắn vừa thay vừa nói

- Chồng bị sao vậy con mới sinh mà đã làm gì pít nói_nó kêu

- Thì cũng phải báo hiệu cho biết là mình đang bần để vợ còn pít đường cho con đi chứ anh cứ thay tã suốt này thế này à vợ có thay bao giờ đâu mà vợ pít_hắn nhăn mặt

- Tại chồng nói vợ sinh xong về mút gì chồng cũng chịu mà, ba bảo thế, nhầy con nhầy_nó phản bác. Thế là 2 vợ chồng lại chỉ chóc cu cậu không pít gì cũng nhe lợi ra cười.

1 thời gian sau:

- Nói ba đi con baaa_hắn nói với cậu con trai cưng

- Không nói mẹ đi con. mẹ. Gọi đi con iu_nó nói tranh

- Không nói ba trước, ba, ba_hắn cúi đầu nhìn cậu con trai

- Con em thì phải gọi em trước chứ_nó bức xúc

- Con của anh nữa mà_hắn nói

- Nhưng em sinh ra nó, nó từ trong bụng em chui ra_nó cãi

- Nhưng không có anh thì làm sao nó ở trong bụng vợ được_hắn không vừa

- Nhưng công của em to hơn_nó cũng không kém

- Nhưng..._hắn chưa kịp nói hết thì mẹ hắn từ ngoài cửa chạy vào

- Ui thằng cún con của bà_mẹ hắn ôm chầm lấy Jun (tên con trai hắn và nó)

- Bà..à...à_Jun bập bẹ kêu lên rồi cười tí mắt

Nó và hắn trở mặt lên nhìn rồi xụ mặt xuống, Con trai hắn không gọi ba, con trai nó không gọi mẹ mà lại gọi bà.

6 năm sau:

- Mẹ ơi, con gọi mãi ba hông dậy_Jun nói với từ trên cầu thang xuống.
 - Để mẹ_nó sẵn tay áo hùng hổ đi lên phòng thấy hấn vẫn nằm cuộn trong trong chăn.
 - Dậy...dậy mau...chồng không định đi làm à?_nó lay người hấn.
 - Vợ để anh ngủ đi mà_hấn ngáy ngủ nói rồi lại gáy khò khò.
 - Mẹ_Jun gọi rồi nhìn nó cười gian nó hiểu ý giật sợi tóc chập làm đôi ngoái mũi hấn. Hấn xịt xịt lấy tay dụi mũi rồi lại ngủ, nó và Jun cứ thế ngoáy.
 - Hát xì...hát xì_hấn ngồi dậy 2 mẹ con nó nhìn nhau cười , nhìn mặt hấn ngu hết biết.
 - Bi, Jun_hấn quát. 2 mẹ con nó lẩn lẩn rồi chạy thì hấn phi ra trước đóng cửa lại bẻ tay kêu côm cốp 2 mẹ con ôm nhau run lấy bẫy rồi chạy. Hấn đuổi 2 mẹ con chạy vòng quanh phòng hấn túm được Jun, Jun giật mình kéo tay nó lại thế là 2 mẹ con ngã ngay vào người hấn.
 - Đồ lém lỉnh...bắt được em rồi...quỷ nhỏ...bắt được con rồi hehe_hấn ôm lấy 2 mẹ con cười đều.
 - Huhu xin đại ca tha cho em/ con_2 mẹ con nó lấp bắp.
 - Tha hả, tha này_hấn xúm vào chọc lét mẹ con nó khiến mẹ con nó cười rũ rượi van xin.
- Ngôi nhà hạnh phúc trần ngập tiếng cười thiếng trẻ con ríu rít..

^^ THE END ^^

Đọc và tải ebook truyện tại: <http://truyenclub.com/do-lem-linh-bat-duoc-em-roi>